

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2003-2004

12 maart 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	1721
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1721
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	1722
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	1748
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1760
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	1778
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1802
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	1808
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1811
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	1814
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1821
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	1822
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1824

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1828

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 30
van 24 december 2003
van de heer JOS DE MEYER**

Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie

Zie :
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie
Vraag nr. 127
van de 24 december 2003
van de heer Jos De Meyer
Blz. 1767

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

**Vraag nr. 32
van 16 januari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Onregelmatig samengestelde adviesorganen – Adviezen

Artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 bepaalt sancties voor de adviesraden die niet conform de bepalingen van het decreet zijn samengesteld.

Het blijkt dat op 1 augustus 2003 slechts 40 % van de adviesorganen conform het vermelde decreet waren samengesteld.

Mag ik de minister vragen welke decreten sedert 1 januari 2002 geadviseerd werden door adviesorganen die niet volgens het decreet samengesteld zijn ?

Over welke adviesorganen gaat het ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 32, Landuyt nr. 32, Vanderpoorten nr. 50, Van Mechelen nr. 70, Van Grembergen nr. 73, Bossuyt nr. 136, Sannen nr. 84, Byttebier nr. 53, Ceysens nr. 38, Keulen nr. 67).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 45
van 19 december 2003
van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT**

Zuid-Afrikaanse diploma's geneeskunde – Erkenning

Heel wat studenten en gediplomeerde dokters uit Vlaanderen trekken voor een korte of lange tijd naar Zuid-Afrika.

Universiteiten hebben vaak ook akkoorden met andere landen en universiteiten, zoals in Zuid-Afrika, voor de uitwisseling van stagiairs en het aanbieden van stageplaatsen of volwaardige arbeidsplaatsen.

Het gebeurt dan ook dat, bijvoorbeeld in de medische sector, artsen zich verder bekwamen aan Zuid-Afrikaanse universiteiten, zoals de Grote Schuur in Kaapstad.

Graag zou ik vernemen of een Zuid-Afrikaans diploma als doctor in de geneeskunde enerzijds of een verdere kwalificatie als specialist in bijvoorbeeld gynaecologie of anesthesie anderzijds, erkend wordt in Vlaanderen en een Vlaming na het behalen van dit buitenlandse diploma of deze specialisatie zich opnieuw in België mag vestigen en het beroep van specialist uitoefenen. Of dienen daarentegen extra voorwaarden (examens, ...) te worden ingevuld ?

In dit geval is het ook belangrijk te vermelden dat binnen het "Commonwealth" van de Britse oudkolonies er een onderlinge erkenning van de diplo-

ma's bestaat, en Groot-Brittannië deel uitmaakt van de Europese Unie, waarbinnen ook een proces van gelijkenschakeling aan de gang is.

Concreet.

1. Wordt een Zuid-Afrikaans diploma van doctor in de geneeskunde (algemene geneeskunde) erkend in Vlaanderen ?
2. Wordt een bijkomende specialisatie in Zuid-Afrika, verworven door een Vlaming met een in Vlaanderen behaald diploma van doctor in de geneeskunde, erkend in Vlaanderen ?
3. Worden de Britse diploma's reeds erkend in Vlaanderen ?

Antwoord

1. Wat erkenning betreft, is er een belangrijk onderscheid tussen een academische erkenning en een professionele erkenning. Bij een academische erkenning van een buitenlands diploma gaat het om het gelijkwaardig verklaren van dit diploma met een Vlaams diploma. Bij een professionele erkenning van een buitenlands diploma gaat het om een verklaring dat de houder van het diploma het desbetreffende beroep mag uitoefenen.

Wat de professionele erkenning van een Zuid-Afrikaans geneeskundediploma, uitgereikt door een erkende Zuid-Afrikaanse universiteit, betreft, is de federale overheid bevoegd. Voor de uitoefening van de geneeskunde is dus een machtiging vereist van de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid.

Wat de academische erkenning betreft, is de Vlaamse overheid bevoegd. Een Zuid-Afrikaans geneeskundediploma wordt door middel van precedenten haast automatisch academisch erkend. Het wordt dus gelijkwaardig verklaard met het Vlaams universitair diploma "arts".

2. Specialisatieopleidingen in de geneeskunde vallen bijna allemaal onder de organisatieverantwoordelijkheid van het federale ministerie bevoegd voor Volksgezondheid.

Het is dus de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, Bestuur van de Gezondheidszorgen die de erkenningsprocedure van buitenlandse specialisatieopleidingen verzorgt.

3. Dankzij de Europese richtlijnen kan iemand die een erkend diploma behaalt in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte (Europese Unie + IJsland, Liechtenstein en Noorwegen) dit professioneel laten erkennen om het desbetreffende beroep uit te oefenen.

Wat geneeskunde betreft, is het de federale overheid die bevoegd en verantwoordelijk is voor de beroepsmachtigingen en dus ook voor de toepassing van de Europese richtlijnen in verband met de professionele erkenning.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
RUIMTELIJKE ORDENING,
WETENSCHAPPEN EN
TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 55
van 19 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Begroting 2004 – Overgang begrotingssaldo-vorderingssaldo

In zijn Jaarverslag 2002 (juli 2002) stelt de Hoge Raad van Financiën, afdeling Financieringsbehoeften dat "alle overheden voldoende info moeten verstrekken en hun begrotingen aanvullen met een lijst met correcties die toelaten om de overgang te maken van het begrotingssaldo naar het vorderingssaldo volgens ESR. Dezelfde oefening dient te gebeuren op uitvoeringsbasis." (ESR : Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen) De federale overheid doet dit al.

In de Algemene Toelichting bij de begroting 2004 is zo'n tabel niet opgenomen.

Kan de minister deze alsnog bezorgen ?

Antwoord

Voorafgaande opmerking

Vooraf denk ik wel dat het belangrijk is aan te geven dat het vorderingssaldo in se bedoeld is (en dan ook uitsluitend in die zin moet worden gebruikt) om te rapporteren over de uitvoering van de begroting aan Eurostat.

Waarom ? Omdat het vorderingssaldo de facto te vergelijken is met een grote consolidatieoefening teneinde een zuiverder boekhoudkundig beeld te krijgen voor de gehele organisatie. Dat is wat ook frequent gebeurt in het private bedrijfsleven, waarbij clusters van bedrijven of grote groepen, meestal gestructureerd via een holdingsstructuur, een soortgelijke consolidatieoefening maken aan het einde van hun boekhoudkundig jaar.

De vraag naar een theoretische consolidatieoefening op basis van begrotingscijfers is dan ook in die zin minstens "onnatuurlijk" van aard.

Bovendien bestaat het gevaar dat de uitkomst van een dergelijke puur theoretische oefening, die bovendien per definitie voor de overheid een worse-casescenario inhoudt, aanleiding geeft tot verwarring en misvatting.

Reden is het feit dat de Vlaamse regering in haar begroting systematisch een zeer voorzichtige middelenraming maakt waarvan de globale realisatie telkens beter is dan de voorzichtig ingeschatte middelenbegroting. Anderzijds doet zich aan de uitgavenkant een analoog scenario voor aangezien de ingeschreven uitgavenkredieten het absolute maximum zijn dat voor dat jaar aan uitgaven zal kunnen worden gerealiseerd. Maar ... dit is dan weer te ruim aangezien het een vaststaand feit is dat niet alle ingeschreven betalingskredieten aan 100 % worden gerealiseerd, niet bij het MVG en zeker niet bij de diverse VOI's en DAB's ... dit is de zogenaamde onderbenutting.

(MVG : Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ; VOI : Vlaamse openbare instelling ; DAB : dienst met afzonderlijk beheer – red.)

Bovendien moet men ook goed beseffen dat het hier louter gaat om een oefening op het niveau van de betalingskredieten die totaal losstaat van de beleidskredieten en de aanwending hiervan ... De zogenaamde onderbenutting waarvan zojuist sprake heeft bijgevolg dan ook enkel betrekking op de effectieve betalingsmogelijkheden binnen de begroting en geeft geen enkele aanwijzing omtrent de aanwending van de beleidskredieten. Het zou bijgevolg een misvatting zijn op basis van deze theoretische oefening de verkeerde conclusie te trekken dat een bepaalde beleidsmarge niet kan worden aangewend...

Besluit : het is mijn overtuiging dat het berekenen van een vorderingssaldo op basis van begrotingscijfers een puur theoretische oefening is met een zeer lage realiteitswaarde en hierdoor bovendien een

inversie wordt gerealiseerd ten opzichte van de initiële bedoeling van een dergelijke consolidatieoefening, die gemaakt moet worden op het einde van het begrotingsjaar op basis van de bekende realisaties.

Antwoord

De gevraagde tabel gaat als **bijlage** en toont de overgang naar het vorderingssaldo van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en zijn instellingen, en dit op het tijdstip van de begrotingsopmaak 2004.

De tabel bestaat uit drie delen : de berekening van het vorderingssaldo van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de berekening van het vorderingssaldo van de te consolideren instellingen en tot slot de berekening van het geconsolideerd vorderingssaldo.

Vertrekkende van het begrotingssaldo wordt het vorderingssaldo van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap berekend. Het berekeningssaldo wordt bepaald als het verschil tussen de begrote ontvangsten exclusief leningopbrengsten en de begrote uitgaven, zijnde ordonnanceringskredieten (NGK, GOK, VRK en BVJ). Vervolgens worden op dit resultaat een aantal correcties aangebracht. Vooreerst worden ontvangsten en uitgaven begroot in het kader van kredietverleningen en deelnemingen (ESR-code 8) geneutraliseerd. Hetzelfde gebeurt met uitgaven om directe en indirecte schuld af te lossen (ESR-code 9). De begrotingsuitgaven die het vorderingssaldo beïnvloeden, worden dus gecorrigeerd met deelnemingen en kredietverleningen (code 8) en met aflossingen op de overheidsschuld (code 9).

(NGK : niet-gesplitst krediet ; GOK : gesplitst ordonnanceringskrediet ; VRK : variabele kredieten ; BVJ : bijkrediet vorige jaren – red.)

Een volgende correctie heeft te maken met de aanrekening van de ontvangsten. In concreto wordt de geraamde opbrengst van bepaalde gewestbelastingen aangepast op basis van de inning door de Vlaamse overheid als het over de onroerende voorheffing gaat, of op basis van de inkohierungen door de federale overheid en doorstorting aan Vlaanderen als het over de successierechten en de verkeersbelastingen gaat. Voor deze drie gewestbelastingen wordt er immers door het Instituut voor de Nationale Rekeningen (Hoge Raad van Financiën, afdeling Financieringsbehoeften van de Overheid, Jaarverslag 2003, blz. 115) een correctie doorgevoerd.

Langs uitgavenzijde wordt voor de intresten een gelijkaardige correctie toegepast. Het bedrag aan intresten dat in rekening dient te worden gebracht, is het bedrag aan gelopen intresten. Dit is niet gelijk aan het begrote bedrag aan intresten (waarbij het bedrag op vervaldebasis wordt ingeschreven).

Het berekenen van het vorderingssaldo op geconsolideerde basis impliceert bovendien dat de financiële stromen van en naar de te consolideren Vlaamse instellingen moeten worden geneutraliseerd. Met andere woorden, alle onderlinge financiële transfers van het MVG naar de VOI's en vice versa en dit zowel in ontvangsten als in uitgaven moeten tegenover mekaar worden weggeschrapt. Dit is consolidatie. Vandaar dat zowel aan uitgaven-, als aan ontvangstenzijde respectievelijk de dotaties aan de betrokken VOI's en de eventuele terugstortingen (dotaties) van de te consolideren instellingen worden geneutraliseerd.

Een volgende correctie betreft Alesh (*Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting – red.*). De schuldaflossing bij Alesh wordt gefinancierd door een inbreng vanuit de Vlaamse begroting, door de annuïteiten die de huisvestingssector zelf betaalt en door een bijdrage vanuit de federale staat. De bijdragen vanuit het gewest worden niet in de normtoetsing meegerekend omdat ze in mindering van de uitgaven worden gebracht bij Alesh, die als federale instelling tot de consolidatiekring behoort. Bovendien gebeurt er een verrekening die netto ten voordele is van de Vlaamse Gemeenschap en die voortkomt vanuit de bijdragen van de huisvestingssector en van de federale overheid. Ingevolge het akkoord afgesloten op het Overlegcomité van 16 december 2003 hoeven er in de normtoetsing omtrent Alesh vanaf 2004 geen correcties meer te worden aangebracht. De kredieten die bij de begrotingsopmaak 2004 voor Alesh zijn ingeschreven, worden om die reden van het totaalbedrag aan begrote uitgaven afgetrokken. De vroegere verrekening vanuit de andere bijdragen wordt vanaf 2004 omgezet in een normversoepling.

Om tot slot tot het vorderingssaldo van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te komen, wordt nog een laatste correctie gemaakt voor de reservevorming bij de VZW Vlaams Pensioenfonds.

Het tweede deel van onderstaande tabel toont de berekening van het vorderingssaldo bij de te consolideren instellingen. Dit zijn de instellingen behorende tot de sector overheid : de DAB's, de VOI's A, B en sui generis. Tot deze laatste categorie behoren ook de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's). In de tabel als **bijlage** worden de wetenschappelijke instellingen en universiteiten niet meegerekend daar hiervoor momenteel geen begrotingsgegevens bekend zijn.

Hier wordt een gelijkaardige redenering toegepast. Vertrekkende van het begrote bedrag aan ontvangsten en uitgaven wordt via het becijferen van een aantal correcties tot het vorderingssaldo gekomen. De correctie die gebeurt voor de interne verrichtingen houdt in dat langs ontvangstenzijde het overgedragen saldo van een vorig begrotingsjaar en de opnemingen uit het reservefonds niet worden meegerekend. Langs uitgavenzijde worden dan weer het over te dragen saldo naar een volgend begrotingsjaar en de toewijzing aan het reservefonds niet meegerekend.

Het vorderingssaldo van de Vlaamse overheid – het derde deel van de tabel – wordt verkregen door de resultaten van het eerste en het tweede deel samen te voegen. Dit saldo wordt nog een laatste maal gecorrigeerd. Los van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de te consolideren instellingen wordt er nog een correctie toegepast ten belope van de reservevorming bij het Vlaams Zorgfonds. Hoewel het Vlaams Zorgfonds een VOI van het type A is, wordt het niet meegeconsolideerd met de sector overheid, maar met de sector sociale zekerheid. Zijn reservevorming verbetert dus het saldo van de sociale zekerheid. De Vlaamse overheid mag deze reservevorming op haar conto schrijven. Het resultaat dat hieruit voortvloeit, is het gecorrigeerd vorderingssaldo van de Vlaamse overheid.

Bijlage : begroting 2004 – overgang van begrotingsaldo naar vorderingssaldo

	ESR-effect	BGO 2004
Algemene begroting MVG		
Ontvangsten	+	17.919.894
Uitgaven	-	17.907.988
Begrotingssaldo algemene begroting MVG	=	11.906
Ontvangsten	+	17.919.894
Deelnemingen en kredietverleningen (ink.) (ESR-code 8)	-	175.040
Dotaties van DAB's en VOI's A, B & sui generis behorende tot de consolidatiekring (ESR-code 46 en 66)	-	995
Correctie aanrekening ontvangsten	+/-	-28.448
ESR-ontvangsten algemene begroting MVG	=	17.715.411
Uitgaven (zonder Alesh)	-	17.903.777
Deelnemingen en kredietverleningen (uitg.) (ESR-code 8)	+	316.330
Dotaties van DAB's en VOI's A, B & sui generis behorende tot de consolidatiekring (ESR-code 41 en 61)	+	3.792.152
Aflossingen directe schuld (ESR-code 9)	+	166.322
Aflossingen indirecte schuld (zonder Alesh)	+	0
Correctie gelopen intresten	+/-	11.178
Alesh (algemene begroting)	+	0
Alesh (federaal deel)	+	0
Reservevorming Pensioenfonds	+	5.355
ESR-uitgaven algemene begroting MVG	=	13.612.440
Vorderingssaldo algemene begroting MVG (a)	=	4.102.971
Te consolideren instellingen		
Ontvangsten	+	6.870.658
Leningen	-	3
Deelnemingen en kredietverleningen	-	1.820
Dotaties van MVG en andere te consolideren instellingen	-	3.870.263
Interne verrichtingen	-	1.974.474
ESR-ontvangsten te consolideren instellingen	=	1.024.098
Uitgaven	-	6.870.658
Aflossingen	+	4.085
Deelnemingen en kredietverleningen	+	11.497
Dotaties aan MVG en andere te consolideren instellingen	+	79.106
Interne verrichtingen	+	1.116.869
ESR-uitgaven te consolideren instellingen	=	5.659.101
Vorderingssaldo te consolideren instellingen (b)	=	-4.635.003
Vorderingssaldo (a) + (b)	=	-532.032
Reservevorming Zorgfonds	+	8.534
Gecorrigeerd vorderingssaldo	=	-523.498

Vraag nr. 56
van 5 januari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Heffing leegstand – Dubbele heffing

Uit een persbericht blijkt dat de minister zich recentelijk verontschuldigd heeft bij een particulier voor een zware blunder van zijn administratie. Het betreft een man die jarenlang werd belast met een dubbele heffing op leegstand, omdat zijn hoefje zowel op de lijst van verwaarloosde woningen als op de lijst van verwaarloosde bedrijven voorkwam.

Ondanks klachten hieromtrent bleef de persoon in kwestie onterechte heffingen ontvangen en werd er zelfs met een deurwaarder bedreigd. Het verwondert mij dat dergelijke misverstanden nog kunnen.

Kan de minister meedelen of er maatregelen werden genomen om dergelijke fouten in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

Sommige panden (zoals bijvoorbeeld een hoeve) die zowel een bedrijfsgebouw als een woning omvatten, zouden in aanmerking kunnen komen om zowel op de inventaris van leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten als op de inventaris van leegstaande en verwaarloosde woningen te worden opgenomen. Beide inventarissen worden trouwens door verschillende inventarisbeheerders opge maakt.

Overeenkomstig de decreten van 19 april 1995 (bedrijfsruimten) en 22 december 1995 (woningen) wordt in dergelijke gevallen de invordering van de heffing op leegstaande en verwaarloosde woningen geannuleerd en wordt het pand verwijderd uit de inventaris van de woningen. Het blijft dan enkel nog opgenomen op de inventaris van de bedrijven. Om dubbele invordering te voorkomen, worden op het niveau van de ontvangkantoren beide gegevensbestanden met elkaar vergeleken.

Deze nieuwe controle op de bestanden van beide inventarisbeheerders werd door mijn administratie ingevoerd naar aanleiding van de aanbevelingen van het evaluatierapport van de Vlaamse fiscaliteit. Wat het verleden betreft, werd, zodra mijn administratie een dubbele heffing had gedetecteerd, onmiddellijk een terugbetaling verricht.

Een dubbele inventarisatie kan eveneens worden voorkomen wanneer de belastingplichtige bij ont-

vangst van de administratieve akte van leegstand en/of verwaarlozing de inventarisbeheerder laat weten dat zijn pand al op de inventaris van de bedrijfsruimten opgenomen is. Dan wordt het pand onmiddellijk verwijderd uit de inventaris van de woningen als dit gerechtvaardigd blijkt.

Vraag nr. 57
van 5 januari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

VDAB-begroting – Evenwicht

Het Rekenhof merkt op dat de aangepaste ESR-begroting (Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen) van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) niet in evenwicht is. De aangepaste ESR-begroting voorziet in een over te dragen verlies van 16,52 miljoen euro. De interne werkbegroting zou wel in evenwicht zijn.

De Vlaamse regering heeft op die opmerking geantwoord dat een technische oplossing zal worden gezocht.

Wat is de oorzaak van dit onevenwicht ? Welke oplossing is uit de bus gekomen ?

Antwoord

Oorzaak onevenwicht

De oorzaak van het onevenwicht in de ESR-begroting van de VDAB is ontstaan door de opname van commerciële diensten in 1998 in de eigenlijke VDAB-begroting, dit wil zeggen, deze van VDAB algemeen en tewerkstellingsprogramma's.

De reserves die de commerciële diensten destijds hadden gevormd ingevolge gerealiseerde winsten werden evenwel niet in de begroting ingebracht omdat de commerciële diensten over geen ESR-begroting en bijgevolg ook over geen begrotings-saldo beschikten. Ook toen het ingevolge conjuncturele omstandigheden met de commerciële diensten slechter begon te gaan (vanaf 2000) en zij bijgevolg een negatieve bijdrage leverden ten opzichte van de globale begroting, stelde dat niet onmiddellijk problemen aangezien er een overgedragen positief begrotingssaldo bestond, gevormd door VDAB algemeen en tewerkstellingsprogramma's.

Door de verrekening van het saldo 2002 (VDAB algemeen en tewerkstellingsprogramma's) op de

dotaties 2003 kwam aan het globale positieve saldo in 2003 eerstmaals een einde.

Oplossing

Ieder jaar, bij gelegenheid van de begrotingsopmaak en de begrotingsaanpassing, wordt aan de instellingen gevraagd om met de overeengekomen dotatie(s) een begroting in evenwicht op te stellen.

De VDAB kon hieraan in 2003 niet tegemoetkomen om voormelde redenen. Bij de begrotingscontrole 2004 zal een aangepaste begroting 2004 in evenwicht worden opgesteld. Hiervoor is het evenwel noodzakelijk dat de begrotingsuitvoering 2003 en het hierbij effectief gerealiseerde begrotingssaldo 2003 bekend zijn.

Momenteel loopt, zoals reeds aangegeven in de parlementaire besprekingen van de begrotingscontrole 2003 en de initiële begroting 2004, een onderzoek naar de boekhouding van de commerciële diensten in de VDAB-rekeningen.

Op basis van de resultaten van dit onderzoek zal, indien nodig, de begroting van de VDAB worden aangepast.

Vraag nr. 58
van 5 januari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Impliciete schuld – Evolutie

Wat is de ontwikkeling van de impliciete schuld van de Vlaamse Gemeenschap, inclusief diensten met afzonderlijk beheer en Vlaamse openbare instellingen (verschil tussen gecumuleerde vastlegingskredieten en vastlegingsmachtigingen enerzijds en gecumuleerde ordonnanceringskredieten en vereffeningskredieten anderzijds), in de periode 1999-2003 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij enerzijds gegevens met betrekking tot de "encours" (openstaande vastleggingen) van de entiteit Vlaamse Gemeenschap voor de periode 1999-2003. In deze overzichtstabel als **bijlage 1** werden als aard krediet, aard 2 & 4 opgenomen, zijnde de gesplitste en de variabele kredieten, conform de verbintenissenboekhouding.

Anderzijds werd een tabel als **bijlage 2** opgenomen met voor de periode 1999-2003 het verschil tussen de gecumuleerde vastlegingskredieten en vastlegingsmachtigingen enerzijds en de ordonnanceringskredieten en vereffeningskredieten anderzijds.

Verder werden naar het volgend jaar over te dragen verbintenissen van de diensten met afzonderlijk beheer opgenomen in een aparte tabel als **bijlage 3** voor de periode 1999-2001.

Als basis werden de gegevens geaggregeerd uit de uitvoeringsrekeningen van de DAB's. Voor 2001 zijn de finale cijfers van het MINA-fonds niet beschikbaar. De overdracht van het MINA zal bij benadering 665.592.134,61 euro bedragen. (*MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*)

Voor de Vlaamse openbare instellingen kunnen er geen gegevens over de encours bezorgd worden, vermits de VOI's geen verbintenissenboekhouding voeren. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger wellicht bekend, is er in het ontwerp van comptabiliteitsdecreet bepaald dat ook de VOI's deze in de toekomst zullen voeren.

Bijlage 1**Vlaamse Gemeenschap – vastleggingskredieten - encours – periode 1999-2003**

Aard krediet	31-12-99			31-12-00			31-12-01			
	VK	VL	Encours / VK	VK	VL	Encours / VK	VK	VL	Encours / VK	
Aard 2	1.050.487.619	912.102.441	1.225.593.179	1.157.601.458	1.149.453.246	1.440.459.007	1.272.209.760	1.257.587.337	1.650.181.048	130
Aard 4	137.102.304	79.336.890	90.070.024	122.493.931	70.837.105	54.193.192	139.174.884	72.862.201	48.596.109	35
Totaal	1.187.589.922	991.439.331	1.315.667.202	1.280.095.389	1.220.290.351	1.494.652.199	1.411.384.643	1.330.449.538	1.698.777.157	120

Noot : Aard 2 = gesplitste kredieten

Aard 4 = variabele kredieten

VK aard 2 = decretaal vastleggingskrediet en inclusief overdrachten

VK aard 4 = gerealiseerde ontvangsten en inclusief overdrachten

* Gegevens Orafin genomen voor periode ADJ-02 op 23/01/04

** Gegevens Orafin genomen voor periode ADJ-03 op 23/01/04

In euro

Aard krediet	31-12-02			31-12-03			
	VK	VL	Encours* / VK	VK	VL	Encours** / VK	
Aard 2	1.433.953.730	1.372.805.446	1.803.764.337	2.965.565.433	2.908.516.132	1.935.089.982	65
Aard 4	135.545.247	91.978.398	43.314.882	145.647.870	36.206.489	34.622.822	24
Totaal	1.569.498.977	1.464.783.844	1.847.079.220	3.111.213.303	2.944.722.620	1.969.712.803	63

Noot : Aard 2 = gesplitste kredieten

Aard 4 = variabele kredieten

VK aard 2 = decretaal vastleggingskrediet en inclusief overdrachten

VK aard 4 = gerealiseerde ontvangsten en inclusief overdrachten

* Gegevens Orafin genomen voor periode ADJ-02 op 23/01/04

** Gegevens Orafin genomen voor periode ADJ-03 op 23/01/04

In euro

Bijlage 2

Gecumuleerde vastleggingskredieten – vastleggingsmachtigingen – gecumuleerd ordonnanceringskrediet – vereffeningskrediet

In euro	1999	2000	2001	2002	2003
Gecumuleerd vastleggingskrediet (*)	1.187.589.922	1.280.095.389	1.411.384.643	1.569.498.977	3.111.213.303
Aard 2	1.050.487.619	1.157.601.458	1.272.209.760	1.433.953.730	2.965.565.433
Aard 4	137.102.304	122.493.931	139.174.884	135.545.247	145.647.870
Vastleggingsmachtigingen (*)	2.352.730.643	2.507.759.908	2.715.287.472	2.612.862.689	2.265.278.155
Totaal	3.540.320.565	3.787.855.297	4.126.672.115	4.182.361.666	5.376.491.458
Gecumuleerd ordonnanceringskrediet	1.266.444.044	1.220.137.970	1.343.192.123	1.567.795.832	3.084.506.111
Aard 2	1.035.051.708	1.009.299.793	1.150.270.132	1.383.654.475	2.895.489.309
Aard 4	231.392.336	210.838.176	192.921.991	184.141.357	189.016.802
Vereffeningskredieten	2.158.446.104	2.180.767.181	2.393.942.966	2.157.907.000	2.165.625.000
Totaal	3.424.890.148	3.400.905.151	3.737.135.089	3.725.702.832	5.250.131.111
Vershil	115.430.417	386.950.146	389.537.027	456.658.835	126.360.347

(*) bedragen inclusief overdrachten, exclusief Vlaams Woningfonds (wordt niet opgenomen in de consolidatiekring)

Bijlage 3

Diensten met afzonderlijk beheer — naar het volgend jaar over te dragen verbintenissen – periode 1999-2001

	Saldo 31/12/1999		Saldo per 31/12/2000		Saldo per 31/12/2001	
	in BEF	in EURO	in BEF	in EURO	in BEF	in EURO
Totaal	54.287.598.356	1.345.754.411	58.586.962.566	1.452.332.866	37.135.473.966	920.564.354

Noot : uitvoeringsrekening overgezonden aan het Rekenhof

Vraag nr. 59
van 5 januari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Akkoord begrotingsnormen – Publicatie

Het akkoord van 2002 inzake begrotingsnormen werd niet als bijlage bij de Algemene Toelichting gepubliceerd. De reden is naar verluidt dat de notulen van de Interministeriële Conferentie Financiën en Begroting (ICFB) van 21 maart 2002 nog niet zijn goedgekeurd.

Mogen we daaruit afleiden dat indien de goedkeuring nog niet gebeurd is vóór 13 juni 2004, de volgende regering niet gebonden is door dit zogenaamd akkoord ?

Antwoord

Naar aanleiding van de Interministeriële Conferentie Financiën en Begroting van 21 maart 2002 stemde de vergadering ermee in dat de studiedienst van Financiën voor elke deelentiteit zou onderzoeken welk onderbenuttingspercentage voor de uitgaven dient te worden bereikt opdat de doelstellingen vermeld in artikel 3 van de overeenkomst van 15 december 2000 worden gerealiseerd.

In de berekening van de studiedienst van Financiën wordt rekening gehouden met een overgangsregeling voor 2002 waarbij enkel de DAB's en de openbare instellingen van het type A overeenkomstig het ESR95 geconsolideerd worden met de betrokken deelentiteit. Dit overgangsstelsel was eenmalig. Vanaf 2003 dient de integrale ESR-benadering te worden toegepast.

(DAB : dienst met afzonderlijk beheer ; ESR : Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen – red.)

Alle gemeenschappen en gewesten verbonden zich ertoe na bilateraal overleg tussen de federale autoriteiten en de gewesten en gemeenschappen dit voorstel te respecteren of eventueel hun begroting aan te passen. Het akkoord terzake werd uitgewisseld enige dagen na de Interministeriële Conferentie. Tevens werd op dezelfde vergadering overeengekomen om aan de afdeling Financieringsbehoeften van de Overheid van de Hoge Raad van Financiën (HRF) de vraag te richten om de omzetting van de HRF-normering naar het ESR95 te onderzoeken en de HRF-werknota binnen het ICFB met de gemeenschappen en gewesten te overleggen.

In haar Jaarverslag 2002 van juli 2002 stemde de afdeling Financieringsbehoeften in met het verzoek van het ICFB om voortaan het ESR95 als referentiekader voor de evaluatie van de budgettaire prestaties van de gemeenschappen en gewesten te hanteren. In het Jaarverslag 2003 werd deze werkwijze verder geëxpliciteerd door de afdeling Financieringsbehoeften.

De beslissing van het ICFB van 21 maart 2002 dient bijgevolg als een interpretatieve aanvulling te worden beschouwd op de eerder afgesloten overeenkomst van 15 december 2000 die de begrotingsdoelstellingen voor de gemeenschappen, gewesten en lokale overheden vastlegt.

Intussen hebben de gemeenschappen en gewesten zich zowel bij de begrotingsopmaak, als bij de monitoring van de uitvoering van de begroting op de tijdens de ICFB van 21 maart 2002 gemaakte afspraken afgestemd.

Sinds 21 maart 2002 is er tot op heden slechts eenmaal gepoogd het ICFB samen te roepen. Hiervoor werd de datum van 3 november 2003 vooropgesteld, maar door uitzonderlijke omstandigheden (zwaar verkeersongeval waardoor de Waalse minister van Financiën en Begroting, de heer Daerden, onmogelijk in Brussel kon geraken) werd de vergadering in extremis geannuleerd.

Wegens de in supra vermelde gedwongen annulering werden de voornaamste punten hernomen op het eerstvolgende Overlegcomité. Hierdoor werden de notulen van de vergadering van 21 maart 2002 nog niet ter goedkeuring voorgelegd. Vermits over het hier bedoelde punt afzonderlijk werd overlegd en eensgezind beslist, is deze beslissing uiteraard van kracht, zelfs al zijn de notulen nog niet formeel goedgekeurd.

Ik voeg voor al wat nuttig is, als **bijlage** dit akkoord, dat de Vlaamse Gemeenschap overigens scrupuleus heeft uitgevoerd.

Bijlage

1. De Ministers bevoegd voor begroting van de Gewesten informeren de federale Minister van Begroting op welke wijze zij uitvoering (hebben) zullen (ge)geven aan artikel 4 van de overeenkomst van 15 december 2000 omtrent de budgettaire doelstellingen van de lokale overheden.

2. De Ministers bevoegd voor begroting van de Gemeenschappen en Gewesten delen de studiedienst van Financiën hun aangepaste begroting na begrotingscontrole mede, zoals die in het betrokken parlement wordt ingediend.

Op basis hiervan stelt de studiedienst van Financiën voor elke deelentiteit vast welk onderbenuttingspercentage voor de uitgaven in voorkomend geval dient bereikt te worden opdat de doelstellingen vermeld in artikel 3 van de overeenkomst van 15 december 2000 worden gerealiseerd.

In de berekening van de studiedienst van Financiën wordt rekening gehouden met :

- a) het saldo van de ordonnancerings van de begroting, verhoogd met het saldo van de ordonnancerings van de instellingen van openbaar nut categorie A en de gewest- en gemeenschapsdiensten met afzonderlijk beheer die overeenkomstig het ESR95 geconsolideerd worden met de betrokken deelentiteit. Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, wordt het Zorgfonds mede in rekening gebracht. De NV Aquafin in het Vlaams Gewest en de NV Sofico in het Waals Gewest vallen bijgevolg niet onder voormelde instellingen of diensten ;
- b) de weerslag van de korting op de personenbelasting in het Vlaams Gewest.

De verschillende overheden zullen tijdens de begrotingscontrole geen beslissingen nemen waardoor het gezamenlijk saldo verslechtert van de overige fondsen en organismen die overeenkomstig het ESR95 geconsolideerd worden met de betrokken deelentiteiten.

De Gemeenschappen en Gewesten verbinden zich ertoe dit onderbenuttingspercentage te respecteren of desgevallend hun begroting aan te passen.

In het kader van de bepalingen van de overeenkomst van 15 december 2000, verbindt de Franse Gemeenschap zich ertoe een onderbenuttingspercentage van haar uitgavenkredieten te garanderen die minstens gelijk is aan de in 2001 vastgestelde onderbenutting (0,75 %). Ze zal lenen maximum ten belope van het begrotingsaldo dat eruit zal voortvloeien.

De ministers bevoegd voor begroting van de Gemeenschappen, Gewesten en de federale overheid zullen elk voor zich een sluitende monitoring van de uitgaven op punt stellen die de verschillende overheden in staat stelt het benodigde onderbenuttingspercentage te garanderen. Maandelijks zullen de gegevens verbonden aan deze monitoring tussen de overheden besproken worden op basis van een model dat door de studiedienst van Financiën wordt opgesteld.

3. Voor het begrotingsjaar 2002 worden de cijfers vermeld in artikel 3 van de overeenkomst van 15 december 2000 beschouwd als norm na vermindering ten belope van één twaalfde van de negatieve term (exclusief het kijk- en luis-tergeld) voor elk Gewest.

4. Aan de afdeling Financieringsbehoeften van de overheid van de Hoge Raad van Financiën zal worden gevraagd om inzake de begrotingsnormering voortaan de overheidsrekeningen volgens het ESR95 als referentie te hanteren.

5. In het kader van de toepassing van het huidige protocol wordt voor het begrotingsjaar 2001 de BNI-groei vastgesteld op 1,0 % zoals vermeld in de meest recente Economische Begroting.

15-4-2002 15:32

Vraag nr. 60 van 5 januari 2004 van de heer JOHAN SAUWENS

Lastenverlaging – Berekening

Zowel in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting als in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement heeft de minister beweerd dat er "tijdens deze regeerperiode in Vlaanderen cumulatief een lastenverlaging van 2.888 miljoen euro is doorgevoerd".

Kan de minister per jaar en per maatregel illustreren hoe hij aan dat bedrag komt ?

Antwoord

In antwoord op de vraag omtrent het detail van de lastenverlaging, die cumulatief tijdens deze regeerperiode in Vlaanderen werd doorgevoerd, verwijs ik naar de tabel als **bijlage** die precies inhoudt hoe de 2.888 miljoen euro tot stand kwam en die trouwens werd uitgedeeld tijdens een van de laatste

commissievergaderingen Financiën en Begroting van 2003.

Zoals kan worden vastgesteld, vormen de afschaffing van het kijk- en luistergeld en de verlaging van de registratierechten de hoofdbrok van de lastenverlaging.

Bijlage

Reële lastenverlaging voor Vlaamse burgers (in mio euro)

	2000	2001	2002	2003	2004
Afcentiemen	238				
Kijk- en luistergeld			520	520	520
Registratierechten			334	334	334
Successierecht gehandicapten				6,7	6,7
Successierecht Ven en Bos					5,3
Onroerende voorheffing					50
BIV			2,5	2,5	
Cafétaks			7,9	7,9	7,9
Arkimedes					6,5
Eenmalig	238		2,5	2,5	
Recurrent			854	860,7	930,4
Totaal per jaar	238		856,5	863,2	930,4
Totaal cumulatief binnen deze legislatuur	238	238	1094,5	1957,7	2888,1

Het bedrag voor de registratierechten is samengesteld uit :

- 1) tariefverlaging : 223 mio euro
 - 2) meeneembaarheid : 79 mio euro
 - 3) abattement : 32 mio euro
- Totaal : 334 mio euro

Moeilijk becijferbare maatregelen niet meegenomen in de tabel

Successierechten

- 2001 : gelijkschakeling gehuwden en samenwonenden
- 2002 : gelijkschakeling stiefkinderen met biologische kinderen
- 2003 : gelijkschakeling zorgkinderen met biologische kinderen
- 2004 : private stichtingen kunnen gelijkaardig voordeeltarief genieten als VZW's

Schenkingsrechten

- 2003 : 1) verlaging van de schenkingsrechten voor schenkingen van een bouwgrond
2) hervorming gunststelsel schenking ondernemingen : tariefverlaging + versoepeling voorw.
- 2004 : 1) verlaagd tarief van 3 en 7 % voor schenkingen van roerende goederen
2) gelijkschakeling gehuwden en samenwonenden
3) private stichtingen kunnen gelijkaardig tarief genieten als VZW's

Onroerende voorheffing

- 2003 : 1) voor eigenaars die hun verkrotte woningen renoveren, zal het verhoogde KI pas na 5 jaar in aanmerking worden genomen voor de berekening van de onroerende voorheffing
- 2) eigenaars van leegstaande winkelpanden die de winkel omvormen tot woning genieten gedurende 3 jaar een volledige vrijstelling van onroerende voorheffing

Eurovignet

- 2003 : compensatiemaatregel : teruggave mogelijk in geval van activiteit in Duitsland

(BIV : belasting op inverteerstelling ; KI : kadastraal inkomen – red.)

Vraag nr. 62
van 5 januari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

ALESH-operatie – Stand van zaken

Tijdens het overleg tussen de federale regering en de gewesten en gemeenschappen op 18 december 2003 is er naar verluidt overeengekomen om tegen het einde van 2003 via een zogenaamde Alesh-operatie (Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting) de Maastrichtschuld te verminderen.

1. Welk bedrag neemt de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) over ?
2. Kan deze de intrest- en aflossingslast van de overgenomen schuld dragen zonder bijkomende dotatie ?
3. De federale regering stemde ermee in het jaarlijkse fiscale voordeel eenmalig uit te keren op 15 januari 2004.

Waarop heeft dat "fiscaal voordeel" betrekking ?

4. Over welk bedrag gaat het ? Wat zal daarmee gebeuren ?
5. Wat is het effect op de indirecte schuld van de Vlaamse Gemeenschap ?
6. Wordt een eventuele bijkomende dotatie aangerekend in het kader van de HRF-norm (Hoge Raad van Financiën) ?
7. De Vlaamse regering kreeg de garantie dat de operatie geen invloed heeft op de begrotingsnorm die ze de komende jaren moet halen.

Wat wordt daarmee bedoeld ?

8. Om een nieuwe transfer te voorkomen, is afgesproken dat Wallonië een hogere rente moet betalen op zijn resterende Alesh-schuld.

Wat wordt daarmee bedoeld ? Waarom zou er een nieuwe transfer ontstaan ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 62) en Keulen (nr. 65).

Antwoord

1. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij neemt een bedrag van 1.741.437.310,45 euro over.
2. Fundamenteel verandert er niets aan de vroegere situatie.

In het verleden had de VHM een vordering op particulieren en de socialehuisvestingsmaatschappijen (zie tabellen hieronder). De VHM had daarenboven een schuld tegenover het Alesh. Dezelfde schuld van de VHM tegenover het Alesh vinden wij in de balans van het Alesh terug als een vordering tegenover de VHM. Het Alesh had dan een schuld tegenover de banken. Met de annuïteiten die de VHM ieder kwartaal doorstortte aan het Alesh, kon het Alesh de intresten op de bancaire schulden betalen en een eventueel overschot werd gebruikt om kapitaal terug te betalen. In de nieuwe situatie neemt de VHM niet alleen de schulden van het Alesh over, maar wordt ook de vordering van het Alesh op de VHM overgedragen. In deze nieuwe situatie is er dus geen tussenpersoon meer, en dient de VHM direct de schuld af te lossen.

Dat dit zonder bijkomende dotatie kan, bewijst de actuele waarde van de schulden en van de annuïteiten op 29 december 2003. De actuele waarde van de schulden bedroeg 1.741.437.310,45 euro en de actuele waarde van

de annuïteiten (vordering van Alesh op VHM) bedroeg 1.827.267.753,34 euro. Met andere woorden, de vordering is groter dan de overgenomen schuld.

Oude situatie :

BALANS VHM	
Vordering op particulieren en SHM	Schuld aan Alesh

BALANS ALESH	
Vordering op VHM	Schuld aan banken

Nieuwe situatie :

BALANS VHM	
Vordering op particulieren en SHM	Schuld aan banken

BALANS ALESH	

- In het verleden kon het Alesh leningen uitgeven vrijgesteld van roerende voorheffing en van vennootschapsbelasting. Dit fiscaal voordeel werd begin jaren '90 afgeschaft.

Om het verlies van dit fiscaal voordeel te compenseren, werd er een mechanisme ontwikkeld waardoor de federale overheid, op basis van een aantal indicatoren, jaarlijks een som diende te storten aan het Alesh. De huidige waarde van dit fiscaal voordeel wordt door de federale overheid gestort aan de gewesten.

- Het actuariael berekende bedrag (verdisconteerd) van het fiscaal voordeel bedraagt 138.324.729,30 euro. Dit bedrag zal normaliter als kapitaalbreng naar de VHM worden doorgestort.
- De Alesh-schuld zal uit de indirecte schuld van de Vlaamse Gemeenschap verdwijnen. Hierdoor daalt de indirecte schuld van de Vlaamse Gemeenschap.
- Zoals reeds aangegeven, is de huidige waarde van de vorderingen groter dan de huidige waarde van de schulden. Met andere woorden, de vorderingen volstaan om op termijn de schuld af te lossen.

Er dient dus geen bijkomende dotatie in de Vlaamse begroting te worden uitgetrokken.

- In het verleden werd de jaarlijkse vermindering van de Alesh-schuld aangerekend als een positieve correctie in de toetsing aan de begrotingsnorm. Met andere woorden, het wegvallen van de Alesh-schuld geeft aanleiding tot een verhoging van de begrotingsnorm.

Door het verdwijnen van de Alesh-schuld uit de indirecte schuld van de Vlaamse Gemeenschap valt ook de positieve correctie weg in de toetsing aan de begrotingsnorm. Dit verlies zal de volgende jaren gecompenseerd worden via aanpassing van de begrotingsdoelstellingen van de gewesten.

- Vermits voor Wallonië de schuld tegenover de banken veel groter is dan de vorderingen, kon de Waalse Huisvestingsmaatschappij slechts een gedeelte van de schuld overnemen. Het andere deel wordt door het Waals Gewest overgenomen. Dit deel van het Waals Gewest wordt via een lening van de federale overheid gefinancierd.

De federale overheid kan – zeker als het om grote bedragen gaat – aan veel goedkopere voorwaarden ontlenen op de kapitaalmarkt dan de gewesten. Om deze reden werd er afgespro-

ken om op deze lening van de federale overheid aan het Waals Gewest niet de lagere federale rentevoet aan te rekenen, maar een hogere rentevoet die nauwer aanleunt bij de voorwaarden van de gewesten en zelfs veeleer wat erboven ligt. Hierdoor vermijdt men dat het Waals Gewest een voordeel zou ontvangen en zet men bovendien het Waals Gewest ertoe aan om de lening zelf zo snel mogelijk te herfinancieren.

(Antwoord Marino Keulen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 13 februari 2004, blz. 1689 – red.)

Vraag nr. 63
van 5 januari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Begroting – Overgedragen kredieten

Wat is de ontwikkeling van de uitgaven die werden vastgelegd respectievelijk in het jaar 2001, 2002 en 2003, maar pas werden betaald in het daaropvolgende jaar (respectievelijk 2002, 2003 en 2004), dit zowel niet-geconsolideerd als geconsolideerd ?

Bijlage

Vlaamse Gemeenschap – begrotingskenmerken 3 & 4

Jaar BK	2002		2003		2004	
	Overdracht	Geordonnanceerd	Overdracht	Geordonnanceerd	Overdracht*	Geordonnanceerd
BK 3	490.629.472,12	440.344.059,46	560.243.071,64	519.216.075,68	423.003.509,85	
BK 4	2.820.995,85	2.489.421,68	2.390.626,70	2.159.214,54	1.245.163,31	
Totaal	493.450.467,97	442.833.481,14	562.633.698,34	521.375.290,22	424.248.673,16	

Noot : BK = begrotingskenmerk

BK 3 = overgedragen kredieten vorig jaar

BK 4 = overgedragen bijkredieten vorig jaar

In euro

* De overdracht 2004 dient nog aangepast te worden op basis van de genomen eindejaarsvastlegging

Antwoord

In antwoord op zijn vraag bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij enerzijds een tabel met voor de periode 2002-2004 een overzicht van de overgedragen kredieten en overgedragen bijkredieten van de niet-gesplitste kredieten (aard 1) en de ordonnanceringsen hierop. Deze overgedragen kredieten en bijkredieten worden bepaald door de encours (openstaande vastleggingen) van de niet-gesplitste kredieten (aard 1) van het voorgaande jaar (**bijlage**).

Anderzijds bezorg ik hem hierbij een tabel met een overzicht van de vastgelegde bedragen van de niet-gesplitste kredieten (aard 1) voor de periode 2001-2003, en dit voor de kredieten van het lopend jaar en de bijkredieten van het vorig jaar (**bijlage**).

Voor de gesplitste kredieten, de variabele kredieten en de diensten met afzonderlijk beheer verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 58 (blz. 1727 – red.).

Voor de Vlaamse openbare instellingen kunnen er geen gegevens bezorgd worden, vermits de VOI's geen verbintenissenboekhouding voeren.

Vlaamse Gemeenschap – begrotingskenmerken 1 & 2 – niet-gesplitste kredieten – aard 1

Jaar BK	2001 vastgelegd	2002 vastgelegd	2003 vastgelegd*
BK 1	11.714.761.248,96	12.019.736.389,06	11.104.983.153,61
BK 2	13.141.190,68	13.828.564,85	11.436.446,22
Totaal	11.727.902.439,64	12.033.564.953,91	11.116.419.599,83

Noot : BK = begrotingskenmerk

BK1 = kredieten lopend jaar

BK 2 = bijkredieten vorig jaar

In euro

* Gegevens Orafin genomen voor periode ADJ-03 op 13/01/04

Er kunnen nog eindejaarsvastleggingen worden ingevoerd tot 20/01/04

Vraag nr. 64
van 9 januari 2004
van de heer JAN VERFAILLIE

Lappersfortbos Brugge – Stand van zaken

Na meer dan één jaar bosbezetting werd het Lappersfortbos in Brugge na een vonnis van de rechtbank op maandag 14 oktober 2002 door de politie ontruimd. Natuuractivisten hielden het bos sedert 11 augustus 2001 bezet omdat zij niet wilden dat er bomen zouden sneuvelen voor de komst van een autobussenstelplaats van De Lijn aan Ten Briele en de verbreding van de Vaartdijkstraat richting Steenbrugge op tweemaal één vak met een afgescheiden fietspad. Het bos is 19 ha groot, en daarvan bestemde de stad Brugge er 11 als parkgebied.

Op 14 oktober 2003 herdachten het Lappersfront en het Groenegordelfront de eerste verjaardag van de ontruiming van het bos met een viertal spandoeken en een betoging in Steenbrugge. Een jaar later is er dus nog altijd geen concrete oplossing.

Op 10 april 2003 bereikte voormalig minister Vera Dua wel een principeovereenkomst met de NV Fabricom. Recentelijk heeft de NV Fabricom bevestigd deze principeovereenkomst te verlengen. Maar tot op heden is de situatie niet veel veranderd.

Als de oppervlakte van het Lappersfortbos (8 ha) wordt aangekocht door het Vlaams Gewest met het oog op het behoud ervan als wandelgebied en groene long voor de Bruggelingen, dan worden er compensaties geëist door de stad Brugge voor die 8 ha. Dergelijke compensaties moeten gebeuren via een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) in het kader

van de afbakeningsprocessen uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV).

In opvolging van mijn vraag om uitleg in verband met het Lappersfortbos in Brugge op 13 november 2003 (Handelingen Commissievergadering nr. 60 van 13 november 2003, blz. 4-6) zou ik graag volgende bijkomende vragen stellen.

1. Is binnen het stedelijk gebied Brugge al bepaald waar nieuw industriegebied kan worden gecompenseerd? Zo ja, waar?

Zo neen, wanneer wordt dit bepaald?

2. Vindt de minister het, vanuit zijn bevoegdheid voor de begroting, verantwoord om voor zo'n kleine oppervlakte bos zoveel geld te betalen?

3. Kan de minister medelen wat de precieze stand van zaken is inzake de aankoopprocedure?

4. Het dossier zit sedert mei 2003 bij de Inspectie van Financiën.

Wanneer wordt de goedkeuring van dit dossier verwacht?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Sannen (vraag nr. 76).

Antwoord

1. Momenteel lopen er in West-Vlaanderen vier afbakeningsprocessen voor regionaalstedelijke

gebieden, zijnde Kortrijk, Oostende, Roeselare en Brugge.

Inzake het regionaalstedelijk afbakeningsproces voor Brugge werden er reeds een aantal voorbereidende vergaderingen belegd. Eén van de deelluiken betreft de economische ontwikkeling. Op basis van de besprekingen in het kader van de deelnota bedrijvigheid (economische structuur) zal worden uitgemaakt of het aangegeven is om een bestemmingswijziging van de zone Ten Briele (zgn. Lappersfortbos) door te voeren via een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

In het projectteam bespreekt het gewest met de gemeenten de hypothese van de gewenste structuur. Dat zal ten laatste in de eerste helft van dit jaar moeten resulteren in een voorstel van afbakening zodat in de tweede helft van 2004 het voorontwerp van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan de Vlaamse regering kan worden voorgelegd.

De taakstelling voor bedrijvigheid voor de gemeenten behorende tot het regionaalstedelijk gebied Brugge is volgens het RSV vastgesteld op 220 ha bijkomende bedrijventerreinen voor de periode 1994-2007. Indien de optie zou worden genomen om een eventuele bestemmingswijziging van Ten Briele door te voeren, dan zal deze verrekend worden op basis van deze taakstelling. In het afbakeningsproces wordt bepaald welk deel van de totale bijkomende bedrijventerreinen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Een deel van het pakket zal worden benut voor bijkomende regionale bedrijventerreinen, een deel wordt gereserveerd voor lokale bedrijventerreinen. De nodige bijkomende regionale bedrijventerreinen binnen het regionaalstedelijk gebied zullen in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan worden opgenomen. Lokale bedrijventerreinen vallen onder de bevoegdheid van de gemeenten.

2. Laat mij voorafgaandelijk stellen dat ik inzake vragen 2 en 4 verwijs naar het antwoord van mijn collega Ludo Sannen, die inhoudelijk bevoegd is voor het aankoopbeleid met betrekking tot bossen.

Aangezien het dossier momenteel nog in onderzoek is, lijkt het niet aangewezen terzake reeds verdere uitspraken te doen. Alle aspecten wor-

den momenteel grondig geëvalueerd, waarbij zowel aandacht wordt besteed aan de biodiversiteit van de site, de ecologische waarde voor de omgeving, de toegankelijkheid en de bereikbaarheid, als aan de financiële dimensie.

3. Op basis van de resultaten van het onderzoek zoals in punt 2 werd besproken, kan vraag 3 verder worden ingevuld.
4. Opnieuw verwijs ik naar vraag 2 voor het antwoord op deze vraag. Het advies van de Inspectie van Financiën zal één van de elementen zijn die meegenomen worden in het onderzoek inzake de zone Ten Briele.

(Antwoord Ludo Sannen : blz. 1780 – red.)

**Vraag nr. 65
van 9 januari 2004
van de heer CARL DECALUWE**

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – IJzeren Rijn

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (versie 1997) voorziet in een uitbreiding van de IJzeren Rijn in de richting van het westen, richting Chunnel (blz. 503). Daarbij zouden twee opties openliggen :

- a) via Gent, Kortrijk, Rijsel naar de Chunnel (met een variant via de lijn Kortrijk – Armentières (lijn 69)) ;
- b) via Gent, Tielt, Lichtervelde, De Panne naar de Chunnel.

Daarbij staat verder gepreciseerd : "... voor de uitbouw van het traject Adinkerke – Duinkerke moeten alleszins terreinen gereserveerd worden, ook in het kader van personenvervoer."

Het hoofdstuk met de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan stelt op blz. 591 : "Onderzoek zal plaatsvinden naar de mogelijkheid om de westelijke verlenging van de IJzeren Rijn via De Panne in te schakelen in het hoofdspoorwegennet voor personenvervoer".

Naar verluidt heeft betrokken "onderzoek" nog steeds niet plaatsgevonden.

1. Waarom is dit gedeelte van de bindende bepalingen uit het Ruimtelijk Structuurplan nog niet uitgevoerd ?

2. Wordt een dergelijk onderzoek nog verwacht?
3. Wat zijn de huidige inzichten van de Vlaamse regering inzake het inpassen van de spoorlijn Gent-De Panne in het hoofdspoorwegennet voor het personenvervoer ?

Antwoord

In de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (versie conform het besluit van de Vlaamse regering van 23 september 1997 houdende definitieve vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het decreet van 17 december 1997 houdende bekrachtiging van de bindende bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 23 september 1997 houdende definitieve vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) werd inderdaad gestipuleerd dat er, ik citeer (cf. blz. 591), "onderzoek zal plaatsvinden naar de mogelijkheid om de westelijke verlenging van de IJzeren Rijn via De Panne in te schakelen in het hoofdspoorwegennet voor personenvervoer". Bovendien werd in het Mobiliteitsplan Vlaanderen de noodzaak beklemtoond van de indienststelling van de IJzeren Rijn. Hieruit blijkt dat het in casu gaat om een project waaraan het Vlaams Gewest groot belang hecht.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal begrijpen dat het in casu echter om een complexe materie gaat waarin niet enkel het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening trekker is. De taakstelling van de ruimtelijke ordening is immers in essentie faciliterend en komt bijgevolg meer specifiek in beeld zodra er duidelijkheid is over de vraag of er bijkomende voorzieningen dienen te worden getroffen die ruimte vereisen waarvoor een planningsinitiatief noodzakelijk is.

Betrokken problematiek wordt immers gekenmerkt door een interactie van verschillende beleidsniveaus (internationaal, federaal, Vlaams en zelfs gemeentelijk) en beleidsdomeinen (Mobiliteit, Milieu, Ruimtelijke Ordening, ...). Terzake is meer specifiek een voorafgaandelijk gecoördineerd initiatief vanuit het beleidsdomein Mobiliteit en de NMBS aangewezen vooraleer verdere stappen kunnen worden ondernomen. Bovendien is het ook van groot belang dat in het kader van het grensoverschrijdend overleg met de regio Nord-Pas-de-Calais terzake een gezamenlijke visie wordt ontwikkeld.

De derde deelvraag betreft een aangelegenheid die onder de bevoegdheid ressorteert van mijn collega Bossuyt.

**Vraag nr. 67
van 9 januari 2004
van de heer JOHAN MALCORPS**

*Stedenbouwkundige verordening hemelwater –
Stand van zaken*

In de nasleep van de overstromingen rond de jaarwisseling 2002-2003 werden een aantal initiatieven genomen door burgers, parlementsleden en ministers om zulke calamiteiten in de toekomst te vermijden.

Eén van de initiatieven die door de minister van Ruimtelijke Ordening werd aangekondigd, betrof een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen en gescheiden afvoer van afvalwater en hemelwater. Een dergelijke verordening gaat uit van een aanpak aan de bron en is dan ook erg belangrijk voor het vermijden van wateroverlast, specifiek in stedelijke gebieden. Daarnaast biedt ze een uniforme regeling rond hemelwaterputten en huisaansluitingen, terwijl nu verschillende regelingen van kracht zijn, afhankelijk van de gemeente en/of provincie. De verordening biedt dus meer eenvoud en duidelijkheid voor toekomstige (ver)bouwers en voor de bouwsector in het algemeen.

De ontwerpverordening werd door de Vlaamse regering goedgekeurd op 24 januari 2003 en vervolgens aan de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Vlacro) ter advies voorgelegd. De Vlacro formuleerde een advies op 11 maart 2003. Op 24 januari 2004 is het exact één jaar geleden dat de Vlaamse regering de ontwerpverordening goedkeurde, maar een beslissing van de Vlaamse regering blijft nog steeds uit. Ter vergelijking : het decreet integraal waterbeleid, waarvoor in dezelfde periode door voormalig minister Dua werd beloofd dat het er voor het zomerreces zou zijn, werd effectief nog op 9 juli 2003 goedgekeurd door het Vlaams Parlement.

Dat er effectief nood is aan zo'n verordening, mag blijken uit het feit dat bijvoorbeeld ook de provincie Vlaams-Brabant aan een soortgelijke verordening werkt. Door de vertraging die dit dossier op Vlaams niveau oploopt, dreigen de verschillen in de lokale regelgeving dus nog op te lopen.

Kan de minister meedelen hoever het staat met deze verordening en wanneer deze verordening zal worden goedgekeurd door de Vlaamse regering ?

Antwoord

Ik deel de visie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat een gewestelijke verordening verkieslijker en eenvoudiger is dan 308 van elkaar verschillende gemeentelijke verordeningen inzake de hemelwaterproblematiek. Het is daarom trouwens dat ik het initiatief genomen heb om de bestaande minimalistische gewestelijke verordening te wijzigen.

Dit is bovendien ook een project dat opgenomen is in het actieplan reguleringsmanagement 2003-2004.

De opmerkingen van Vlacoro over de ontwerpverordening waren echter vrij fundamenteel. Vandaar dat de nodige tijd werd uitgetrokken voor overleg tussen de betrokken administraties teneinde tot een performantere en meer eenvoudig toepasbare verordening te komen.

De bijgewerkte verordening wordt thans aan een laatste nazicht onderworpen en vervolgens opnieuw geagendeerd op de Vlaamse regering, met het oog op het inwinnen van het advies van de Raad van State.

Vraag nr. 68 van 9 januari 2004 van de heer ERIC VAN ROMPUY

Hernieuwbare energie – Evaluatie stedenbouwkundige procedures

De Vlaamse regering heeft in het kader van het groenestroomcertificatensysteem de energieleveranciers ambitieuze doelstellingen opgelegd. Vanaf 1 januari 2002 is elke elektriciteitsleverancier verplicht een stijgend percentage van zijn elektriciteitsleveringen te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen. Tegen 2010 loopt dit percentage op tot 6 %.

Een leverancier kan bewijzen dat hij zijn verplichtingen nakomt door het voorleggen van voldoende groenestroomcertificaten bij de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG). Deze certificaten worden toegekend aan producenten van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen per 1.000 kilowattuur. Die producenten kunnen hun groenestroomcertificaten dan

verkopen aan leveranciers. Indien de leverancier niet voldoende certificaten kan voorleggen, dan wordt hem een administratieve geldboete opgelegd.

Omdat de productie van groene stroom achterblijft op de vooropgestelde beleidsdoelstelling, heeft de VREG op basis van de ingeleverde certificaten op 31 maart 2003 aanzienlijke administratieve geldboetes gevestigd ten aanzien van de energieleveranciers.

Een aantal leveranciers verwijt de Vlaamse overheid terzake onbehoorlijk bestuur omdat zij de noodzakelijke bouwvergunningen voor nieuwe elektriciteitsproductie-installaties op basis van hernieuwbare energiebronnen niet zou verlenen, of nog, omdat verleende vergunningen op korte termijn worden vernietigd of geschorst door de rechtbanken. De opgelegde beleidsdoelstellingen inzake groene stroom zouden dus onhaalbaar gemaakt worden door de vergunningenproblematiek.

De Europese richtlijn van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt, legt aan de lidstaten op het bestaande wet- en regelgevingskader voor vergunningsprocedures die van toepassing zijn op installaties voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen te evalueren, teneinde de belemmeringen voor de verhoging van de elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen in de regelgeving te verkleinen en de procedures op het betrokken bestuursniveau te stroomlijnen en te bespoedigen.

1. Werd deze door een Europese richtlijn opgelegde evaluatie uitgevoerd voor de bouwvergunningsprocedure ?
2. Zo ja, hoe luidde het algemeen evaluatiebesluit en welke belemmeringen werden in de regelgeving en de te volgen procedurestappen dan vastgesteld ?
3. Welke maatregelen werden genomen om de vastgestelde belemmeringen te verkleinen en de vergunningsprocedure te stroomlijnen en te bespoedigen ?

Antwoord

In de bewuste vraag stelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een aantal concrete vragen omtrent de implementatie van de richtlijn 2001/77/EG van

het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt.

Die richtlijn legt de lidstaten op een belangrijker deel van de elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen te halen. Dat doel volgt overigens uit het pakket van maatregelen die moeten worden getroffen om aan het Protocol van Kyoto bij het raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering te voldoen, met name het beperken van de zogenaamde broeikasgasuitstoot.

Om het marktaandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen op middellange termijn te doen groeien, zijn alle lidstaten, dus ook België, er volgens de richtlijn toe gehouden nationale indicatieve streefcijfers, uitgedrukt in een percentage van het gebruik, vast te stellen voor het gebruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen. De Europese Commissie beoordeelt in hoeverre de lidstaten vorderingen gemaakt hebben voor het bereiken van de nationale indicatieve streefcijfers en in hoeverre de nationale indicatieve streefcijfers stroken met het algemene indicatieve streefcijfer van 12 % van het bruto binnenlandse energieverbruik in 2010.

Onder "hernieuwbare energiebronnen" worden hernieuwbare niet-fossiele energiebronnen verstaan, namelijk wind, zonne-energie, aardwarmte, golfenergie, getijdenenergie, waterkracht, biomassa, stortgas, rioolwaterzuiveringsgas en biogas.

De richtlijn bepaalt verder dat de lidstaten of de door hen aangewezen bevoegde instanties het bestaande wet- en regelgevingskader voor vergunningsprocedures of steunregelingen die van toepassing zijn op installaties voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen beoordelen, ten einde :

- de belemmeringen voor de verhoging van de elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen in de regelgeving en anderszins te verkleinen ;
- de procedures op het betrokken bestuursniveau te stroomlijnen en te bespoedigen, en
- ervoor te zorgen dat de regels objectief, transparant en niet-discriminerend zijn en terdege rekening houden met het eigen karakter van de verschillende technieken voor het gebruik van hernieuwbare energiebronnen.

De lidstaten publiceren een verslag (de richtlijn bepaalt uiterlijk op 27 oktober 2003) over de hierboven genoemde beoordeling en vermelden daarin in voorkomend geval de getroffen maatregelen. Dat verslag moet, voorzover dat in het nationale wet- en regelgevingskader relevant is, een overzicht bevatten van de stand van zaken, in het bijzonder van :

- de coördinatie tussen de verschillende administratieve instanties op het gebied van termijnen, ontvangst en behandeling van de aanvragen van vergunningen ;
- de opstelling van eventuele richtlijnen voor de hierboven bedoelde activiteiten en de haalbaarheid van een versnelde planningsprocedure voor producenten van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, en
- de aanwijzing van instanties die optreden als bemiddelaar bij geschillen tussen de instanties die met de afgifte van vergunningen zijn belast en de aanvragers daarvan.

Vanuit de Europese richtlijn heeft de federale staat doelstellingen opgelegd gekregen die hij heeft doorvertaald naar de gewesten. Het moge echter vooreerst al duidelijk zijn dat de bewuste materie vooral behoort tot de bevoegdheid van mijn federale en Vlaamse collega's bevoegd voor het energiebeleid.

Toch wil ik vanuit mijn bevoegdheid Ruimtelijke Ordening kort ingaan op de concrete vragen, echter niet zonder eerst te verwijzen naar de reeds talrijke antwoorden die ik heb verstrekt omtrent de aanpak van de inplanting van windturbines in Vlaanderen. Het is immers gebleken dat vooral windturbines – op zee en op land – de grootste bijdrage zullen leveren aan de realisatie van de bewuste energiedoelstellingen. Ik verwijs dus alleszins al naar de antwoorden op de volgende schriftelijke parlementaire vragen :

- nr. 121 van 3 mei 2002 van de heer Jan Verfaillie over windmolenprojecten in West-Vlaanderen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 20 september 2002, blz. 2040 – red.*) ;
- nr. 129 van 24 mei 2002 van de heer Julien De-meulenaere over windturbines op land (*BVA nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 214 – red.*) ;
- nr. 24 van 24 oktober 2002 van de heer Eloi Glorieux over windenergieprojecten (*BVA nr. 5 van 2 december 2002, blz. 1056 – red.*) ;

- nr. 30 van 31 oktober 2002 van de heer Carl Decaluwe over windturbines en het ongevalrisico (*BVA nr. 5 van 2 december 2002, blz. 1062 – red.*);
- nr. 129 van 13 juni 2003 van de heer Johan Malcorps omtrent stedenbouwkundige vergunningen voor windturbines (*BVA nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 55 – red.*).

Betreffende de concrete vragen

1. De in de Europese richtlijn opgelegde evaluatie behoefde ten aanzien van de procedure voor het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning geen aanpassing van de regelgeving. De bestaande procedures hebben hun deugdelijkheid bewezen en verhinderen geenszins dat projecten voor de opwekking van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen daadwerkelijk worden gerealiseerd. De zestigtal op Vlaams grondgebied opgerichte windturbines mogen dat bewijzen, evenals het handvol waterkrachtcentrales op kanalen, biogasinstallaties, enzovoort. Zonne-energiecollectoren vinden we steeds meer terug, ook op openbare gebouwen.

De installaties voor het leveren van elektriciteit aan het openbare net behelzen veelal aanvragen van publiekrechtelijke rechtspersonen en/of in het kader van het algemeen belang. Die vallen onder de procedure bepaald in artikel 127 van het decreet, wat inhoudt dat de beslissing genomen wordt door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. In elke ROHM-afdeling zijn twee gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren aangesteld, evenals één in de centrale beleidsafdeling (met vervangregeling). Dat maakt dat de bewuste dossiers in de regel voldoende vlot kunnen worden behandeld en beslist.

Ten aanzien van de beoordeling van in het bijzonder de windturbineaanvragen kan de beoordelaar van een aanvraag steun vinden in de omzendbrief EME/2000.01 van 17 juli 2000 “Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines” en het zogenaamde Windplan Vlaanderen, en kunnen de dossiers ter advies worden voorgelegd aan de Interdepartementale Windwerkgroep.

De omzendbrief EME/2000.01, tot stand gekomen op initiatief van ex-collega's Steve Stevaert, Vera Dua en Johan Sauwens en van mijzelf, wil ten aanzien van de windturbineproblematiek een gecoördineerde aanpak bieden op basis

van elementen van ruimtelijke afweging en randvoorwaarden, vertrekkende van de ruimtelijke ontwikkelingsperspectieven uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en rekening houdende onder andere met de invalshoeken natuur, landbouw, woon- en leefmilieu, geluid, landschap, veiligheid, recreatie, energierendabiliteit en beste beschikbare technologie, en radar- en andere golvenverstoring. Het sedert eind 2000 bestaande Windplan Vlaanderen is een beleidsondersteunende studie, uitgevoerd door de VUB (*Vrije Universiteit Brussel – red.*) en de Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen (ODE). Laatstgenoemde organisatie coördineert en rapporteert overigens, samen met de administratie Natuurlijke Rijkdommen en Energie (ANRE), over de realisatiegraad van de door de Vlaamse regering vooropgezette doelstelling. Onder voorzitterschap van ANRE adviseert de zogenaamde Windwerkgroep de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar over de door hem voor advies voorgelegde aanvraag, vanuit haar multifunctionele samenstelling. Ook de centrale gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (of zijn vervanger) heeft zitting in de Windwerkgroep. Met die maatregelen zijn alleszins voldoende acties ondernomen om – alvast wat windturbines betreft – de aanvragenstroom in goede banen te leiden en de doelstellingen zo goed als mogelijk te helpen realiseren.

2. Een officiële evaluatie naar Europa toe – die dan uiteraard moet gebeuren door de federale lidstaat zelf – is mij (nog) niet bekend, maar wat Vlaanderen en de windturbineproblematiek betreft, is het correct dat de verwezenlijking van windenergieprojecten niet verloopt zoals meningen bij de totstandkoming van de omzendbrief EME/2000.01 eigenlijk had verhoopt. Het is tevens correct dat in veel gevallen projecten stuiten op bezwaren vanuit ruimtelijk ordeningsoogpunt. Windturbines hebben inderdaad op de ruimte een dermate grote impact dat geschikte locaties ervoor vinden niet evident is. Vandaar ook dat de omzendbrief als uitgangspunt stelt dat mogelijke locaties voor grootschalige projecten zoveel mogelijk planmatig moeten worden onderzocht, terwijl locaties voor één of enkele turbines vooral binnen industriegebieden, gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen of bij grote, ruimtebepalende inrichtingen dienen te worden gezocht.

Liever dan her en der verspreide inplantingen zonder structuur toe te staan, wordt vanuit ruimtelijk ordeningsoogpunt vooral gepleit voor

geconcentreerde, planmatig onderzochte inplantingen op locaties die ook vanuit het Windplan Vlaanderen als gunstig worden aangegeven.

Vandaar dat – los van de concrete vergunningsaanvragen – ook aandacht wordt geschonken aan de opmaak van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) die locaties op goed doordachte plaatsen mogelijk moeten maken. Deze aanpak heeft in 2003 geresulteerd in de definitieve goedkeuring van drie RUP's van locaties in Hoogstraten, Kruibeke-Beveren en Gistel, samen goed voor een potentiële capaciteit van minimum 35,5 megawatt. In overleg met de minister bevoegd voor Energie zijn ook gewestelijke RUP's in het vooruitzicht gesteld voor locaties in Eeklo en in de omgeving van Roeselare.

Wat concrete projecten betreft, hechten we vooral belang aan locaties in grootschalige industriegebieden en de Vlaamse havengebieden in het bijzonder, langs grote infrastructuren en aansluitend bij stedelijke kernen. Dat moet alleszins de druk op de open ruimte verminderen en vermijden dat ruimtelijk onaanvaardbare projecten toch zouden worden voorgesteld.

Wat waterkrachtcentrales en andere technieken betreft, is het aandeel blijkbaar nog niet fenomonaal, maar het laat zich uitschijnen dat alvast voor waterkrachtcentrales de komende maanden naar geschikte locaties op de Vlaamse waterlopen zal worden gezocht.

3. Struikelstenen lijken er mij niet echt te zijn. De grootste belemmering lijkt mij wel te liggen in het feit dat de sector zelf nog te weinig rekening houdt met de evidente uitgangspunten van een goede ruimtelijke ordening, die in dit sterk bevolkte gewest echt niet soepel geïnterpreteerd kunnen worden. Probleempunt ten aanzien van windturbines is ook nog steeds het onbekende. De bevolking kent nog te weinig goede windturbineprojecten zodat bezwaren – en procedures – momenteel nog voortspruiten uit een vrees voor dat onbekende. Promotie met goede – eventueel buitenlandse – voorbeelden kan dit alvast verhelpen.

Ten aanzien van de vergunningsprocedure zelf lijken er mij geen aanpassingen nodig.

Besluitend kan dus worden gesteld dat alvast Vlaanderen reeds in aanmerkelijke mate heeft bijgedragen tot het realiseren van de bewuste doelstellingen.

Ik meen dus nog steeds dat de doelstellingen inzake hernieuwbare energie – mogelijk niet volledig volgens het eerste vooropgezette schema, maar alleszins voor een aanzienlijk deel – zullen worden gehaald, op voorwaarde dat alle partijen meewerken, en dus niet alle taken worden afgewenteld op het Vlaams niveau.

Vooraf in de maatschappelijke aanvaarding en betrokkenheid van de burger – en hier kan ik verwijzen naar het voorbeeld van de stad Eeklo, maar ook naar enkele andere gemeenten – ligt mijns inziens een grote taak weggelegd voor de lokale overheid. Die lokale overheid moet, vooral door gerichte en duidelijke informatie en communicatie van hogerhand – en daar wil ik ook aan meewerken – van het belang van eenieders inzet overtuigd worden.

Vraag nr. 69
van 9 januari 2004
van de heer ERIC VAN ROMPUY

Technologisch onderzoek – Energievoorziening

De verbranding van fossiele brandstoffen veroorzaakt ongeveer 80 % van alle broeikasgasemissies in het Vlaamse gewest. Het is duidelijk dat het halen van de Kyoto-afspraken in Vlaanderen voor een groot deel afhankelijk is van de verhoogde inzet van de meest efficiënte energietechnologieën. De regering bekijkt Kyoto steeds als een enorme opportuniteit waarbij het erom zou gaan nieuwe energietechnologieën te ontwikkelen die economische groeikansen voor de toekomst bieden.

De overheidsmiddelen die voor de ondersteuning van het onderzoek en de ontwikkeling van energietechnologie worden ingezet, zijn voornamelijk gesitueerd bij VITO en IWT.

In het kader van de uitvoering van het Protocol van Kyoto spreekt het regeerakkoord over een meerjarenprogramma rond energiebesparing, hernieuwbare energiebronnen, marktdiffusie van energie-efficiënte technologieën en energiebeleids-ondersteuning. In de volgende zin van het regeerakkoord staat dat daarvoor de budgetten voor onderzoek en ontwikkeling worden opgetrokken en ingezet.

In haar Septemberverklaring betreffende de krachtlijnen van de begroting 2004 bevestigt de Vlaamse regering het voornemen om het wetenschappelijk onderzoek op het vlak van nieuwe milieutechnologie en alternatieve energie te onder-

steunen om de Kyoto-afspraken te kunnen naleven.

1. Hoeveel beleidskredieten van de begroting Wetenschapsbeleid werden, op jaarbasis, tijdens deze legislatuur (1999-2003) bestemd voor het in het regeerakkoord aangekondigde meerjarenprogramma rond technologisch energieonderzoek ?
2. In welke mate werd het regeerakkoord op dit vlak uitgevoerd ?
3. Wat zijn de ramingen voor de volgende jaren gelet op de in de septemberverklaring aangekondigde verhoging van de beschikbare middelen om de Kyoto-afspraken te kunnen nakomen ?

Antwoord

De bovenstaande parlementaire vraag wordt beantwoord achtereenvolgens voor de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) en het Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT).

VITO

Vraag 1

Gelieve in onderstaande tabel per jaar een overzicht te willen vinden van de financiële inspanningen op de begroting Wetenschapsbeleid tijdens de periode 1999-2004.

In euro	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Op basistoelage	1.141.588	1.278.828	1.391.636	1.461.120	1.376.106	1.330.708
Referentietaken	20.228	19.831	247.893	251.615	874.897	1.437.021
Totaal	1.161.816	1.298.659	1.639.529	1.712.735	2.251.003	2.767.728

Hierbij moet worden opgemerkt dat de bedragen vermeld in bovenstaande tabel onder “referentietaken” overdrachten betreffen vanuit andere beleidsdomeinen naar de begroting Wetenschapsbeleid.

Vraag 2

VITO kan hierop geen antwoord verstrekken.

Vraag 3

In de tabel vermeld onder 1 vindt men ook het uitgetrokken bedrag voor het jaar 2004. Er zijn nog geen ramingen beschikbaar voor verdere jaren. Men mag verwachten dat deze in de lijn liggen van het bedrag voor 2004.

IWT

Vraag 1

In duidelijk energiegerelateerd onderzoek zijn in de periode 1999-2003 alleszins goedgekeurd :

- 13 bedrijfsprojecten over zonnecellen, batterijen, verbrandingstechnologie, isolatie, energietransmissie, transformatoren : totaal toegekende steun : 4.696 keuro
- 10 KMO-projecten over zonneboilers, bouwsystemen, motoren op alternatieve energiebronnen, klimatisatie, procesoptimalisatie : totaal toegekende steun : 860 keuro
- 3 GBOU/SBO-projecten rond materialen voor zonnecellen, energiezuinige gebouwen en simulatie van stroomnetten : 6.872 keuro
- 14 HOBU-projecten over zonne-energie, bouwtoepassingen, groene energie, optimalisatie van opwekking/verbruik : totale steun : 3.437 keuro
- een VIS rond brandstofcellen (2002) en één rond het passiefhuis (2003) : totale steun : 829 keuro

(keuro : duizend euro ; GBOU : Generisch Basisonderzoek aan de Universiteiten ; SBO : Strategisch Basisonderzoek ; HOBU : hoger onderwijs buiten

de universiteit ; VIS : Vlaams Innovatiesamenwerkingsverband – red.)

Verder zijn er :

- specialisatiebeurzen,
- energieaspecten als belangrijk neven doel in andere projecten.

Vraag 2

Bij het regeerakkoord werd er expliciet voor geopteerd om niet te voorzien in thematische onderzoeksprogramma's, wel om te voorzien in een specifieke regeling van extra steun aan projecten gericht op een bijdrage tot duurzame ontwikkeling (milieu en energie). Deze DTO-regeling werd door de Vlaamse regering goedgekeurd op 3 mei 2002. Deze regeling geldt voor alle steunprogramma's van het IWT. (*DTO : duurzame technologische ontwikkeling – red.*)

Vraag 3

De activiteiten die eerder werden opgestart, zullen ook in 2004 worden voortgezet.

In het kader van de ondernemingsconferentie werden een aantal nieuwe maatregelen aangekondigd. Deze worden op dit moment geconcretiseerd. De budgetten die hiervoor zullen worden vrijgemaakt, moeten nog bepaald worden.

Vraag nr. 70
van 16 januari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Onregelmatig samengestelde adviesorganen – Adviezen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 32
van 16 januari 2004
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1721

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 72
van 16 januari 2004
van de heer ANDRE MOREAU

Heffing leegstand – Langdurig te koop staande handelspanden

Op 22 mei 2002 werd in een vraag om uitleg aan de ministers Van Mechelen, Gabriëls en Van Grembergen, het probleem van de winkelleegstand in stads- en gemeentekernen aan de orde gesteld (Handelingen Commissievergadering nr. 232 van 22 mei 2002, blz. 1-5).

In zijn antwoord stelde toenmalig minister Gabriëls onder meer dat hij een inventarisatie zou laten opmaken in de kernen van 64 steden en gemeenten, om terzake over cijfermateriaal te beschikken.

In mijn interventie bij die vraag om uitleg wees ik onder meer op de gevolgen inzake leegstandsheffing: die wordt ook geheven op handelspanden die, juist ten gevolge van het vervallen karakter van de buurt, jarenlang te koop staan en in feite onverkoopt zijn.

1. Hoever staat het met bovenvermelde inventarisatie ? Kan de minister al resultaten meedelen ?
2. Leegstand is niet noodzakelijk de oorzaak, maar kan ook het gevolg zijn van verkommering van de buurt.

Zijn de bestaande regelingen inzake opschorting van de leegstandsheffing niet onvoldoende genuanceerd om die situatie op te vangen ?

Zo neen, welke oplossing wordt dan geboden voor de hierboven beschreven situatie van langdurig te koop staande handelspanden in verkommerde commerciële wijken ?

Zo ja, wat belet de minister om specifieke maatregelen te treffen om leegstandsheffingen ongedaan te maken op effectief, maar langdurig te koop staande handelspanden in vervallen buurten ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 72), Van Grembergen (nr. 78) en Keulen (nr. 68).

Gecoördineerd antwoord

Binnen de beleidsdomeinen Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ruimtelijke Ordening is er geen nadere informatie beschikbaar inzake het voorstel tot inventarisatie van winkels of handelspanden in kernen van 64 steden en gemeenten. Mogelijkerwijze werden deze specifieke gegevens geïnventariseerd bij de diensten van de minister bevoegd voor Economie.

De inventarisatie van leegstaande gebouwen en/of woningen wordt geregeld in hoofdstuk III, afdeling 2 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996.

Drie categorieën van gebouwen ressorteren onder het heffingsdecreet op de leegstand en de verkrotting van gebouwen en woningen (de andere gebouwen ressorteren onder het heffingsdecreet op de leegstand en de verwaarlozing van bedrijfsruimten) :

- 1) alle gebouwen op een oppervlakte van minder dan 5 are. Men houdt hierbij niet enkel rekening met de oppervlakte van het perceel waarop het gebouw staat. Ook de oppervlakte van alle bijbehorende en onbebouwde percelen wordt meegerekend ;
- 2) alle gebouwen op een oppervlakte van meer dan 5 are, waarin geen economische activiteit wordt of werd uitgeoefend door een bedrijf, onderneming of zelfstandige ;
- 3) alle gebouwen op een oppervlakte van meer dan 5 are, waarin een woning die niet gesplitst kan worden van het bedrijfsgebouw effectief als verblijfplaats benut wordt.

Gebouwen vallen derhalve niet onder het toepassingsgebied van het heffingsdecreet :

- als er geen wooneenheid is ;
- als de wooneenheid afsplitsbaar is, ook al is ze bewoond ;
- als de wooneenheid leegstaat, ook al is ze niet afsplitsbaar.

Het weze duidelijk dat een pand waar een handelsactiviteit uitgeoefend wordt in een aantal gevallen wel degelijk onder het toepassingsgebied van desbetreffend heffingsdecreet valt. In de meeste gevallen echter zal de leegstand van handelspanden het voorwerp uitmaken van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en

voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, zoals tot op heden gewijzigd. De toepassing van dit decreet ressorteert onder de bevoegdheid Ruimtelijke Ordening wat de inventarisatie betreft, en onder de bevoegdheid Financiën en Begroting wat de inning van de heffing betreft. In elk geval echter zal een leegstaand pand steeds opgenomen worden in één van de beide leegstandlijsten.

Specifiek wat de decretale bepalingen inzake de inventarisatie van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten betreft, kan worden vermeld dat een opname van een bedrijfsruimte in de inventaris niet automatisch een heffing impliceert. Er wordt immers slechts een heffing ingesteld het jaar volgend op de tweede opeenvolgende registratie in de inventaris.

Bovendien voorziet het decreet in een aantal mogelijkheden tot opschorting van de heffing. De mogelijkheid tot opschorting wordt aan de eigenaar geboden indien hij wil overgaan tot het uitvoeren van een vernieuwingsproject ; deze opschorting bedraagt twee jaar en kan onder bepaalde omstandigheden worden verlengd met een periode van één jaar. Daarnaast is eveneens een opschorting van de heffing mogelijk voor leegstaande maar niet verwaarloosde bedrijfsruimten die om economische redenen leegstaan maar onmiddellijk kunnen worden hergebruikt. De opschorting bedraagt in dat geval één jaar, maar is niet verlengbaar. Tevens wordt aan iedere nieuwe eigenaar die een onroerend goed koopt dat in de inventaris werd opgenomen een opschorting verleend als nieuwe eigenaar voor een periode van twee jaar.

Vastgesteld wordt dus dat onder bepaalde voorwaarden voor een bedrijfsruimte slechts een effectieve heffing zal dienen te worden betaald na een periode van acht jaar (zijnde verkoop voor het einde van het tweede registratiejaar, twee jaar opschorting als nieuwe eigenaar, één jaar leegstaande niet-verwaarloosde bedrijfsruimte, twee jaar voor een vernieuwingsproject, dat eenmalig met één jaar kan worden verlengd).

Verder kan nog worden vermeld dat handelspanden die hetzij wegens leegstaand, hetzij wegens verwaarlozing eventueel in aanmerking komen om opgenomen te worden in de inventaris, toch niet voor inventarisatie in aanmerking komen indien deze handelspanden nog bewoond zijn en de woongedeelten een niet-afplitsbaar onderdeel uitmaken van de bedrijfsruimten. Evenmin kunnen bedrijfsruimten in de inventaris worden opgenomen die beschermd zijn als monument of gelegen

zijn binnen de grenzen van een beschermd stads- of dorpsgezicht of werden opgenomen in een ontwerplijst tot bescherming als monument, stads- of dorpsgezicht.

Ik meen derhalve dat het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, meermaals gewijzigd, en het besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 1997 tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, meermaals gewijzigd, voldoende mogelijkheden bieden aan eigenaars met het oog op het ontwijken van een effectieve heffing.

Voormelde decreetgeving, zowel m.b.t. verkrotting van gebouwen en woningen als m.b.t. leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, strekt niet tot doel financiële opbrengsten te genereren, maar wel leegstaande gebouwen opnieuw in het economisch verkeer in te schakelen en de verkommering van buurten tegen te gaan.

Vraag nr. 73
van 16 januari 2004
van de heer DIRK HOLEMANS

Ruimtelijke planning – Bezwaarprocedure via gemeente

Van 22 april 2003 tot 22 juli 2003 liep het openbaar onderzoek over het ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan van Oost-Vlaanderen.

Artikel 27, § 3 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt dat bezwaren en opmerkingen kunnen worden ingediend, ofwel bij aangetekende brief gericht aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening (procoro), ofwel door afgifte op de gemeente tegen ontvangstbewijs. In dat geval bezorgt de gemeente "uiterlijk de derde werkdag na het openbaar onderzoek" de bezwaren en opmerkingen aan de procoro. Het decreet vermeldt verder dat de procoro geen rekening "moet" houden (het lijkt dus geen verplichting) met bezwaren en opmerkingen die laattijdig aan de procoro werden bezorgd. Er worden door het decreet ook geen sancties gekoppeld aan het niet respecteren van deze periode van drie werkdagen.

Enkele Oost-Vlaamse gemeenten hebben bezwaren en opmerkingen die door burgers tijdig waren afgegeven, niet binnen drie werkdagen na afloop

van het openbaar onderzoek doorgestuurd naar de procoro. De procoro heeft deze bezwaren onontvankelijk verklaard. De burger die tijdig bezwaren en opmerkingen heeft neergelegd, wordt hierdoor het slachtoffer van een nalatigheid van zijn gemeentebestuur.

Tijdens de parlementaire besprekingen van het decreet in 1999 had de heer Patrick Lachaert reeds gewaarschuwd voor deze situatie. Hij stelde dat in het verleden al vaak is gebleken dat gemeentebesturen soms "weinig ijver aan de dag legden bij het doorsturen van de bezwaren van de bevolking" en wenste amendementen in te dienen die tot doel hadden dat de Vlacoro (Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening) of procoro toch rekening zou houden met bezwaren die te laat zijn aangekomen door de nalatigheid van het gemeentebestuur. Volgens de toenmalige minister was het aangekondigde amendement van de heer Lachaert "ingegeven door wantrouwen tegenover de gemeentebesturen". Het amendement zou volgens de minister, die stelde uit te gaan van de "goede werking van de gemeentelijke instanties", niets oplossen (Parlementaire Stukken, (1998-1999), Nr. 8, blz. 50 en 54-55).

Waar de heer Lachaert in 1999 voor waarschuwde, blijkt thans realiteit te zijn. Sommige gemeentebesturen houden zich niet aan de bepaling die voorschrijft dat de tijdig ingediende bezwaren en opmerkingen binnen drie werkdagen na het openbaar onderzoek moeten worden bezorgd aan de procoro (of Vlacoro), met als gevolg dat tijdig ingediende bezwaren en opmerkingen als onontvankelijk worden beschouwd.

Deze situatie is onaanvaardbaar. De burger mag niet het slachtoffer worden van de nalatigheid van het gemeentebestuur.

1. Welke maatregelen neemt de minister om ervoor te zorgen dat de burger in de toekomst geen slachtoffer meer kan worden van een in gebreke blijvend gemeentebestuur?

Een wijziging in artikel 27, § 3 van het decreet ruimtelijke ordening (en mutatis mutandis in art. 20, § 5 van hetzelfde decreet dat handelt over de procedure voor goedkeuring van een ruimtelijk structuurplan Vlaanderen) lijkt een mogelijkheid.

2. Is de procoro verplicht om bezwaren en opmerkingen die door de gemeente laattijdig werden doorgestuurd maar door de burger tijdig waren neergelegd op de gemeente, onontvankelijk te

verklaren, of kan de procoro, zonder gevaar voor latere juridische problemen, deze bezwaren en opmerkingen toch ontvankelijk verklaren en in overweging nemen ?

3. Kan de provincieraad nog rekening houden met deze bezwaren en opmerkingen, ook al werden ze door de procoro onontvankelijk verklaard ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 73) en Van Grembergen (nr. 79).

Gecoördineerd antwoord

De bekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is de mijne, met dien verstande dat ik geenszins overtuigd ben van de noodzaak van een decreetswijziging.

In eerste instantie dient te worden vermeld dat bezwaarindieners eveneens over de mogelijkheid beschikken om opmerkingen rechtstreeks per aangezekende brief bij de bevoegde adviescommissie in te dienen. Destijds werd immers expliciet geopteerd voor het decretaal verankeren van een tweeledige mogelijkheid tot het indienen van opmerkingen en bezwaren, in casu (1°) aangetekend verzenden naar de bevoegde adviescommissie en (2°) indienen op het gemeentehuis. Om de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde problemen te vermijden, is er uiteindelijk maar één sluitende oplossing, in casu het in het decreet schrappen van mogelijkheid twee (opmerkingen indienen op het gemeentehuis). Immers, de afwezigheid van een potentiële sanctie voor het laattijdig doorsturen van kwestieuze opmerkingen en/of bezwaren door de gemeente, zal in concreto impliceren dat gemeenten helemaal niet meer worden aangezet om snel en efficiënt te handelen, met alle gevolgen van dien. Daarentegen werd de mogelijkheid tot het indienen van opmerkingen op de gemeente nu net toegevoegd uit het oogpunt "klantvriendelijkheid". Het is dus kiezen of delen. Ofwel de klantvriendelijke oplossing schrappen, ofwel rekenen op de verantwoordelijkheidszin van de gemeentebesturen. Mede op basis van wat volgt, wordt voor het laatste geopteerd, temeer omdat het uitgangspunt bij het opstellen en wijzigen van regelgeving mijns inziens nog altijd moet zijn dat de overheden de vigerende reglementering correct toepassen, en niet omgekeerd.

Even belangrijk, zoniet belangrijker, is dat de bevoegde adviescommissie de laattijdig door het gemeentebestuur overgezonden bezwaren helemaal

niet onontvankelijk hoeft te verklaren. In de decreetsbepaling staat dat er met de betrokken opmerkingen immers "geen rekening moet worden gehouden". Er staat dus niet dat men er geen rekening mee mag houden. Bijgevolg wordt niet ingezien waarom een adviescommissie die de zending van een gemeentebestuur met bijvoorbeeld twee of drie dagen vertraging ontvangt, de desbetreffende opmerkingen terzijde zou moeten schuiven. Een dergelijke aanpak neigt mijns inziens naar een te sterk formalisme.

Er wordt bovendien helemaal geen procedurefout begaan indien de opmerkingen alsnog worden behandeld en onderzocht, zelfs indien men wijzigingen zou voorstellen aan het plan op basis van bedoelde opmerkingen. Terzake dient evenwel te worden gestipuleerd dat 1) het moet gaan om tijdig door de bezwaarindiener bezorgde opmerkingen ; 2) dit standpunt dan weer geen reden voor de gemeentebesturen mag zijn om de regel van de tijdige verzending niet te respecteren.

Tot slot kan worden benadrukt dat de provincieraad zelf ook nog de bewuste opmerkingen kan onderzoeken en ze weerleggen of in aanmerking nemen, ook al zou de procoro ze onontvankelijk hebben verklaard. De zonet aangehaalde argumentatie geldt naar analogie. Terzake kan ook worden verwezen naar de verhouding tussen de adviescommissie en de instantie die het plan vaststelt (in casu de provincieraad) : het advies is niet bindend en de instantie die definitief beslist kan, rekening houdende met de motiveringsplicht, ervan afwijken, erop ingaan, motieven toevoegen, enzovoort.

Volledigheidshalve kan worden vermeld dat er een precedent bestaat op Vlaams niveau waarbij door omstandigheden een gemeente enkele dagen te laat was met haar zending en de desbetreffende opmerkingen wel degelijk werden onderzocht en vervolgens gemotiveerd werden weerlegd. Desbetreffend gegeven maakt duidelijk dat met enige goodwill van alle betrokkenen problemen kunnen worden vermeden of snel kunnen worden geremedieerd. Dit doet mij besluiten dat een decreetswijziging niet nodig is.

Vraag nr. 76
van 22 januari 2004
van de heer JAN LOONES

Stedenbouwkundige vergunningen – Informatie

Om allerlei redenen, zoals de procedurerechten van belanghebbende derden, is het van belang dat

bouwaanvragen en bouwvergunningen op een efficiënte wijze worden bekendgemaakt.

De bekendmaking van een bouwvergunning door aanplakking ter plaatse is zeer dikwijls onvolkomen. De procedure van openbaar onderzoek is verschrikkelijk omslachtig. Het in Vlaanderen geldend stelsel is wat dat betreft wellicht voor verbetering vatbaar.

Blijkbaar is de regeling in Nederland terzake efficiënter en duidelijker.

In het bijzonder wordt in Nederland gebruikgemaakt van een bekendmaking via lokale advertentiebladen en gemeentelijke informatiebladen. Daarbij worden door burgemeesters en wethouders van de betrokken gemeenten alle bouwaanvragen gepubliceerd, met aanduiding van het voorwerp en de precieze locatie (artikel 41 van de woningwet) en ook de verleende bouwvergunningen, met aanduiding van voorafgaande vergunning en precieze locatie, en verzending van de vergunning (volgens artikel 3:41 van de algemene wet bestuursrecht) (zie voorbeelden als **bijlage**).

Ook de aanpassing van bestemmingsplannen moet openbaar worden gemaakt en gepubliceerd, volgens de wet op de ruimtelijke ordening.

Wordt ook bij ons een aanpassing van de publiciteit rond bouwaanvragen en bouwvergunningen in het vooruitzicht gesteld, eventueel naar Nederlands voorbeeld, door gebruik te maken van informatie- en advertentiebladen?

Met bijlagen

Antwoord

Het Nederlandse systeem van informatie over stedenbouwkundige vergunningen was mij reeds bekend. Dit lijkt mij in principe een zeer goed systeem te zijn.

Toch zijn er een aantal praktische bezwaren die maken dat een gedwongen implementatie in Vlaanderen niet zo eenvoudig is.

Een dergelijk systeem is slechts doeltreffend indien de informatie regelmatig en snel gepubliceerd wordt, zo niet leidt het tot vertraging in de afhandeling van dossiers, wat niet aangewezen is. Een minstens wekelijkse publicatie lijkt dus vereist te zijn.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend zal zijn, zijn er veel gemeentelijke informatiebladen die slechts maandelijks of tweemaandelijks verschijnen. In deze gemeenten zou bijgevolg een beroep moeten worden gedaan op een advertentieblad. Aangezien er in veel gemeenten slechts één dergelijk blad verspreid wordt, zou dit betekenen dat dit blad een vrijwel monopoliepositie verkrijgt in het bepalen van de prijs voor deze verplichte aankondigingen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt dat aan een verplichte implementatie van bedoeld systeem risico's verbonden zijn. Niettemin staat het de gemeenten die hiervan gebruik willen maken, vrij om dit te doen.

(De bijlagen vermeld in de vraag, liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 59
van 16 december 2003
van de heer FILIP DE WINTER

Overheidsopdrachten – Consultancybureaus

Zie :
Buletin nr. 8 van 13 februari 2004
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 30
van 16 december 2003
van de heer Filip Dewinter
Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 60
van 16 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Resoluties – Opvolging

Zie :
Bulletin nr. 8 van 13 februari 2004
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 31
van 16 december 2003
van de heer Didier Ramoudt
Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 61 van 19 december 2003 van de heer DIDIER RAMOUDT

Openbaarheid van bestuur – Kopiekosten

De regelgeving op de openbaarheid van bestuur stipuleert dat bestuursdocumenten, voor sommige onder bepaalde voorwaarden, moeten kunnen worden ingekeken door de burgers. De regelgeving bepaalt ook dat een afschrift kan worden verkregen tegen betaling van een door de bevoegde overheid vastgelegde som, maar dat deze som maximaal de kostprijs mag dekken.

Wie wil zoeken in sommige archieven, moet echter soms ook nog andere kosten betalen, zoals lidmaatschapsgeld, een jaarkaart of een dagkaart, of opzoekingskosten wanneer de archivaris of bediende iets moet opzoeken. Ook is de prijs die men vraagt voor een kopie dikwijls hoger dan wat de wet toelaat. Een som van 50 cent/kopie is geen uitzondering. Dit gebeurt nogal eens wanneer het gezegd oudere archieven betreft, die hun onmiddellijk nut voor de administratie verloren hebben.

Deze kosten belemmeren de echte openbaarheid van bestuur, want het is niet omdat documenten oud zijn dat ze hun rechtsgeldigheid of hun belang voor de burger verloren hebben (cfr. zaken i.v.m. erfenissen, eigendomsstructuren, opzoekingswerk i.v.m. restauraties van gebouwen).

Een tweede gevolg is het afremmen van historisch onderzoek.

Openbaarheid van bestuur tegen betaling, die dan bovendien nog wordt overgelaten aan de willekeur van het bevoegde niveau, lijkt mij geen echte openbaarheid.

1. Is de minister op de hoogte van de relatieve willekeur om kosten aan te rekenen voor de consultatie van bestuursdocumenten in archieven ?
2. Gaat de minister er niet van uit dat deze toestand de openbaarheid van bestuur alsook het historisch onderzoek afremt ?
3. Op welke manier wordt deze toestand verholpen om de burger alle garanties te bieden dat hij gebruik kan maken van de openbaarheid van bestuur, zonder kosten andere dan door de regelgeving toegelaten ?

Antwoord

1. Het algemene uitgangspunt is dat de archieven onder het toepassingsgebied vallen van de reglementering betreffende openbaarheid van bestuur. De enige uitzondering vindt men terug in artikel 11, laatste lid van de federale wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Het Algemeen Rijksarchief en het Rijksarchief in de Provinciën vallen niet onder het toepassingsgebied van de wetgeving inzake openbaarheid van bestuur.

Voor alle andere archieven geldt de regel dat de openbaarheidsregels van toepassing zijn van de instelling waarvan de archieven afkomstig zijn. In concreto betekent dit dat voor de federale archieven de voormelde wet van 11 april 1994 van toepassing zal zijn, voor de gemeentelijke en provinciale archieven de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten, en voor de bestuursdocumenten in Vlaamse archieven het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur. Dit laatste decreet is ook van toepassing op eventuele archieven van OCMW's en intercommunales.

In de rand wil ik hieraan toevoegen dat er momenteel in het Vlaams Parlement een ontwerp van nieuw decreet inzake de openbaarheid van bestuur ter bespreking voorligt, waarbij alle bestuursinstanties op Vlaams niveau onderworpen zullen zijn aan één en dezelfde regeling (ministerie, VOI's, Vlaamse wetenschappelijke instellingen, OCMW's, intercommunales, provincies en gemeenten, polders en wateringen en kerkfabrieken). (*VOI : Vlaamse openbare instelling – red.*)

Voor de federale en gemeentelijke of provinciale archieven bestaat de mogelijkheid dat er een

retributie wordt gevraagd voor het verkrijgen van een afschrift van een bestuursdocument. Op federaal vlak werd hiervoor een koninklijk besluit uitgevaardigd (KB van 30 augustus 1996) en ook de gemeente- en provincieraden kunnen hiervoor een vergoeding vragen, maar telkens werd uitdrukkelijk gestipuleerd in de wet dat de vergoeding in geen geval meer kan bedragen dan de kostprijs. De Raad van State heeft reeds uitdrukkelijk gesteld dat het aanrekenen van de personeelskosten in dit verband niet verenigbaar is met de ratio legis van artikel 32 van de Grondwet.

Voor de Vlaamse archieven en de archieven van OCMW's en intercommunales ligt de situatie anders : het decreet van 18 mei 1999 bepaalt in artikel 7, § 3 dat de overhandiging van een afschrift afhankelijk kan worden gemaakt van de betaling van een retributie die door de Vlaamse regering wordt bepaald. Tot op heden echter werd die retributie niet vastgesteld door de Vlaamse regering, zodat de Vlaamse overheden, de OCMW's, de intercommunales en de archieven die zij hebben aangelegd niet de mogelijkheid en het recht hebben om een retributie te vragen voor de afgifte van een afschrift van een bestuursdocument.

Ik ben niet op de hoogte van het feit dat bepaalde diensten van de Vlaamse overheid of door hen aangelegde archieven een retributie zouden vragen voor het verkrijgen van een afschrift van een bestuursdocument.

2. Het is inderdaad zo dat het niet in overeenstemming met de regelgeving inzake openbaarheid van bestuur zou zijn, mocht een dienst van de Vlaamse overheid of een archief dat documenten bewaart van de Vlaamse overheid een dergelijke retributie vragen voor het verlenen van afschriften van bestuursdocumenten.

Zoals reeds hiervoor gesteld, heb ik geen kennis van dergelijke praktijken.

3. Aangezien er mij geen inbreuken bekend zijn, is enig optreden terzake dan ook niet aan de orde.

Indien er zich alsnog inbreuken zouden voordoen, dan zal ik niet nalaten om eenieder te wijzen op de geldende decretale bepalingen terzake.

Vraag nr. 62
van 19 december 2003
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Project "Thuis in de Stad" – Advertenties

De Vlaamse Gemeenschap voert reeds een tijdje de promotiecampagne voor het project "Thuis in de Stad". Er zijn acht thema's uitgekozen die een positief klimaat over de steden in Vlaanderen moeten creëren of illustreren : groen in de stad, stadsvernieuwing, recreatief aanbod, publieke ruimte, burgerinitiatieven, kindvriendelijke steden, diversiteit en alles dichtbij.

Telkens worden die thema's gekoppeld aan bekende Vlamingen die als uithangbord of trekker van die campagne fungeren.

Zo verschijnt in het Brugse onder andere een advertentie met Nic Balthazar én een waterfontein : "In Brugge kom je van alles tegen. Elkaar bijvoorbeeld". Nu, die waterfontein verwijst niet naar Brugge maar naar Brussel : het is de mooie fontein van het Park van Brussel.

Ik kan begrijpen dat het reclamebureau Darwin, om budgettaire redenen wellicht, in alle steden dezelfde achtergrond gebruikt. Het effect echter vind ik vreemd tot grappig. Of moet ik, bijvoorbeeld, in het vervolg supporteren voor Club Brugge met een paarswitte sjaal om mijn nek ?

In die zin twee vragen.

1. Is het dan niet veeleer aangewezen om achter de bekende Vlamingen een neutrale achtergrond te plaatsen ?
2. En, indien het niet om budget gaat, waarom worden de advertenties dan niet aangepast aan de betrokken steden ?

Antwoord

Vooraf : de advertentie met Nic Balthazar en een waterfontein verwijst niet naar Brussel ; de foto is gemaakt in Gent.

1. In het niet veeleer aangewezen om achter de bekende Vlamingen een neutrale achtergrond te plaatsen ?

Het plaatsen van de prominente Vlamingen tegen een neutrale achtergrond was de optie in deze campagne. Blijkbaar zijn we daar in een enkel geval niet of onvoldoende in geslaagd. Dit element wordt als bijzonder aandachtspunt meegenomen in de evaluatie van de campagne.

2. En, indien het niet om budget gaat, waarom worden de advertenties dan niet aangepast aan de betrokken steden ?

De advertenties worden qua foto niet aangepast aan de betrokken steden om een inhoudelijke en budgettaire reden.

- De tekst wordt aangemaakt door de steden en verschilt dus. Wij leveren een headline die kan worden aangepast door de steden. Willen we de eenheid van campagne behouden, moeten ze allemaal ten minste één element gemeenschappelijk hebben. Daarom werd gekozen de foto gemeenschappelijk te houden.
- De kostprijs van een prominente Vlaming tegen dertien verschillende achtergronden is trouwens erg hoog en niet te verantwoorden.

Vraag nr. 63
van 19 december 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Gemeentelijk parkeerbeleid – Privatisering

Mobiliteit in het algemeen en parkeren in het bijzonder worden steeds belangrijkere items in het beleid, en dit zowel federaal en gewestelijk als lokaal. Anderzijds wordt de verkeersvrije ruimte in steden en gemeenten steeds uitgebreid, waardoor de parkeer ruimte schaarser en dus ook duurder wordt. Wat het parkeren betreft, kent men tot op heden weinig of geen beleidsvoorbeelden van publiek-private samenwerking (PPS) inzake investeringen in parkeerfaciliteiten. Doorgaans gaat het om een private investering op private gronden of om een publieke investering op het openbaar domein.

Steden en gemeenten ontdekken meer en meer de lucratieve mogelijkheden van het vermarkten van de parkeerfaciliteiten die onder hun bevoegdheid vallen. Terwijl de lokale besturen de aanleg hiervan voorheen zagen als een openbare taak binnen de begroting, zien zij dit thans steeds meer vanuit commercieel oogpunt, met alle gevolgen van dien, zoals onder meer BTW, marktconformiteit, concurrentie en aanwending van middelen.

Als schoolvoorbeeld voor deze vraagstelling verwijs ik naar de recente beslissing van de gemeenteraad van Aalst (meerderheid versus minderheid) van 25 november 2003 (agendapunt 14) in verband met het invoeren van een retributie op het parkeren. Deze beslissing is eigenlijk gestoeld op een gemeenteraadsbesluit van 22 oktober 2002 (agendapunt 74) betreffende de goedkeuring van het principe van en de oproep tot kandidatuurstelling voor een concessie van openbare dienst betreffende het beheer van betalend parkeren.

Volledigheidshalve verwijs ik ook naar de collegebeslissingen van 6 oktober 2003 betreffende de toewijzing van de concessie van openbare dienst betreffende het beheer van het betalend parkeren aan THV Straatparkeren, Rootenstraat 8/1 bis in 3600 Genk, en van 20 oktober 2003 betreffende de oprichting van een begeleidingscommissie betreffende de parkeerconcessie en de parkeerproblematiek van het stadspersoneel.

Zoals vermeld, wordt de Aalsterse situatie alleen als voorbeeld aangehaald teneinde de problematiek te kunnen omschrijven. In feite heeft men hier immers te maken met het privatiseren van een openbare dienst, die voordien tot de politionele taken behoorde. Vervolgens brengt dit privatieve beheer van het betalend parkeren tegelijkertijd de opheffing van de bestaande randparkings voor langparkeren (voor werkenden en bewoners) met zich mee, met alle gevolgen van dien. Ten slotte is er sinds de invoering van dit door de inwoners zeer gewraakte systeem nog niets meer aan blauw op straat te zien, alhoewel dit blijkbaar de grote motivering was. De mensen die nog de moed hadden om naar het centrum van de stad te komen werken of er te wonen, dienen 2,5 euro per dag of bij abonnement 50 euro per maand of 600 euro per jaar (= 24.204 BEF) te betalen voor een parkeerplaats in openlucht (op steenslag).

Ongeacht de gemeentelijke autonomie – waarvan ik, zoals de minister weet, een groot voorstander ben – blijft toch de vraag welk beleid de Vlaamse regering inzake deze problematiek voert. Immers, behalve de hierboven vermelde punten, zijn ook volgende deelproblemen van belang.

- a) De feitelijke en juridische motieven om het beheer van en de controle op het betalend parkeren aan een private firma toe te vertrouwen, zijn hoegenaamd niet concreet omschreven.
- b) Het gelijkheidsbeginsel wordt duidelijk met voeten getreden, aangezien bijvoorbeeld de stad Aalst voor haar eigen mandatarissen, haar eigen

personeel, haar eigen veiligheidsdiensten en het OCMW, her en der openbaar domein afbakent waar door bepaalde bevolkingsgroepen gratis kan worden geparkeerd, terwijl alle overige (wonenden, werkenden en bezoekers) hiervan worden uitgesloten.

- c) De vraag blijft ook onbeantwoord of steden en gemeenten in dergelijke omstandigheden al dan niet onderworpen zijn aan het stelsel van de BTW en zo ja, of deze dan in de tarifiering is begrepen. Sinds 1 januari 1993 is de private dienstverlening van parkeerplaatsen en/of -garages onderworpen aan een BTW-tarief van 21 %, cfr. de regels van de BTW-code, en dit in uitvoering van een Europese richtlijn.

Om ontslagen te worden van de volledige BTW-aangifte mag het omzetcijfer van de private parkeerfaciliteiten niet hoger liggen dan 225.000 frank per jaar (bedrag dat sinds 1993 nooit aan de index werd aangepast). Particulieren moeten dus in het kader van het beheer en de verhuur van parkeerfaciliteiten een tarief hanteren dat ongeveer evenredig is met het systeem van het in concessie geven van het openbaar domein, terwijl de private dienst veel meer te bieden heeft qua comfort, toegankelijkheid, veiligheid, enzovoort. De BTW-regeling voor de private sector maakt dat er door de openbare besturen niet marktconform moet worden gewerkt.

- d) Idem wat de parkeerfaciliteiten betreft die door steden en gemeenten, OCMW's, verzorgingsinstellingen, enzovoort, al dan niet tegen betaling ter beschikking worden gesteld. De vraag rijst of deze onder de regels vallen van marktconformiteit, tot en met een gelijke BTW-regeling.
1. Bestaat sinds de invoering van een decretale basis voor de zogenaamde PPS niet het gevaar dat echte openbare dienstverlening louter geprivatiseerd wordt, zoals dit onder meer in heel wat steden en gemeenten betreffende het vermarkten van de retributies op het betalend parkeren het geval is ?
 2. Kunnen steden en gemeenten bij het invoeren van dergelijke geprivatiseerde systemen belangrijke delen van het openbaar domein zomaar uit het parkeerareaal lichten om ze al dan niet tegen betaling voor bepaalde bevolkingsgroepen (mandatarissen, eigen personeel, bezoekers, semi-openbare diensten, enz.) te reserveren ?

3. Dienen de steden en gemeenten die dergelijke geprivatiseerde dienstverlening aanbieden, marktconform te werken ? Zo ja, zijn ze dan onderhevig aan hetzelfde BTW-stelsel ? Dient de BTW dan in de tarifiering te worden opgenomen en dit naar analogie van wat geldt voor de private sector die parkeerfaciliteiten aanbiedt ?

Antwoord

Wat de vragen 1 en 2 betreft, wijs ik erop dat PPS geenszins een privatisering inhoudt. Integendeel, bij PPS bundelen de overheid en de privé-sector hun krachten om bepaalde doelstellingen te bereiken. In die zin beoogt PPS een win-winsituatie waarbij de betrokken partijen elkaar aanvullen en zo een meerwaarde creëren.

Met het PPS-decreet wordt aan de gemeenten, de autonome gemeentebedrijven en hun filialen, de autonome provinciebedrijven en hun filialen, de provincies, de OCMW-verenigingen en ten slotte de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid, in het raam van een lokaal PPS-project de mogelijkheid geboden tot het vestigen van zakelijke rechten op het openbaar domein, voorzover deze niet kennelijk onverenigbaar zijn met de bestemming van de betrokken openbare domeingoederen. Het principe blijft, zo stelt de memorie van toelichting, de toekenning van precarie rechten via de domeinvergunning of domeinconcessie. Slechts uitzonderlijk zal de vestiging van zakelijke rechten worden toegestaan. Daarbij wordt dan in eerste instantie gedacht aan erfpacht en opstalrechten.

Ik leid hieruit af dat ook het PPS-decreet de louter privatisering van de dienstverlening niet in de hand werkt. Wel wordt een kader geboden voor publiek-private samenwerking.

De vraag rijst bovendien of de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde problematiek wel beantwoordt aan de definitie van PPS. Het parkeerbeleid wordt in verschillende gemeenten op dit ogenblik reeds geregeld via een concessie van openbare dienst. Weliswaar werd hierbij soms het optrekken van onroerende goederen, in casu parkeergarages, betrokken.

De concessie van openbare dienst mag ook niet worden verward met de bovenvermelde domeinconcessie. De concessie van openbare dienst is immers een administratief contract waarbij de overheid een particulier (natuurlijk persoon of rechtspersoon) of een publiekrechtelijk orgaan tijdelijk

ermee belast, onder haar gezag en mits naleving van de door haar bepaalde voorwaarden, een openbare dienst op eigen kosten en risico te exploiteren tegen een vergoeding die normaliter op de gebruikers wordt verhaald. Als dusdanig mag een concessie van openbare dienst dan ook niet herleid worden tot een PPS.

Typerend voor een concessie van openbare dienst is de combinatie van eenzijdig opgelegde reglementaire voorschriften en de contractuele bepalingen die tussen de contractpartijen onderhandeld worden. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal dan ook begrijpen dat het bestuur steeds de mogelijkheid heeft om de beperkingen waarnaar hij in zijn tweede vraag verwijst, in te stellen. De overheid mag trouwens steeds eenzijdige beslissingen treffen met het oog op de vrijwaring van het algemeen belang en mits zij de concessiehouder schadeloos stelt, mag zij zelfs de exploitatievoorwaarden van de geconcessioneerde dienst wijzigen. Uiteraard zal een en ander moeten stroken met de beginselen van "behoorlijk bestuur".

Wat de derde vraag betreft, behoort de correcte toepassing van de BTW-regeling uiteraard tot de bevoegdheid van de federale minister van Financiën en moet ze wellicht ook geval per geval onderzocht worden.

In ieder geval is het zo dat in België zelfs de openbare instellingen, waaronder de gemeenten, evenals hun diensten en regieën, in principe niet vrijgesteld zijn van BTW voor de exploitatie van parkeergelegenheden. Ik verwijs hiervoor naar het koninklijk besluit nummer 26 van 2 december 1970 met betrekking tot het onderwerpen van de openbare instellingen aan de BTW. Volgens de zesde BTW-richtlijn worden de staat, provincies, gemeenten en andere publiekrechtelijke lichamen slechts dan niet aangemerkt als belastingplichtig indien zij werkzaamheden verrichten als overheid en voorzover deze niet-belastingplichtig ook niet tot concurrentievervalsing zou leiden.

**Vraag nr. 64
van 24 december 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Agnetenklooster Tongeren – Restauratie

Het historisch Agnetenklooster in het begijnhof van Tongeren stond er vele jaren totaal vervallen en verkrot bij.

Ondertussen is het aangekocht door de Vlaamse Gemeenschap en zijn de restauratiewerken aan de gang. Volgens de timing dient het geheel eind 2005 klaar te zijn.

1. Welk budget werd aan de restauratie besteed in 2002 en 2003 ?
2. Welk budget is vastgelegd voor 2004 ?
3. Werd de vooropgestelde timing – aanbesteding tweede fase september 2003 – tot nu toe gehaald ?
4. Bestaat de theoretische mogelijkheid om aan andere openbare diensten of particulieren te verhuren ? Onder welke voorwaarden ?
5. Welke inspanningen levert de Vlaamse Gemeenschap om het gebouw te integreren in de historische buurt en om van de omgeving een "groene long" voor de buurt te maken ?

Antwoord

1. Er werd met de werken, waarvoor in 2003 reeds 844.217,04 euro werd betaald, aangevangen in januari 2003.

De vorderingsstaten van de maanden oktober, november en december 2003 zijn echter nog niet uitbetaald.

2. Voor 2004 werd een budget ten bedrage van 1.498.010,40 euro vastgelegd.
3. De aanbesteding van de tweede fase van de restauratie van het Agnetenklooster gebeurde op 20 november 2003. De kredieten voor deze fase werden half december vastgelegd.
4. Een gedeelte van de gerenoveerde kolenhandel, die gesitueerd is op de eerste verdieping, zou in aanmerking kunnen komen voor het huisvesten van een kleine openbare dienst.

De voorwaarden moeten nog worden besproken met de Bijzondere Jeugdbijstand.

5. Het Agnetenklooster is een beschermd monument gelegen in de historische buurt van Tongeren. Het ontwerp voor de restauratie van het complex is daarom tot stand gekomen in nauw overleg met de dienst Monumenten en Landschappen.

De volledige site zal worden ingericht als openbaar park en voor iedereen toegankelijk zijn.

Vraag nr. 65
van 24 december 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Paleis voor Schone Kunsten – Taalgebruik

De Vlaamse regering kende op 5 december een subsidie van 538.000 euro toe aan het Paleis voor Schone Kunsten (PSK) in Brussel.

Zoals de minister wellicht weet, zijn er geregeld klachten omtrent de taalkennis van het personeel van het Paleis voor Schone Kunsten.

Kan de minister meedelen of de toekenning van de subsidie voorwaarden op dat vlak omvat ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 5 december 2003 houdende toekenning van een subsidie aan de NV Paleis voor Schone Kunsten voor het jaar 2003 stelt geen specifieke voorwaarden met betrekking tot het taalgebruik van het personeel van het Paleis voor Schone Kunsten.

De vennootschap werd opgericht bij de wet van 7 mei 1999 houdende oprichting van het Paleis voor Schone Kunsten in de vorm van een naamloze vennootschap van publiek recht met sociale doeleinden.

In uitvoering van artikel 13 van voornoemde wet werd op 19 november 2002 een beheersovereenkomst gesloten tussen de Belgische staat en het PSK.

Artikel 3, 2^e lid van deze beheersovereenkomst luidt als volgt :

"De contacten met het publiek – in welke vorm dan ook – vinden in elk geval minstens plaats in het Nederlands en in het Frans. Het personeel dat in contact komt met het publiek zorgt voor de ontvangst en de informatie in die talen (kaartverkoop, bodes en ouvrees, mondelinge informatie, telefooncentrale, internet, enz.)."

Bovenvermelde beheersovereenkomst verplicht het PSK met andere woorden erover te waken dat het contact met het publiek in beide landstalen gebeurt.

Aangezien het PSK een federale instelling betreft, valt zij niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering, maar van de federale regering.

Het is de eersteminister die, in uitvoering van artikel 1, 1^o van het koninklijk besluit van 21 juli 2003 tot vaststelling van bepaalde ministeriële bevoegdheden, het toezicht op het PSK onder zijn hoede heeft. De eersteminister heeft bijgevolg als taak erop toe te zien dat deze beheersovereenkomst wordt nageleefd.

Aangezien ik mij bewust ben van de problematiek, zal ik de eersteminister hiervan op de hoogte brengen en hem verzoeken de nodige initiatieven te nemen.

Vraag nr. 66
van 24 december 2003
van de heer JOS DE MEYER

Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie

Zie :
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 127
 van 24 december 2003
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 1767

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 67
van 9 januari 2004
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Vlaamse Rand – Sportoverlegorgaan faciliteitengemeenten

In de Beleidsbrief 2003-2004 over de Vlaamse Rand (Stuk 1912 (2003-2004) – Nr. 1) wordt vermeld dat in 2003 een sportoverlegorgaan in het leven werd geroepen in de faciliteitengemeenten.

1. In welke gemeenten werd dit sportoverlegorgaan opgericht ?

Welke verenigingen werden hierin opgenomen ?

2. Welke verenigingen kregen financiële steun ?

Hoeveel bedroeg deze toelage in 2003 en eventueel de voorgaande jaren ? Wat wordt er gepland voor 2004 ?

3. Welke verenigingen kregen logistieke steun in 2003 ? Waaruit bestond die ?

Wat is er voor 2004 reeds gepland ?

4. Voor welke projecten werden de sportclubs ondersteund ?

Antwoord

1. In Kraainem, Wezembeek-Oppem, Sint-Genesius-Rode, Linkebeek en Wommel werd een sportoverlegorgaan opgericht, met als leden Nederlandstalige sportclubs of verenigingen met een Nederlandstalige sportwerking.

Sportoverleg Kraainem

Basketclub Kraainem, Turnclub KnA Kraainem, Mikra Zaalvoetbal- en Badmintonclub, Tennisclub De Kamme, ZVK Sombrero's

Sportoverleg Wezembeek-Oppem

Aerobic Jong KAV, FC Guskes, Fit en Gezond Dames, Fit en Gezond Heren, VZW Horses Paradise, VZW JH Merlijn afdeling slotracen, SC Sprint VZW, Taekwondo Club Jung Hwa, VZW Oppem Boys (voetbal), Wielerclub "De Sportvrienden", Badmintonclub WOBAD, ZVK De Marmot, ZVK Wezembeek Diplomats

Sportoverleg Sint-Genesius-Rode

Eurogold Rode, Petanque Club Rode, VK Nieuw Rode, VK Klein Luik, ZVK Magic Rode, Badmintonclub De Pluimgewichten, Basketclub De Rode Leeuwen, Yoshin Do Ryu (jioe-jitsoe), Tafeltennisclub Den Hoek, Sint-Genesiusturngroep, WTC De Hoek, KFC Rode-Verrewinkel, VC De Hoek, Badmintonclub "Smash", Badmintonclub "Oud-scouts pluimpjes"

Sportoverleg Linkebeek

Judoclub Linkebeek, Adventureteam Linkebeek, KBG-petanque, KAV-turngroep, Gezinsbondconditietraining

Sportoverleg Wommel

Turnclub Markant, AVO Turnen, AVO Volley, Gymclub Sportievak, Biljartclub "Krijt op tijd", Wommelse zwemvereniging, Hooghuys Volleybalclub, KVK Wommel (voetbal), KBG St.-Servaas (dans/petanque/wandelen), vogelsport Goudvink, Volleybalclub WEVO Wommel, D'ann's Atelier Steps (dans), KAV Turnen St.-Servaas, Kon. Wielerclub Sportvrienden v/t Kapelleke, VK Mireille Wommel

2. De verenigingen die toetreden tot het overleg, krijgen na de goedkeuring van hun aanvraag financiële steun vanuit een projectbudget, toegekend door de minister van Sport.

In 2003 kreeg elke sportclub die voldeed aan de vereisten voor lidmaatschap en een geldige aanvraag indiende, 133 euro basisondersteuning. In 2004 zal dit bedrag verminderen aangezien hetzelfde totaalbedrag wordt verdeeld over de clubs, en er intussen al nieuwe clubs zijn toegetreden tot de overlegorganen.

Clubs die kosten voor huur van infrastructuur, promotiekosten en kosten voor vorming maken, kunnen hiervoor ondersteund worden mits geldige aanvragen en bewijzen. Deze ondersteuning wordt toegekend op basis van een intern reglement. Globaal voor alle sportclubs in de zes bedraagt deze ondersteuning 20.000 euro.

Om nieuwe initiatieven inzake sport in de zes faciliteitengemeenten te promoten, krijgen clubs die projecten organiseren ook een tegemoetkoming voor de projectkosten. Voor de diverse projecten werd zo in totaal een bedrag van 11.700 euro uitgekeerd.

3. Verenigingen aangesloten bij het sportoverleg die activiteiten en projecten organiseren, kunnen een beroep doen op de logistieke steun van VZW De Rand via de betrokken gemeenschapscentra (technisch materiaal, vergaderruimte, administratieve opvolging). Zo heeft het sportoverleg van Sint-Genesius-Rode voor de sportpromotiedag microfoons en een geluidsinstallatie van de Boesdaalhoeve geleend.

Voor 2004 zijn er nog geen projectaanvragen ingediend. De ondersteuning door de Vlaamse Gemeenschap via VZW De Rand loopt wel verder.

4. In 2003 werden volgende projecten gerealiseerd met steun van De Rand :
- sportpromotiedag, sportoverleg Sint-Genesius-Rode ;
 - sportkamp VZW Okido, Wemmel ;
 - strandvoetbaltornooi door JH Merlijn, FC Guskes, Oppem Boys en Diplomats, Wezembeek-Oppem ;
 - sportgids, sportoverleg Wemmel ;
 - sportpromotiebrochure, sportoverleg Sint-Genesius-Rode ;
 - sportdag en sportbrochure, sportoverleg Wezembeek-Oppem ;
 - superclub, sportoverleg Wemmel ;
 - Vlaamse Zwemweek, VZW Wauterbos Sint-Genesius-Rode.

Vraag nr. 68
van 9 januari 200
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Vlaamse Rand – Taalkampen

In de Beleidsbrief 2003-2004 over de Vlaamse Rand (Stuk 1912 (2003-2004) – Nr. 1) wordt vermeld dat in de zomervakantie 2003 een eerste taalkamp voor kinderen werd georganiseerd.

1. Hoeveel kinderen hebben hieraan deelgenomen ?

Bestaan er gegevens over de woonplaats van deze kinderen ? Zo ja, welke ?
2. Waar werden deze taalkampen georganiseerd ?

Hoeveel bedroeg de bijdrage van de kinderen ?
3. Hoe lang duurde zo'n kamp voor een deelnemer ?
4. Wat is de kostprijs van dit initiatief ?
5. Welke zijn de projecten hieromtrent voor 2004 ?

Antwoord

De VZW De Rand heeft inderdaad in de zomervakantie van 2003 voor de eerste maal een taalstage van één week georganiseerd in Sint-Genesius-Rode.

Hieraan hebben veertien kinderen deelgenomen. Vijf van hen kwamen uit Sint-Genesius-Rode, drie kinderen kwamen respectievelijk uit Linkebeek en Braine L'Alleud, de overige kinderen kwamen uit Waterloo, Dworp en Dilbeek.

De prijs van deze stage bedroeg 70 euro voor het eerste kind en 60 euro voor het tweede kind uit hetzelfde gezin. De totale kostprijs van deze stage was 1.300 euro.

Er is vraag naar dergelijke stages in Wemmel, Wezembeek-Oppem, Kraainem en Sint-Genesius-Rode. Momenteel wordt bekeken op welke wijze hieraan kan worden tegemoetgekomen.

Vraag nr. 69
van 9 januari 2004
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Vlaamse Rand – Openbare bibliotheken

Overeenkomstig artikel 10 van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid dient elke gemeentelijke openbare bibliotheek te voldoen aan onder meer de volgende voorwaarden :

- toegankelijk en open zijn voor het publiek op klantvriendelijke uren ;
- geleid worden door een voltijdse bibliothecaris in het bezit van een diploma van hoger onderwijs. Indien de gemeente 20.000 inwoners of meer telt, moet de bibliothecaris altijd op A-niveau worden ingeschaald ;
- beschikken over een beheersorgaan voor de bibliotheek, hetzij overeenkomstig artikel 9 b) van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, hetzij overeenkomstig artikel 9 b) van hetzelfde decreet waarbij het beheersorgaan ten bedrage van maximaal één derde van zijn ledenaantal deskundigen kan coöpteren, hetzij overeenkomstig artikel 9 c) van hetzelfde decreet.

Graag zou ik m.b.t. de gemeenten Asse, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Hoeilaart, Machelen, Meise, Overijse, Sint-Pieters-Leeuw, Tervuren, Vilvoorde en Zaventem volgende vragen willen stellen.

1. Is er een openbare bibliotheek ? Hoeveel vestigingen ?
2. Welke zijn de openingsuren van deze bibliotheken ?
3. Hoeveel mensen werken er in deze bibliotheken?

Wat is het aandeel van statutair personeel en contractueel personeel ?

4. Is er een bestuursorgaan ?

Hoe is de samenstelling ervan ? Wie zijn de leden ?

Wie vertegenwoordigen zij ?

Worden de bepalingen van het Cultuurpact nageleefd ? Zijn alle politieke geledingen van de gemeenteraad vertegenwoordigd, welke met name ?

5. Wat is het aandeel van respectievelijk de Nederlandstalige, Franstalige, Duitstalige en Engelstalige publicaties ?

Zijn er boeken in andere talen ? Zo ja, wat is het aandeel ervan volgens de taal van de publicatie ?

Antwoord

In elk van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde gemeenten is er een openbare bibliotheek die voldoet aan de bepalingen van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid.

Elke gemeente moet minstens beschikken over een hoofdbibliotheek. Bijkomende vestigingsplaatsen (bv. in deelgemeenten of bepaalde wijken) zijn uiteraard mogelijk, maar dit gebeurt op vrijwillige basis door de gemeente en vormt dus geen verplichting.

Wat de openingsuren betreft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de openingsuren van de hoofdbibliotheek op weekbasis. De openingsuren van de verschillende bedieningspunten worden niet geregistreerd. Doorgaans zijn deze bedieningspunten vier à zes uur per week geopend.

De personeelsbezetting geeft de situatie weer op 1 januari 2003, uitgedrukt in voltijdse equivalenten. Er is geen informatie beschikbaar over het aandeel van statutair of contractueel personeel.

Gemeente	Aantal vestigingen (hoofdbibliotheek inbegrepen)	Openingsuren hoofdbibliotheek per week	Personeel (voltijdse equivalenten)
Asse	5	25	9,92
Beersel	3	32	9,68
Dilbeek	6	36	14,31
Grimbergen	3	48	14,06
Hoeilaart	1	10	1,62
Machelen	2	15	4,69
Meise	2	12	5,16
Overijse	1	30	5,50
Sint-Pieters-Leeuw	5	30	7,00
Tervuren	1	30	7,30
Vilvoorde	3	33	13,15
Zaventem	3	32	8,77

Elk van deze gemeenten beschikt over een beheersorgaan voor hun openbare bibliotheek, samengesteld volgens artikel 9, b van het Cultuurpact.

Dit betekent dat het beheersorgaan is samengesteld uit vertegenwoordigers van de politieke fracties in de gemeenteraad enerzijds en uit vertegenwoordigers van de ideologische en filosofische strekkingen (gebruikers) anderzijds.

De aanwijzing van de vertegenwoordigers van de politieke fracties gebeurt minstens volgens het stelsel van de zuivere evenredige vertegenwoordiging, tenzij de gemeenteraad anders overeengekomen is.

In principe zijn dus alle politieke geledingen vertegenwoordigd, zij het dat het mogelijk is dat zeer kleine fracties in het beheersorgaan niet vertegenwoordigd zijn omdat het toegepast stelsel, in combinatie met een beperkter aantal plaatsen in het beheersorgaan, geen vertegenwoordiger oplevert.

Artikel 10, 10° van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid bepaalt dat van de middelen bestemd voor de aankoop van gedrukte materialen, jaarlijks minstens 75 percent van het vastgestelde budget besteed moet worden aan Nederlandstalige publicaties. Hierdoor wordt het Nederlandstalig karakter van de collectie verzekerd, terwijl er ook voldoende ruimte blijft voor het verwerven van anderstalige werken indien dit noodzakelijk wordt geacht. Dit gegeven vormt zeker ook een aandachtspunt bij de evaluatie van de bibliotheek die door de administratie in de vorm van een visitatie ter plaatse wordt uitgevoerd.

Vraag nr. 70
van 9 januari 2004
van de heer JOS DE MEYER

Educatieve schooluitstappen – Vervoerskosten en toegangsgeld

Meerdere scholen geven meermaals per jaar aan de leerlingen de gelegenheid om een museum te bezoeken. Deze studie-uitstappen passen binnen het leerplan en worden geïntegreerd in de diverse lessen zoals wereldoriëntatie, geschiedenis, wetenschappen en andere. Voor verschillende kansarme gezinnen vormt het schoolbezoek aan een museum het enige contact met ons rijk cultureel en historisch verleden.

Deze uitstappen kunnen onmogelijk volledig betaald worden uit de werkingsmiddelen van de

school. Hiervoor zijn de huidige werkingsmiddelen – zeker voor het vrij onderwijs – veel te laag. Veelal moet een beroep gedaan worden op vervoer door bereidwillige ouders en/of deelname in de vervoerskosten en het toegangsgeld.

1. Kan de minister de stelling onderschrijven dat schooluitstappen en museabezoeken bijdragen tot de pedagogische en didactische doelstellingen van het onderwijs en de culturele ontwikkeling van jongeren ?
2. Overweegt de minister om een regeling uit te werken – in samenspraak met de minister van Mobiliteit – om het vervoer voor een museumbezoek beter betaalbaar te maken voor de schoolgaande jeugd ?
3. Op welke wijze kan het vervoer voor schooluitstappen kosteloos gemaakt worden ? Welke initiatieven neemt de minister hiervoor ? Bijvoorbeeld via een trimestriële vervoerscheque voor elke leerling voor een culturele schooluitstap ?
4. Is er overleg mogelijk met de minister van Cultuur om te komen tot gratis toegang (éénmaal per trimester of semester) in musea en schouwburgen voor scholen in het kader van onderwijsactiviteiten ? Bijvoorbeeld via een trimestriële cultuurcheque voor elke leerling ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vanderpoorten (vraag nr. 48), Van Grembergen (nr. 70) en Bossuyt (nr. 133).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 71
van 9 januari 2004
van de heer KOEN HELSEN

Jeugdverenigingen – Subsidiëring

Vanaf 1 januari 2003 is het decreet op het Vlaams jeugdbeleid van kracht. Ingevolge dit decreet dienden alle jeugdverenigingen voor 1 november 2002 een beleidsnota in te dienen voor de werkingsperiode 2004-2006.

Een adviescommissie bestaande uit experts beoordeelde de verschillende beleidsnota's en verbond

hieraan een waardering in euro's. De beslissing van de minister werd vervolgens in september 2003 aan de verschillende jeugdverenigingen per brief meegedeeld.

Nu alle beslissingen bekend zijn, rijst er toch de nodige twijfel over de lovenswaardige bedoelingen van het decreet. In dit decreet werd immers vooropgesteld dat er een herverdeling zou zijn van subsidies en dat er meer aandacht zou uitgaan naar kwaliteit en diversiteit, en dit alles met de ontzui-ling in gedachte, zonder weliswaar ideologische overtuigingen te veroordelen.

Aan de hand van enkele documenten moet ik echter vaststellen dat de organisaties waaraan de commissieleden ooit verbonden waren, een zeer gunstige beoordeling kregen. Waarop deze toekenning gebaseerd is, is echter volledig onduidelijk en allerminst transparant te noemen.

Graag kreeg ik hierover wat verduidelijking.

1. Waarop werden de toekenningen gebaseerd ?
2. Welke argumenten werden naar voren gebracht om de jeugdvereniging Crejaksie (de liberale tegenhanger van Jeugd en Gezondheid) minder subsidies toe te kennen ?
3. Werd de beleidsnota voor de werkingsperiode 2004-2006 van Crejaksie afgekeurd ?
4. Jeugdverenigingen, van welke strekking ook, proberen zich goed te organiseren.

Zou het niet fair zijn de subsidies een beetje gelijkmatiger te verdelen ?

5. Ik stel vast dat het subsidiebedrag van de organisaties waaraan de commissieleden ooit waren verbonden, met een bijna gelijkaardig bedrag stijgt als dat van de grootste groep in het jeugdwerk.

Heeft de minister hiervoor een verklaring ?

Antwoord

1. Het verbaast mij ten eerste dat het voor de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet duidelijk of transparant is hoe de toekenning van de subsidies aan landelijke jeugdverenigingen is gebeurd. Het is namelijk evident dat de decretaal bepaalde procedure hierbij werd gevolgd.

Artikel 53 van het decreet op het Vlaams jeugd-beleid beschrijft deze procedure. Kort samengevat komt ze hierop neer : de landelijke georganiseerde verenigingen moesten een driejarige beleidsnota indienen (c.q. 2004-2006), op basis hiervan brachten de adviescommissie voor het Vlaams jeugdbeleid en de administratie een advies uit betreffende de inhoud en het jaarlijks toe te kennen subsidiebedrag, daarna nam ik de beslissing.

Hierbij is niet over één nacht ijs gegaan. Artikel 54 van het decreet omschrijft nader de manier van werken. Vooraleer de commissie een advies opstelde, bracht zij immers een preadvies uit waarop alle verenigingen konden repliceren. Daarnaast dient ook te worden aangestipt dat de gedetailleerde omschrijving waaraan zo'n beleidsnota wordt getoetst, garandeert dat alle dossiers op een gelijke basis werden gelezen en beoordeeld (zie artikel 54 van het decreet en artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de uitvoering van het decreet op het Vlaams jeugdbeleid).

2. Bij het bepalen van de subsidie werd niet gere-deneerd in termen van meer of minder dan. Zoals eerder reeds gesteld, bepaalde de inhoud van de beleidsnota de hoogte van dit bedrag.

Als **bijlage** bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mijn beslissing van 24 september 2003 (waarvan tevens het advies van de adviescommissie is toegevoegd), waarin de beoorde-ling van de beleidsnota van Crejaksie is verwoord.

3. Er werd geen enkele beleidsnota "afgekeurd". Wel kregen enkele verenigingen niet veel meer dan de basissubsidie van 50.000 euro.

Dit was echter zeker niet het geval bij Crejak-sie, aangezien deze vereniging naast het subsi-diebedrag van 50.000 euro ook nog een variabel deel kreeg van 213.000 euro.

4. De verdeling van de middelen heeft niets te maken met "strekkingen" van verenigingen. Het landschap van het landelijk georganiseerd jeugdwerk is gelukkig zeer divers : er zijn grote en kleine verenigingen, diensten met een breed of veeleer gespecialiseerd aanbod en bereik, enzovoort.

Precies opdat elke vereniging een degelijk fun-dament kan leggen, is er voorzien in een gelijke basissubsidie. Daarnaast is er om te kunnen in-

spelen op de diversiteit en op de kwaliteit ook een variabel deel.

5. In zijn vraagstelling suggereert de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat de verbondenheid die bepaalde commissieleden in het verleden hadden met bepaalde verenigingen, ertoe heeft geleid dat deze verenigingen er heden financieel op zijn vooruitgegaan. Ik weerleg dit echter formeel, aangezien bepaalde verenigingen waaraan bepaalde commissieleden in het verleden verbonden waren, er ook manifest op zijn achteruitgegaan.

Ik betreur ook deze insinuatie aangezien ze afbreuk doet aan het degelijk en kwaliteitsvol werk dat zowel door de adviescommissie als door de administratie werd geleverd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 72
van 9 januari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalwetgeving – Administratieve sancties

Naar aanleiding van de bespreking van een verzoekschrift over het invoeren van een taalboete werd gesteld dat er al een administratieve sanctieregeling bestaat ten aanzien van ambtenaren of instellingen die de taalwet overtreden (Stuk 1966 (2003-2004) – Nr. 1).

In dat verband zou ik van de minister graag vernemen hoeveel dergelijke sancties er tijdens deze legislatuur werden genomen met betrekking tot de overtreding van de taalwetten ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag zelf stelt, is het inderdaad zo dat er reeds een administratiefrechtelijke regeling bestaat die het mogelijk maakt op te treden tegen ambtenaren en mandatarissen die de taalwet overtreden. Artikel 57 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het taalgebruik bepaalt immers in het eerste lid :

"De gezagdragers en ambtenaren die door bevelen of handelingen de bepalingen van deze gecoördineerde wetten omzeilen of pogen ongedaan te maken, worden disciplinair gestraft."

Het behoort derhalve tot de autonome bevoegdheid van de instanties die bevoegd zijn om tuchtrechtelijk op te treden tegen mandatarissen of ambtenaren om al dan niet sancties op te leggen voor de eventuele overtredingen van de taalwetgeving.

Het tweede lid van voornoemd artikel bepaalt echter :

"Wanneer de overtreder behoort tot het personeel van een provincie, een gemeente of een andere gedecentraliseerde of zelfstandige openbare dienst en de overheid aan wie de disciplinaire macht is opgedragen, geen sanctie toepast, die in verhouding is tot de ernst van het vergrijp, kan de Koning in de plaats van die overheid de afzetting, de schorsing of de tuchtstraf uitspreken ; dezelfde macht wordt toegekend aan de gouverneur ten opzichte van het personeel van gemeenten met minder dan tienduizend inwoners en van de gedecentraliseerde of zelfstandige openbare diensten die er in gemeentelijk verband hun taak vervullen."

Of er door gemeentelijke of provinciale overheden, gedecentraliseerde of zelfstandige openbare diensten, of door de gouverneur dergelijke sancties zijn opgelegd, is mij niet bekend. Ik vraag terzake een onderzoek aan de diverse bevoegde instanties en zal op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger terugkomen na ontvangst van de resultaten van dit onderzoek.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

**Vraag nr. 118
van 16 december 2003
van de heer JAN LAURYS**

Waterbeheersing Demerbekken – Afdeling Zeeschelde

Eind december 2002 en begin januari 2003 zijn voor de derde keer in vijf jaar tijd in Rotselaar verschillende woningen onder water gelopen door overstroming van de Demer en de Winge.

Tijdens een overlegvergadering met de betrokken actoren op het terrein werd beslist een aparte vergadering te beleggen met de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbe-

heer (Aminal), die instaat voor het beheer van het Demerbekken. Daarbij werd ook het studiebureau Libost uitgenodigd, aangezien dit bureau reeds een computermodel had aangemaakt voor het Demerbekken.

Er werd besloten tot het uitvoeren van beveiligingswerken, zijnde het aanleggen van kammen langs de achterzijde van de woningen die geconfronteerd zijn geweest met wateroverlast (Provinciebaan, Hoevestraat, Hellichtstraat, Boonhofstraat, Lozenhoekstraat, Vijverstraat, ...).

Tijdens die vergadering werd meegedeeld dat Aminal, afdeling Water wel over middelen beschikt voor de uitvoering van de werken, maar niet voor de kosten van het ontwerp. Teneinde nieuwe waterellende te vermijden, heeft het gemeentebestuur van Rotselaar onmiddellijk zijn verantwoordelijkheid opgenomen en zeer snel gereageerd. Reeds in februari 2003 werden door de gemeenteraad een samenwerkingsovereenkomst met Aminal, afdeling Water en de aanstelling van het studiebureau goedgekeurd. Deze samenwerkingsovereenkomst werd direct overgezonden aan de Vlaamse Gemeenschap. De gemeente Rotselaar heeft eveneens beslist om de ontwerpkosten te haren laste te nemen voor plusminus 80.000 euro, zodat het dossier al in maart 2003 kon worden opgestart.

De kosten voor de werken worden geraamd op circa 1,5 miljoen euro (excl. BTW), waarvan 1,2 miljoen euro ten laste van het Vlaams Gewest.

Nu vernemen wij dat de uitvoering van deze werken op de lange baan wordt geschoven wegens het uitblijven van de overdracht van het beheer van het gedeelte van de Demer tussen Aarschot en Werchter door de afdeling Zeeschelde aan de afdeling Water, die reeds instaat voor het beheer van het gedeelte tot Aarschot.

Daardoor dreigt de uitvoering van de beveiligingswerken ernstig in het gedrang te komen en is er opnieuw gevaar voor ondergelopen huizen de komende winter.

1. Waarom is de overdracht van het beheer van de Demer (gedeelte Aarschot-Werchter) van de afdeling Zeeschelde naar de afdeling Water nog niet uitgevoerd ?
2. Wordt de overdracht op zeer korte termijn geregeld ? Zo ja, hoe snel kunnen de werken

waarvoor reeds een ontwerp klaar is, uitgevoerd worden door de afdeling Water ?

3. Indien deze overdracht niet snel kan worden geregeld, kan hetzij de afdeling Zeeschelde, hetzij de afdeling Water dan ook in een vrij korte tijdsspanne deze werken uitvoeren, zodat de inwoners bij eventuele volgende overstromingen niet het slachtoffer hoeven te zijn van onderlinge disputen tussen twee diensten of ministers ?

Is een concrete samenwerking mogelijk tussen de afdeling Water en de afdeling Zeeschelde om de geplande beveiligingswerken alsnog te kunnen uitvoeren ?

Antwoord

1. De overdracht van het beheer van de Demer tussen Werchter en Diest van de administratie Waterwegen en Zeewezen naar Aminal bleek complexer dan aanvankelijk gedacht. Er is nog geen akkoord over de begeleidende aspecten (budgetten, personeel, enz.). De besprekingen zijn nog lopende.
2. De overdracht van het beheer is echter geen voorwaarde om over te gaan tot de uitvoering van de noodzakelijke beveiligingswerken op de Demer. Deze kunnen op korte termijn uitgevoerd worden door de huidige beheerder, namelijk de afdeling Zeeschelde.

Beveiligingswerken aan de Winge kunnen worden uitgevoerd door de afdeling Water van Aminal. Ook hiervoor moet niet gewacht worden op de overdracht.

3. Zolang de overdracht niet is afgerond, blijft de afdeling Zeeschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen beheerder van de Demer tussen Werchter en Diest. Uiteraard is het mogelijk om in dat geval samen te werken met Aminal, afdeling Water en kan de afdeling Zeeschelde eveneens voorzien in maatregelen om de gevolgen van overstromingen van de in de Demer uitmondende waterloopjes te beperken.

De afdeling Zeeschelde blijft in contact met het gemeentebestuur van Rotselaar en met de afdeling Water van Aminal teneinde de meest dringende beveiligingswerken onmiddellijk uit te voeren.

Vraag nr. 119
van 16 december 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Luchthaven Oostende – Buitenlandse ondernemingen

Er zijn heel wat buitenlandse ondernemingen gevestigd op de luchthaven van Oostende. De luchthaven trekt een grote scala van deze ondernemingen aan. Luchthavenoriëntatie is een belangrijke vestigingsplaatsvoorwaarde geworden voor de steeds meer internationaal georiënteerde activiteiten in handel en overige dienstverlening.

Volgens artikel 4 van het koninklijk besluit van 20 juli 1964 en artikel 11 van de gecoördineerde wetten met betrekking tot het handelsregister van 20 juli 1965 moeten buitenlandse ondernemingen die in België een vestiging hebben, geregistreerd worden bij het handelsregister van de plaats waar de vestiging zich bevindt. Ter informatie vermeld ik de hiernavolgende ondernemingen die op de luchthaven van Oostende een vestiging hebben en die volgens mijn gegevens – wellicht door een kleine slordigheid – niet in Oostende geregistreerd zijn :

Air Foyle Heavylift Ltd, lokaal 232/233,
 Air Memphis Ltd, lokaal 291,
 Airspace Services Ltd, lokalen 285/286,
 Al-Dawood Air Ltd, lokaal V/67,
 Boss Aircharters Ltd, lokaal 52,
 Ducor World Airlines Ltd, lokaal V/112/113,
 Ethiopian Airlines, lokaal 229,
 Jet Link International BV, lokaal 292.

1. Op basis van welke criteria kan een buitenlandse onderneming zich op de luchthaven van Oostende vestigen ?
2. Wordt er een actief en gericht vestigingsbeleid gevoerd om nieuwe buitenlandse ondernemingen aan te trekken ?
3. Kan de minister een overzicht geven van alle vestigingen die gehuisvest zijn in het centraal luchthavengebouw op de luchthaven van Oostende ?

Antwoord

1. Sinds het aantreden van de algemeen directeur moeten volgende punten gevolgd worden :
 - opvragen van statuten ;
 - controle door de Staatsveiligheid ;

- nazicht van de financieel-economische toestand van de firma ;
- goedkeuring van het businessplan door de directie ;
- gunstig antwoord op de vraag of de firma extra trafiek genereert ;
- maatschappijen die extra trafiek genereren eventueel ondersteunen ;
- maatschappijen die een wezenlijke bijdrage in het ondersteunen van de luchthavengemeenschap leveren.

2. Er wordt effectief een actief beleid inzake vestiging gevoerd. Dit past in een proactieve sales- en marketingaanpak.
3. Volgende vestigingen zijn gehuisvest in het centraal luchthavengebouw van de luchthaven van Oostende : Air Charter Services, Egypt Air, Chapman Freeborn, Aviapartner, Wonka, Joyce BVBA, De Ridder-Van Paemel, Vrij, Jetair, Thomas Cook, Hertz, Belair, Aviation Leasing Group, Taag, Albatros, Anglia, Wetrex, Avicon Aviation, Al Pharaana, Viking Aviation, Interflight, Airspace Services, Air Memphis, Coast Air, Maral en Ethiopian Airlines.

Vraag nr. 120
van 16 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Overheidsopdrachten – Consultancybureaus

Zie :
 Bulletin nr. 8 van 13 februari 2004
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 30
 van 16 december 2003
 van de heer Filip Dewinter
 Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 121
van 16 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Resoluties – Opvolging

Zie :

Bulletin nr. 8 van 13 februari 2004
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 28
 van 16 december 2003
 van de heer Didier Ramoudt
 Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 122 van 19 december 2003 van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Waterbeheersing Overboelare – Vliegveld

De bewoners van de Gaverstraat en de Majoor Van Lierdelaan in Overboelare werden de jongste jaren herhaaldelijk geconfronteerd met overstromingen van de Dender. Sommige woningen stonden de voorbije jaren al zes keer onder water.

De dijken werden in de eerste helft van 2003 over een grote lengte van de oever verhoogd, maar ter hoogte van het vliegveld van Overboelare zijn de dijken over 500 meter niet verhoogd. Men wil dit vliegveld immers als overstromingsgebied handhaven. De ongecontroleerde overstroming van dit gebied vormt evenwel een bedreiging voor de woningen in de Gaverstraat, tenzij er een dwarsdijk zou worden aangelegd ten noordoosten van het vliegveld. Deze dijk moet het water keren dat vanaf het vliegveld de aangrenzende huizen kan bedreigen.

Het is op dit ogenblik onduidelijk of deze dwarsdijk nu gepland is, of er bouwvergunningen zijn afgeleverd, of er budgetten zijn en wanneer de werken zullen worden uitgevoerd.

1. Waarom wordt het vliegveld geen gecontroleerd overstromingsgebied ?

Hoe kan men controle hebben over het water dat naar het vliegveld stroomt, wanneer de langsdijk over 500 meter niet opgehoogd werd ?

2. Kan de minister uitsluitel geven over de dwarsdijk ten noordoosten van het vliegveld ?

Wanneer wordt deze aangelegd ?

Antwoord

1. Door het aanleggen en verhogen van dijkes en het inschakelen van de startbaan van het vliegveld in de waterkering, zijn de woningen nu reeds beveiligd tot een waterstand die vergelijkbaar is deze van met januari 2003 (mits een beperkte ingreep van de brandweer ter hoogte van de villa van een bewoner).

In overleg met het stadsbestuur werd beslist een bijkomende dwarsdijk aan te leggen, waardoor de woningen een nog grotere veiligheidsgraad verkrijgen. Hierdoor ontstaat tevens een gecontroleerd overstromingsgebied links en rechts van de startbaan van het vliegveld.

2. Vermits de meest dringende dijkverhogingen in dit gebied eind 2003 werden uitgevoerd en hierdoor onmiskenbaar reeds een grotere veiligheid tegen overstroming werd gerealiseerd, zou voor de bijkomende dwarsdijk een bouwvergunning worden aangevraagd en de "normale" procedure worden gevolgd voor aankoop van de nodige gronden, vermits deze privaat eigendom zijn. Deze procedures zouden wel heel wat tijd in beslag kunnen nemen.

Volledigheidshalve dien ik daarbij te melden dat de natuurverenigingen geen voorstander zijn van deze werken omdat zij vrezen dat de natuurlijke dynamiek van de Dender verloren zal gaan en hierdoor plaatselijk verdroging kan optreden.

Ik heb mijn administratie opdracht gegeven dit dossier in ieder geval te bespoedigen en, indien noodzakelijk, te onderzoeken of het decreet op de waterkeringen in het belang van de veiligheid toch niet kan of moet worden toegepast.

Vraag nr. 123 van 19 december 2003 van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Waterbeheersing Dender – Wachtbekken Deux-Acres

De Dender is een regenrivier. Al het oppervlaktewater van een groot grondgebied moet via de Dender de zee bereiken. Bij aanhoudende regen zijn er piekdebieten, met als gevolg dat de Dender het water niet meer kan slikken en buiten haar oevers treedt. De jongste jaren zijn de frequentie en de omvang van deze overstromingen toegenomen.

Reeds tientallen jaren bestaan er plannen om op het grondgebied van Deux-Acren een wachtbekken aan te leggen.

Het overstromingsgevaar zou hierdoor aanzienlijk afnemen.

Hiervoor zijn natuurlijk afspraken nodig tussen het Vlaams en het Waals Gewest.

1. Klopt het dat de Dender in Wallonië wel uitgebaggerd wordt, maar niet in Vlaanderen ?
2. Wat is de stand van zaken in het dossier van de wachtkom in Deux-Acren ? Bestaat daarover overleg met het Waals Gewest ?

Antwoord

1. De Dender in Wallonië dient te worden gebaggerd vermits de diepgang reeds beperkt is tot 1,0 m waardoor zelfs de doorvaart voor middelgrote pleziervaartuigen onmogelijk is geworden.

De diepgang op het Vlaams gedeelte beantwoordt voorlopig nog aan de normen zodat hier niet moet worden gebaggerd. Enkel ter hoogte van de sluizen gebeurt wat "agitatiebaggerwerk" zonder dat deze specie uit de rivier verwijderd wordt. Gelet op de zeer beperkte omvang van deze plaatselijke aanslibbingen, heeft dit dan ook geen enkele invloed op het waterafvoervermogen van de rivier.

2. Het plan om een gecontroleerd overstromingsgebied (wachtbekken) te bouwen in Deux-Acren in Wallonië werd ondertussen door het Waterbouwkundig Labo van Borgerhout onderzocht met behulp van het mathematisch model van de Dender.

Enigszins tegen de verwachting in blijkt nu dat dit bekken toch geen afdoende bescherming biedt voor de nu bedreigde woningen waardoor gerichte beschermingsmaatregelen in Vlaanderen noodzakelijk blijven. Daarenboven zou het bekken van Deux-Acren de werking van de natuurlijke overstromingsgebieden op Vlaams grondgebied negatief beïnvloeden.

Door deze studie wordt de bouw van het wachtbekken in Deux-Acren niet langer aanbevolen. Een definitieve beslissing hieromtrent is echter nog niet genomen.

Tussen de administratie Waterwegen en Zeewezen en de MET, Direction des Voies Hydrauliques in Tournai, is er een zesmaandelijks overleg over de gewestoverschrijdende waterwegen. Dit overleg heeft plaats binnen de overlegcommissie 1 van het intergewestelijk overleg voor de waterwegen. (*MET : Ministère Wallon de l'Équipement et des Transports – red.*)

Het volgende overleg over de Dender is gepland voor 5 mei 2004 tussen de afdeling Bovenschede en de Direction des Voies Hydrauliques in Tournai (D222). Op dit overleg zullen de structurele maatregelen voor de wateroverlast op de Dender verder worden besproken.

Vraag nr. 124 van 19 december 2003 van de heer JAN LOONES

Signalisatie wegenwerken – E17 Destelbergen

Weggebruikers aanvaarden de snelheidsbeperkingen door wegenwerken, zolang die logisch verantwoord zijn. In zeer vele gevallen loopt het daar wel eens mis.

Dikwijls krijgt men de indruk dat de aanduidingen veeleer het belang dienen van de aannemer, dan het belang van het wegverkeer.

In andere gevallen is het zo dat de opvolging van veranderde omstandigheden zeer slordig gebeurt. Dit is thans ook zo bij de werken aan de E17 Antwerpen-Gent, waar een snelheidsbeperking van 90 km/u werd ingevoerd.

De werken ter hoogte van Destelbergen zouden ondertussen reeds enkele maanden voorbij zijn, zonder aanpassing evenwel van de signalisatie. Gevolg daarvan is dat vele nietsvermoedende autobestuurders de mening toegedaan zijn dat daar opnieuw 120 km/u mag worden gereden.

1. Klopt het dat de signalisatie op de E17 Antwerpen-Gent, ter hoogte van Destelbergen, nog niet aangepast is ?
2. Kan de minister medelen wie verantwoordelijk is voor de aanpassing van deze signalisatie ?
3. Hoe vlug na voltooiing van de wegenwerken wordt men geacht de signalisatie aan te passen ?

4. Hoe kan de wegbeheerder beter betrokken worden bij een accurate signalisatie van wegwerkzaamheden ?

7 juli 2003 (naderhand beantwoord in zitting van 25 maart 2003 ; Handelingen Commissievergadering nr. 80 van 25 maart 2003, blz. 6-9)

Antwoord

De wegwerkzaamheden op de E17 ter hoogte van Gentbrugge werden beëindigd op 12 december 2003. De verwijdering van de signalisatie in de richting Kortrijk had plaats op 13 december tussen 6 en 12 uur.

Aanpassingen aan de signalisatie bij wegenwerken zijn pas mogelijk bij een goedgekeurde signalisatievergunning, afgeleverd door het afdelingshoofd van de provinciale afdeling van de administratie Wegen en Verkeer, steeds in overleg met de politionele diensten en eventueel met de gemeentelijke overheden zo de ingreep een invloed heeft op de lokale wegen.

Na voltooiing van de werkzaamheden eist artikel 30, § 1 van de bestekvoorschriften van de aanname, conform de algemene administratieve voorschriften met toepassing van het KB van 26 september 1996 inzake de overheidsopdrachten, dat binnen 24 uur na beëindiging van de werken de aannemer de signalisatie van de bouwplaats, met inbegrip van de borden tot aanduiding van de bouwplaats, dient te verwijderen van het openbaar domein.

Het signaleren van werken en verkeersbelemmeringen op de openbare weg dient steeds te gebeuren conform het MB van 7 mei 1999, opdat een vergunning tot goedkeuring kan worden afgeleverd door de wegbeheerder.

Vraag nr. 125
van 19 december 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Luchthaven Oostende – Ryanair

Ook met Oostende en Ryanair is het als met het weer: nu goed, dan weer slecht. Beide partners hebben blijkbaar een haat-liefdeverhouding, met alle gevolgen van dien. Volledigheidshalve verwijs ik eerst naar mijn voorgaande initiatieven in verband met de betrokken problematiek:

– mijn vraag om uitleg aan toenmalig minister vice-president Steve Stevaert betreffende de overeenkomst met Ryanair omtrent het gebruik van de regionale luchthaven van Oostende van

– mijn vraag om uitleg aan de minister betreffende de lopende overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en Ryanair in verband met het gebruik van de regionale luchthaven van Oostende van 11 augustus 2003 (naderhand beantwoord in zitting van 23 september 2003 ; Handelingen Commissievergadering nr. 3 van 23 september 2003, blz. 7-9).

In de eerste vraagstelling ging het vooral over de contractuele aspecten van de lopende overeenkomst omtrent forse kortingen die naar analogie van het dossier van Charleroi als verdoken toelagen zouden kunnen worden beschouwd. In de tweede vraagstelling ging het dan meer specifiek over het dossier van de Europese Commissie m.b.t. het contract tussen de regionale luchthaven van Charleroi en Ryanair en de mogelijke analogie met het dossier van Oostende.

Achteraf werden mijn vermoedens bevestigd, aangezien Europa inderdaad verregaande bedenkingen had bij de in het contract Charleroi/Ryanair toegestane kortingen en de hieruit voortvloeiende oneerlijke concurrentie. Ryanair liet prompt weten de luchthaven van Charleroi niet langer meer te gebruiken. Alhoewel de minister in zijn vroeger antwoord stelde dat Europa hoegenaamd niet bezig is met een gelijkaardig dossier Oostende, was het toch duidelijk dat een en ander met elkaar verband hield. Vandaar ook dat Ryanair – zij het op het eerste gezicht om louter commerciële redenen – thans zijn dienstverlening vanop Oostende drastisch inkrimpt door onder meer de schrapping van de veelbelovende lijn tussen Oostende en Stansted. Zowel de tegenvallende bezetting van de vliegtuigen, als de druk vanuit Europa hebben synergetisch gewerkt, met het nakende vertrek van Ryanair tot gevolg.

Dit is uiteraard een zeer zware klap voor de luchthaven van Oostende, die voordien ook al de omzet van het vrachtvervoer drastisch zag afnemen. Ook voor het imago van deze luchthaven is deze beslissing zeer nefast, omdat Ryanair nog de enige maatschappij was die met passagierstrafiek Oostende aandeed. Blijkbaar onderzoeken juristen van de Oostendse luchthaven en/of van de Vlaamse regering of er in hoofde van Ryanair sprake kan zijn van contractbreuk en/of een schadevergoeding kan worden geclaimd. Het zou goed zijn de resultaten hiervan kenbaar te maken, evenals de inspannin-

gen die het Vlaams Gewest zich ten aanzien van bedoelde luchthaven getroost.

Het wordt de laatste tijd de gewoonte dat leden van de Vlaamse regering zeggen ervoor te zullen zorgen dat de andere partij op haar beslissing terugkomt. Dit was het geval met minister Marino Keulen in het Olympische dossier van Kim Clijsters. Dit is nu ook het geval met minister Renaat Landuyt in dit dossier.

Ook hij zegt in de media ervoor te zullen zorgen dat de Britse toeristen de luchthaven van Oostende blijven aandoen. Anderzijds blijft federaal minister Johan Vande Lanotte de grote roerganger van de regionale luchthaven van Oostende. Ook hij maakt zich sterk dat Oostende – hoe dan ook – zal blijven bestaan, ondanks de bewezen verliezen.

1. Heeft de Vlaamse regering kennis van het EU-dossier van de regionale luchthaven van Charleroi en de hieruit voortvloeiende beslissing van Ryanair ?
2. Blijft de Vlaamse regering bij haar standpunt dat de regionale luchthaven van Oostende tot op heden geen voorwerp was of is van een onderzoek van de bevoegde instanties van de Europese Commissie (naar analogie van het dossier Charleroi) ?
3. Op welke wijze was de Vlaamse regering betrokken bij de recente beslissing van Ryanair om de dienstverlening van en naar de luchthaven van Oostende, alhoewel contractueel bepaald, drastisch af te bouwen ?
4. Welke bijdragen en/of toelagen krijgt de regionale luchthaven van Oostende maandelijks in globo vanwege het Vlaams Gewest ?
5. In hoeverre hebben de respectieve ministers Landuyt en Vande Lanotte invloed uitgeoefend op het dossier van de luchthaven van Oostende in het algemeen en dit van Ryanair in het bijzonder ?

Antwoord

1. Van het dossier "Ryanair-Charleroi" heeft de Vlaamse regering kennis via de "Publicatie met het oog op het indienen van opmerkingen" aangaande de voordelen die het Waals Gewest en Brussels South Charleroi Airport hebben verleend aan de luchtvaartmaatschappij Ryanair toen zij zich vestigde in Charleroi. Dit rapport

verscheen in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 25 januari 2003.

De Europese Commissie deed hierover nog geen uitspraak.

2. De Europese Commissie stelde geen onderzoek in naar de voorwaarden waartegen Ryanair op de luchthaven Oostende opereert. In de vakliteratuur is ook geen sprake van een onderzoek van de EU-commissie op andere Europese luchthavens dan Charleroi.
3. De Vlaamse regering noch de luchthavendirectie waren betrokken bij deze beslissing. Ryanair deelde de luchthavendirectie per fax mee dat ze gebruik wilden maken van hun recht om tijdelijk de lijn London-Stansted – Oostende op te schorten.

Op dit ogenblik bekijkt de directie van Ryanair andere opportuniteiten vanop de luchthaven Oostende. Dit gebeurt in nauw overleg met de algemeen directeur van de luchthaven.

4. Bijdragen en/of toelagen

In 2003 zijn volgende budgetten in de begroting ingeschreven :

- investeringsdotaties : er werd 3.240.000,00 euro vastgelegd voor werken.

De betaling van dit bedrag gebeurt in schijven, naarmate er facturen binnenkomen, en loopt over meerdere jaren. Meestal wordt dit bedrag niet volledig uitbetaald (werken die minder kosten dan gepland : hiervan wordt het saldo van de vastlegging geschraapt). Als je dit per maand bekijkt, komt dit neer op 270.000,00 euro.

- werkingsdotaties: er werd 2.550.000,00 euro vastgelegd. De betaling gebeurt per maand. De laatste schijf van december 2003 zal de luchthaven pas ontvangen na goedkeuring van de jaarrekening. Per maand komt dit neer op 212.500,00 euro. Concreet werd uitbetaald : de eerste elf maanden elke maand 213.000,00 euro en voor de laatste maand zal er nog een bedrag worden gestort van 207.000,00 euro.

5. Mede vanwege de impact op de regio is er uiteraard overleg geweest met de verschillende actoren omtrent het opstarten van de passagierslijn

Oostende-Londen, met name met de stad Oostende en de diensten van Toerisme.

Ik wil hierbij trouwens opmerken dat er veelvuldige contacten zijn tussen de luchthavendirecteur van Oostende en de stad Oostende omtrent allerlei dossiers die zowel de stad als de luchthaven aanbelangen.

**Vraag nr. 126
van 24 december 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Minderhedendecreet – Voortgangsrapport 2002

Het decreet etnisch-culturele minderheden bepaalt dat elke minister voor zijn bevoegdheden alle genomen maatregelen die een impact hebben op de doelgroepen van het minderhedendecreet zou doorgeven.

Bedoeling was hiermee jaarlijks een voortgangsrapport te maken. Decretaal moesten de ministers dus aan de Interdepartementale Commissie voor Etnisch-Culturele Minderheden (ICEM) hun bijdrage leveren. Dit jaar worden de gegevens over 2002 niet centraal naar buiten gebracht.

Mag ik de minister vragen wat de bijdrage was voor elk van zijn bevoegdheidsdomeinen tot het rapport over 2002 ?

Antwoord

Inzake de doelgroepen van het minderhedendecreet (= woonwagenbewoners, erkende vluchtelingen en allochtonen) heeft de administratie Algemene Administratieve diensten in 2002 acties ondernomen voor allochtonen.

Meer specifiek biedt de HRM-cel ondersteuning (*human resources management – red.*) bij de opmaak van functiebeschrijvingen met oog voor diversiteit. Door het voeren van een open bedrijfs-cultuur, en dit te weerspiegelen in onder andere beschrijvingen van functies, zet het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) zijn deuren open voor alle bevolkingsgroepen, ongeacht leeftijd, afkomst of geslacht.

In 2001 startte de administratie Algemene Administratieve Diensten een communicatieactie naar 27 allochtonenverenigingen. Hierop reageerden twee verenigingen, met name :

– VZW Jeugdhuis Rzoemie in Mechelen

– VZW Pricma (Provinciaal Integratiecentrum Minderheden Antwerpen).

In 2002 zette de administratie Algemene Administratieve Diensten de contacten met deze twee organisaties voort en bracht ze op de hoogte van vacatures bij het departement.

Door het naar voren schuiven van de "zachte voordelen" die LIN als werkgever biedt, worden ook de vacatures voor een ruim publiek opengesteld.

Binnen de administratie Wegen en Verkeer (AWV) is er sinds eind 1999 een team GK (*Gelijke Kansen – red.*) actief dat als doelstelling heeft om het management te adviseren en te ondersteunen in onder meer de uitbouw van een diversiteitsbeleid.

Aan het adviseren en ondersteunen gaat een sensibilisatie vooraf. Dit is gebeurd in de vorm van een folder waarbij niet alleen de wetgeving maar ook de doelstelling en de voordelen om te werken aan een divers personeelsbestand, nog eens nader worden belicht.

De leden van het team zijn niet alleen het aanspreekpunt binnen de verschillende afdelingen, maar zijn ook diegenen waarbij de tewerkgestelde gehandicapten en allochtonen met hun vragen terecht kunnen.

Teneinde de personeelsleden degelijk voor te lichten over alle vormen van ontoelaatbaar gedrag waarmee ze kunnen worden geconfronteerd en de meldpunten waarbij ze terecht kunnen, zal AWV in de maand februari een eerste infosessie organiseren over ontoelaatbaar gedrag (pesten, discriminatie, OSGW ...) (*ongewenst seksueel gedrag op het werk – red.*).

**Vraag nr. 127
van 24 december 2003
van de heer JOS DE MEYER**

Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie

Het sociaal begeleidingsplan voor Doel werd goedgekeurd op 24 juli 1998 door de voormalige Vlaamse regering. Het is van toepassing voor alle inwoners van Doel die ingeschreven waren in Doel op 20 januari 1998. De Doelenaars konden tot 31 december 2003 een aanvraag doen om gebruik te maken van de maatregelen van het sociaal begeleidingsplan. Tijd dus om het sociaal begeleidingsplan te evalueren.

1. a) Hoeveel inwoners/gezinnen telde Doel op 20 januari 1998 ?
 Hoeveel nieuwe inwoners zijn er in Doel effectief ingeschreven ?
- b) Hoeveel van deze inwoners zijn ondertussen overleden ?
 Uit welke gemeenten zijn ze afkomstig ?
 Hoeveel aanvragen zijn er geweigerd ?
- c) Hoeveel van deze inwoners/gezinnen wonen nog tijdelijk in Doel (tot hun nieuwe woning klaar is) ?
- d) Hoeveel van deze inwoners/gezinnen zijn ondertussen effectief verhuisd?
- e) Hoeveel van deze inwoners/gezinnen blijven in Doel en hebben niet gekozen om te verhuizen ?
2. Hoeveel gezinnen hebben gekozen voor :
 een sociale koopwoning,
 een sociale huurwoning,
 een aanleunflat,
 een bouwkaavel,
 de renovatiepremie,
 een ander bouw- of huurproject ?
 Graag een volledig overzicht per project.
3. Hoeveel mensen hebben een beroep gedaan op de leefgemeenschapspremie ?
 Wat was hiervan de totale kostprijs ?
 Hoeveel mensen die op 20 januari 1998 in Doel woonden, en die in aanmerking kwamen, hebben geen beroep gedaan op de leefgemeenschapspremie ?
4. Hoeveel landbouwers hebben een beroep gedaan op de Grondenbank om grond :
 a) te verkopen,
 b) te pachten ? Hoeveel ha werden aangekocht ?
 Van hoeveel landbouwers ? Hoeveel ha werden toegewezen voor natuurcompensaties ?
 Hoeveel ha werden reeds effectief toegewezen aan landbouwers ? Aan hoeveel landbouwers ?
 Voor welke pachtperiode ?
5. De regering besliste dat er een tijdelijk woonrecht is tot minimaal 2007.
6. Hoeveel middenstanders (bakkerij, slagerij, bank, café, restaurant, winkel, ...) waren er ingeschreven in Doel op 20 januari 1998 ? Welke zaken ?
 Hoeveel resten er vandaag ? Welke ?
 Zijn er nieuwe bij gekomen ? Eventueel tijdelijk ?
7. Wat is er nog aanwezig van sociaal-cultureel weefsel ? Welke verenigingen in de cultuur-, sport-, sociale en jeugdsector zijn gebleven en hebben nog een werking (en subsidiëring door de gemeente) ?
 Welke zijn ondertussen verdwenen ?
8. Hoeveel busverbindingen zijn er per werkdag naar Doel ? Op zaterdag ? Op zondag ?
 Kan men in het dorp Doel nog een beroep doen op :
 a) een loket van De Post en/of een bank ? Hoeveel uur eventueel per week ;
 b) een loket van de ziekenfondsen ? Hoeveel uur eventueel per week ?
 Is er spreekuur van een huisdokter in Doel ?
 Hoeveel uur eventueel per week ?
9. Hoe evalueert de regering de uitvoering van het sociaal begeleidingsplan van Doel ?
 Hoe evalueert de regering de regeringsverklaring van 1999 inzake Doel tegenover de huidige realiteit ?
 Hoe ziet de regering de toekomst van het dorp Doel ?
 Neemt de regering gedurende deze legislatuur nog specifieke maatregelen voor Doel of voor de mensen die er wonen ?
- N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 30) en de ministers

Van Grembergen (nr. 66), Bossuyt (nr. 127), Sannen (nr. 74) en Keulen (nr. 64).

Gecoördineerd antwoord

De termijn tot wanneer de inwoners van Doel gebruik konden maken van het sociaal begeleidingsplan van Doel, eindigde op 31 december 2003 conform de beslissing van de Vlaamse regering van 24 juli 1998.

De sociale bemiddelaar is belast met de coördinatie van het eindrapport en de evaluatie van dit plan. Voor het eindrapport en de evaluatie moeten de definitieve gegevens ingewonnen worden bij de diverse instanties, zowel binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als in de subregio, die betrokken waren bij de uitvoering van deze belangrijke sociale opdracht. Dit rapport moet onder meer antwoord geven op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vragen.

Voor het verzamelen van de definitieve gegevens en het evalueren van het sociaal begeleidingsplan werd een termijn van twee maanden bepaald.

De stuurgroep van het sociaal begeleidingsplan Doel is reeds begonnen met het bijeenbrengen van de definitieve gegevens en met de voorbereiding van de evaluatie en zal de verzamelde resultaten een eerste maal bespreken op 30 januari 2004.

Vraag nr. 128 van 24 december 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

De Lijn – Aantal reizen abonenthouders

Uit welk onderzoek blijkt dat de forfaitaire aannames van De Lijn voor het tellen van het aantal reizen van abonenthouders, namelijk 90 per maand in de stad en 52 per maand in de streek, correct zijn ?

Antwoord

Voor de oprichting van De Lijn in 1991 werden de reizigersforfaits per abonnement vastgelegd op basis van de ervaring van de verschillende vervoersmaatschappijen (NMVB, MIVG, MIVA). De vastgelegde forfaits werden in de loop van de jaren onverminderd en consequent toegepast om een goed opvolgingssysteem voor de reizigersaantallen te creëren. De continuïteit in het gebruik van de

forfaits is voor De Lijn een garantie voor vergelijkbare reizigersstellingen over de jaren heen.

(*NMVB : Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen ; MIVG : Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Gent ; MIVA : Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Antwerpen – red.*)

Sinds 1991 voerde De Lijn continu verschillende soorten onderzoek uit bij haar reizigers, met inbegrip van haar abonnees, die haar belangrijkste klantengroep vormen. Deze onderzoeken werden uitgevoerd met als doel de opvolging en evaluatie van het beleid van De Lijn inzake tarieven- en prijsstrategie, tevredenheid van de klant, evaluatie van nieuwe initiatieven, ...

De onderzoeken waren niet expliciet gericht op de controle van de vastgelegde forfaits. Ze gaven De Lijn wel telkens de kans kort te peilen naar het reisgedrag van de abonnees. Over de jaren heen, zowel voor als na de invoering van de nieuwe netabonnementen Buzzy Pazz en Omnipas, bevestigden de resultaten van de verschillende onderzoeken de uitgangspunten van 1991 (reizigersforfaits per abonnement) : de abonnees zijn en blijven frequente reizigers.

Vraag nr. 129 van 24 december 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel – Controle

Wordt de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) gecontroleerd door het Rekenhof ?

Wat is de vergoedingsregeling voor de leden van de raad van bestuur van BAM ?

Antwoord

1. Het toezicht op BAM is bepaald in het decreet houdende oprichting van BAM en is voornamelijk geregeld door de aanstelling van twee commissarissen van de Vlaamse regering (zie infra). De memorie van toelichting meldt dat er hierdoor in een substantiële toezichtregeling is voorzien. Dit toezicht betreft naast de wettigheid ook de toetsing van het algemeen belang. Bovendien is ook voorzien in de mogelijkheid van dwangtoezicht. De controle door het Rekenhof is niet opgenomen.

In dit kader kan worden gewezen op alle toezichtmaatregelen die zijn bepaald in het decreet houdende de oprichting van BAM en hier specifiek worden opgesomd.

- De opdrachten aan BAM worden geregeld in overeenkomsten van het Vlaams Gewest.
 - De realisatie van de opdrachten van BAM wordt jaarlijks extern geëvalueerd.
 - De Vlaamse regering heeft twee commissarissen aangewezen met een voltijdse opdracht.
 - De commissarissen zien toe op de uitvoering van de opdrachten aan BAM gegeven, namelijk of die conform de wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten, de statuten en bovendien het algemeen belang is.
 - De commissarissen wonen alle vergaderingen van de algemene vergadering en de raad van bestuur bij met raadgevende stem.
 - De commissarissen kunnen alle documenten van BAM inzien.
 - De commissarissen hebben een schorsingsbevoegdheid en de Vlaamse regering heeft een vernietigingsbevoegdheid.
 - Bovendien is in een dwangtoezicht voorzien in het decreet, wat inhoudt dat elke commissaris een beraadslaging kan opleggen binnen BAM over een door hem bepaalde aangelegenheid. Bij gebreke hieraan of indien de Vlaamse regering niet akkoord is met de genomen beslissing, kan de regering de beslissing nemen in plaats van het orgaan van BAM.
 - De bestuurders en de algemeen manager van BAM worden benoemd door de algemene vergadering, in concreto door de Vlaamse regering.
 - Ten slotte is er de jaarlijkse controle door de commissaris-revisor die door de algemene vergadering wordt benoemd, in concreto door de Vlaamse regering.
2. De vergoeding aan de bestuurders is toegekend op basis van een externe benchmark.

Bij nazicht van de literatuur en van beschikbare studies op dat gebied, dient te worden gesteld

dat de vergoeding zich onder de mediaan bevindt.

**Vraag nr. 130
van 9 januari 2004
van de heer JAN VERFAILLIE**

Luchthaven Oostende – DHL

Koerierbedrijf DHL heeft recentelijk aangekondigd dat een uitbreiding op de luchthaven van Zaventem levensnoodzakelijk is. Wat de draagkracht van de omgeving van Zaventem betreft, is het aantal nachtvluchten beperkt tot 25.000. Dus als DHL wil groeien, zal dat elders moeten gebeuren. Een structurele, duurzame oplossing in eigen land is noodzakelijk. Een verhuizing naar een bestaande luchthaven, zoals Ostend-Bruges Airport, is één van de mogelijkheden.

In kringen van de federale regering wordt de luchthaven van Bierset echter als grotere kanshebber genoemd. In Oostende is er niet alleen een beperking van het aantal nachtvluchten, maar ligt de piste van de luchthaven verkeerd om de lawaaihinder voor de omwonenden te kunnen beperken.

1. Hoe reageert de minister op een mogelijke komst van DHL naar de luchthaven van Oostende ?
2. Ziet de minister een mogelijkheid om de beperking van het aantal nachtvluchten te herzien om de onderhandelingen met DHL op te starten ?
3. Werden er vanuit de diensten van de minister reeds gesprekken opgestart met DHL ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bossuyt (vraag nr. 130) en Sannen (nr. 75).

Gecoördineerd antwoord

1. De minister van Openbare Werken, Mobiliteit en Energie en de minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking stellen, wat een mogelijke komst van DHL naar de luchthaven van Oostende betreft, het volgende vast :
 - a) de milieuvergunning laat dit momenteel niet toe gezien het beperkte contingent aan nachtvluchten ;

- b) de infrastructuur van de luchthaven is totaal ontoereikend om een dergelijke speler op de luchthaven van Oostende op een normale manier zijn activiteiten te laten ontplooiën. Onder meer de cargoruimte en de brandstofbevoorrading hebben onvoldoende capaciteit om tegemoet te komen aan de eisen van een firma zoals DHL ;
- c) het verleden heeft bewezen dat een dergelijk aantal nachtvluchten op de luchthaven van Oostende niet haalbaar is. Dat zou te veel nachtelijke geluidsoverlast veroorzaken voor de mensen die in de omgeving wonen.
2. De minister bevoegd voor Leefmilieu is niet bereid het bestaande contingent, bepaald in de milieuvergunning afgeleverd door minister Vera Dua, te herzien.
- Dit contingent is vastgelegd op maximaal 900 nachtelijke bewegingen per jaar voor toestellen in de gewichtscategorie MTOW > 6 ton en 330 in de categorie MTOW < 6 ton. (*MTOW : Maximum Take Off Weight – red.*)
3. Tot op heden zijn er vanwege DHL geen contacten geweest om een mogelijke verhuis van DHL naar Oostende te onderzoeken.

Vraag nr. 131
van 9 januari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

De Lijn – Telling reizigers – Aantal abonnementen

Bij de bespreking van mijn voorstel van resolutie betreffende de telling van het aantal reizigers bij De Lijn heeft de minister onder meer verklaard dat de reden om voor 3W-extra-abonnementen een andere telling van de reizigers (namelijk 30 of 17 per maand naargelang de woonplaats) te hanteren, te zoeken is in het derdebetalerssysteem. "Vermits de werkgever zelf beslist om aan al zijn personeelsleden en de partners een abonnement te geven, ook aan degenen die het niet zullen gebruiken en/of niet wensen". (resp. Stuk 1817 (2002-2003) – Nr. 1 en Nr. 2)

1. Waarom worden dan in andere derdebetalerssystemen, waar de gemeente beslist aan alle of een deel van haar inwoners een gratis abonnement te geven, wel de traditionele aannames (namelijk 90 of 52 reizen per maand naargelang de woonplaats) gehanteerd ?
2. Bij de telling van het aantal reizen van abonnementhouders wordt het onderscheid gehanteerd tussen een abonnee die "in de stad woont" en een abonnee die "in de streek woont".

Welke gebieden van het Vlaamse gewest worden hierbij als "stad" en "streek" beschouwd ?

3. Kan de minister op basis van volgend schema een overzicht bezorgen van de samenstelling van het aantal abonnementen ?

	Aantal abonnementen in december 2002	Aantal abonnementen in december 2003
Gewone betalende abonnementen (a)		
Buzzy Pazz		
waarvan met 20 % korting		
waarvan met 100 % korting		
Omnipas 25-59		
Omnipas 60+		
Gratis abonnementen (b)		
DIV-netabonnementen		
VDAB-jobpas		
Gratis netabonnementen voor kinderen onder de 12 jaar, journalisten, oorlogsinvaliden		
Abonnementen aan 12,4 euro (b)		
VDAB-jobpas		
Abonnementen aan 25 euro (b)		
VG-netabonnementen		
WIGW-abonnementen		
3W-abonnementen (b)		
betalende		
gratis		
Derde betalers (b) 100 %		
100 % betaald door derden		
75 % betaald door derden		
50 % betaald door derden		
33 % betaald door derden		
25 % betaald door derden		
Andere abonnementen		
Totaal		

(a) Uitgesplitst naargelang de geldigheidsduur

(b) Uitgesplitst per soort

Antwoord

- Als een gemeente beslist om voor alle of voor een deel van haar inwoners een gratis netabonnement te geven, worden er Prodata-vervoerbewijzen afgeleverd aan deze inwoners.

Deze vervoerbewijzen moeten bij elke opstap worden geregistreerd, om het aantal reizigers te kennen. Het is dus niet zo dat voor deze abon-

nees een forfaitair aantal reizigers per maand wordt gerekend.

- De indeling van de gebieden in stad of streek sluit zo nauw mogelijk aan op de vroegere afbakening van de stads- en voorstadsgebieden, waarvoor De Lijn maandelijks stads- en voorstadsabonnementen afleverde aan 90 reizigers.

Voor de abonnees uit een gemeente, vermeld in de hiernavolgende tabel 1, worden 90 reizigers per maand geteld. Voor alle andere abonnees worden 52 reizigers per maand gerekend.

2630 Aartselaar	2110 Wijnegem	8450 Bredene	9080 Beervelde
2660 Hoboken	2160 Wommelgem	8400 Oostende	9921 Vinderhoute
2610 Wilrijk	2070 Burcht	8800 Oekene	9090 Gontrode
2600 Berchem	2812 Muizen	9320 Erembodegem	9820 Bottelare
2180 Ekeren	2811 Hombeek	9310 Baarddegem	9830 St.-Martens-Latem
2170 Merksem	2801 Heffen	9308 Gijzegem	9111 Belsele
2140 Borgerhout	2800 Mechelen	9300 Aalst	9100 Nieuwkerken
2100 Deurne	2300 Turhout	9840 De Pinte	3600 Genk
2060 Antwerpen	3018 Wijgmaal	9070 Destelbergen	3511 Kuringen
2530 Boechout	3012 Wilsele	9940 Ertvelde	3500 Hasselt
2150 Borsbeek	3010 Kessel-Lo	9052 Zwijnaarde	
2930 Brasschaat	3001 Heverlee	9051 Afsnee	
2650 Edegem	3000 Leuven	9050 Gentbrugge	
2620 Hemiksem	8310 Assebroek	9042 Desteldonk	
2540 Hove	8200 Sint-Andries	9041 Oostakker	
2950 Kapellen	8000 Brugge	9040 St.-Amandsberg	
2550 Kontich	8511 Aalbeke	9032 Wondelgem	
2640 Mortsel	8510 Bellegem	9031 Drongen	
2900 Schoten	8501 Bissegem	9030 Mariakerke	
2940 Hoevenen	8500 Kortrijk	9000 Gentbrugge	

3. De hiernavolgende tabel 2 geeft een overzicht van het aantal abonnementen in omloop in december 2002 en in december 2003.

	December 2002			
	1 maand	3 maand	1 jaar	Totaal
Buzzy Pazz	7.711	14.954	133.696	156.361
waarvan 20 % korting	620	1.403	22.640	24.663
waarvan 100 % korting	387	632	14.422	15.441
Omnipas 25-59	12.570	6.710	13.562	32.842
Omnipas 60+	681	345	958	1.984
Gratis netabonnementen	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
DIV-netabonnementen	432	1.625	288	2.345
VDAB-jobpas Beroepsopleiding	2.900	6.262	4	9.166
Gratis kinderen -12, journalisten oorlogsinvaliden	-	-	-	-
Abonnementen tegen 12,40 euro	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
VDAB-jobpas Trajectbegeleiding	1.330	2.116	3	3.449
Abonnementen tegen 25 euro	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
VG-netabonnementen	10.344	19.344	837	30.525
WIGW-netabonnementen	-	-	-	-

3W-Extra	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
Werknemers	-	-	-	-
Partners	-	-	-	-
December 2003				
	1 maand	3 maand	1 jaar	Totaal
Buzzy Pazz	7.837	16.174	145.801	169.812
waarvan 20 % korting	685	1.592	25.707	27.984
waarvan 100 % korting	476	772	16.462	17.710
Omnipas 25-59	12.675	7.266	19.930	39.871
Omnipas 60+	608	340	1.144	2.092
Gratis netabonnementen	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
DIV-netabonnementen	2.979	9.509	1.427	13.915
VDAB-jobpas Beroepsopleiding	3.549	7.618	9	11.176
Gratis kinderen -12, journalisten oorlogsinvaliden	512	288	69	869
Abonnementen tegen 12,40 euro	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
VDAB-jobpas Trajectbegeleiding	2.344	3.506	10	5.860
Abonnementen tegen 25 euro	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
VG-netabonnementen	10.483	18.950	800	30.233
WIGW-netabonnementen	3.080	5.499	1.243	9.822
3W-Extra	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
Werknemers	11	114	3	128
Partners	11	84	2	97

Derde betalers : er zijn gemeenten die voor een bepaald percentage bijdragen in de abonnementen van hun inwoners. De percentages die momenteel worden toegepast, zijn de volgende : 25 %, 33 %, 50 %, 75 %.

Gemeenten kunnen ook 100 % bijdragen voor een bepaalde leeftijdscategorie. Dan krijgen alle inwoners van deze leeftijdsgroep een gratis netabonnement. Dit netabonnement is een vervoerbewijs Prodata en moet worden ontwaard om het aantal reizigers te kennen (zie hierboven onder 1).

De hiernavolgende tabel 3 geeft een overzicht van het aantal abonnementen waarvoor deze bijdrage bestaat.

December 2002

Derdebetalers	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
25 % bijdrage	6.289	380	-	6.669
33 % bijdrage	2.077	-	-	2.077
50 % bijdrage	4.904	698	-	5.602
75 % bijdrage	1.874	-	-	1.874

December 2003

Derdebetalers	Buzzy Pazz	Omnipas 25-59	Omnipas 60+	Totaal
25 % bijdrage	7.340	334	-	7.674
33 % bijdrage	2.062	-	-	2.062
50 % bijdrage	5.829	534	-	6.363
75 % bijdrage	1.776	-	-	1.776

Naar aanleiding van de vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie over het derdebetalerssysteem in kleinere plattelandsgemeenten, is als bijlage bij het verslag van 6 januari 2004 een overzicht opgenomen van de in totaal 66 gemeenten die een derdebetalerssysteem De Lijn toepassen (Handelingen Commissievergadering nr. 85 van 6 januari 2004).

Vraag nr. 132
van 9 januari 2004
van de heer CARL DECALUWE

N36 Gentsesteenweg Harelbeke – Ondertunneling

Een tweetal jaar geleden stelde ik een schriftelijke vraag aan de voorganger van de minister over de mogelijkheden voor een ondertunneling van de N36 in Harelbeke. Toen werd gesteld dat dit zeker niet aan de orde was.

Uit de berichtgeving van de regionale pers blijkt nu echter dat de mogelijkheid om de N36 via een tunnel onder de Gentsesteenweg in Harelbeke te laten kruisen, bestudeerd wordt.

1. Welke criteria spelen mee om te beslissen of een gewestweg al dan niet ondertunneld wordt ?
2. Waarom wordt er nu veeleer geopteerd voor een ondertunneling in plaats van een rotonde

voor de kruising van de Gentsesteenweg met de N36 ?

Wat zijn de doorslaggevende argumenten ?

3. Wat is de geraamde kostprijs voor dit ondertunnelingsproject ?
4. Wanneer worden er financiële middelen uitgetrokken voor deze ondertunneling ?

Antwoord

De belangrijkste criteria om op een kruispunt een van de dwarsende wegen te ondertunnelen, zijn de verkeersveiligheid en de verkeersintensiteit.

De voornaamste doelstelling van de Vlaamse regering is het verhogen van de verkeersveiligheid. Daarom werden er bijzondere budgettaire middelen beschikbaar gesteld om gevaarlijke punten herin te richten. Het genoemde kruispunt is opgenomen in de lijst van de gevaarlijkste punten in de provincie West-Vlaanderen.

In de voorbereidende studie werd vastgesteld dat op termijn de vlotte verkeersafwikkeling niet kon worden verzekerd bij middel van een rotonde. Een rotonde zou een oplossing zijn die goed werkt gedurende een middellange termijn, maar niet op lange termijn. Een bijkomend argument was het verzekeren en verbeteren van de vlotte doorstroming van het openbaar vervoer op de N43.

Het project werd door de Provinciale Auditcommissie goedgekeurd.

De tunnel met driekleurige signalisatie wordt geraamd op 6 miljoen euro. De budgetten zijn beschikbaar binnen het programma van de gevaarlijke punten.

Vraag nr. 133
van 9 januari 2004
van de heer JOS DE MEYER

Educatieve schooluitstappen – Vervoerskosten en toegangsgeld

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 70
van 9 januari 2004
van de heer Jos De Meyer
Blz. 1758

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 134
van 9 januari 2004
van de heer JOS DE MEYER

N70 Belsele – Opvang doorgaand verkeer

Belsele-dorp, deelgemeente van de stad Sint-Niklaas, wordt volledig heraangelegd op een gezellige en veilige wijze.

Eén van de grote bekommernissen van de Belseelse bevolking, en uiteraard ook van het stadsbestuur, is om het zwaar en doorgaand verkeer uit Belsele-dorp te houden en af te leiden naar de N70. Dit onder meer vanaf de rotonde aan de Tuinlaan.

1. Op welke wijze werkt het Vlaams Gewest hieraan mee ?
2. Welke infrastructuuringrepen zijn hierbij wenselijk ? Welke vormen van signalisatie ?
3. Wat is hierbij een realistische timing ?

Antwoord

De stad heeft het recht om op de wegen die onder haar beheer vallen, restricties op te leggen aan bepaalde categorieën van voertuigen en een bepaald soort verkeer (lokaal-doorgaand). Daartoe kan de stad de nodige signalisatie plaatsen en/of infrastructuurle maatregelen treffen.

Ter hoogte van de rotonde aan de Tuinlaan en de N41 geeft de signalisatie de N41 in de richting van de N70 aan als een weg voor het doorgaand verkeer en is de tak naar Belsele-dorp ondergeschikt.

De stad Sint-Niklaas kan op de wegen die onder haar beheer vallen, altijd infrastructuurle maatregelen treffen die het doorgaand verkeer door Belsele-dorp ontmoedigen.

Vraag nr. 135
van 9 januari 2004
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Fietspaden – Kortrijk-Roeselare-Tielt

De zorg voor de zwakke weggebruikers en dan inzonderheid de fietsers geniet met recht en reden steeds meer aandacht. Er gebeuren dan ook heel wat aanpassingswerken. Met name is dat onder meer het geval voor Zuid-West-Vlaanderen en dan meer bepaald voor de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt.

Vanuit deze vaststelling stel ik er prijs op om voor deze regio enkele concrete vragen voor te leggen.

1. Voor welke gewestwegen in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt werden tijdens de jaren 1998-2003 investeringen gedaan en opgevolgd inzake onderhoud en/of aanleg van fietspaden ?

Hoeveel kredieten werden hiervoor jaarlijks uitgetrokken ?

2. Wat is de planning inzake aanleg en onderhoud van fietspaden langs deze gewestwegen voor 2004 en op welk bedrag worden deze werkzaamheden begroot ?
3. Welke kenmerken hebben deze fietspaden : enkele rijrichting / dubbele rijrichting / soort verharding / volledige afscheiding van de rijweg ?
4. Op welke manier worden deze fietspaden onderhouden ?

Beschikken de betrokken diensten over specifieke veegmachines ?

Antwoord

Op welke manier wordt samengewerkt met de gemeenten en steden ?

1. a) Aanleg nieuwe fietspaden 1998-2003

Bijgevoegde tabel bevat een overzicht van de investeringen voor de aanleg van fietspaden in de gevraagde regio.

Gewestweg	Type	Lengte	Km-punten	Afgewerkt	Kostprijs (euro)
R35	Enkelrichting/ Vrijliggend/beton	2 x 1090 m	1,700 - 2,790	2000	137.500
N382	Enkelrichting/ Vrijliggend/beton	2 x 1050 m	13,650 - 14,700	2000	125.000
N382	Enkelrichting/ Vrijliggend/beton	2 x 2100 m	14,700 - 16,800	2001	175.000
N357/N50	Dubbelrichting/ Vrijliggend/beton	3000 m	25,640 - 28,640	2001	275.000
N357	Enkelrichting/ Vrijliggend/beton	2 x 1200 m	22,327- 23,527	2003	150.000
R36	Dubbelrichting/ Vrijliggend/beton	1170 m	0-1,170m	2001	1.242.083
N43	Enkelrichting/ Vrijliggend/beton	1300 m	37,690 - 38,980	2000	495.730
N43	Enkelrichting/ Vrijliggend/beton	1600 m	33,700 - 35,300	2001	497.354
N327	Enkelrichting/ Vrijliggend/beton	2 x 3300 m	1,000 - 4,300	2001	222.715
N370	Enkelrichting/ Aanliggend/KWS	1 x 300 m	0,700- 1,000	2002	1.697.086
	Enkelrichting/ Vrijliggend/beton	2 x 700 m	11,600- 12,300	1999	
N327	Dubbelrichting/ Vrijliggend/beton	1400 m	18,090- 20,246	2003	1.873.641

(KWS : koolwaterstof – red.)

1. b) Onderhoud van fietspaden 1998-2003

Bijgevoegde tabel bevat een overzicht van de investeringen in het onderhoud van fietspaden in de gevraagde regio.

Gewestweg	Aard verharding	Km-punten	Afgewerkt	Bedrag (euro)
N370	Rode slem	0 - 1,4	1998	25.200
N50	Rode slem	78,5 - 79,8	2002	14.400
N37	Rode slem	24,3 - 25	2002	8.400
N35	Rode slem	51,7 - 53,4	2003	30.600
N35e	Rode slem	0 - 0,3	2003	3.600
N35c	Rode slem	0 - 1,3	2003	23.400
N35	Vernieuwen fietspad in KWS	47 - 49,4	1998	288.000
N35	Vernieuwen fietspad in KWS	50 - 51,7	1999	204.000
N50	Vernieuwen fietspad in KWS	74,5 - 78,4	2002	240.000
N43	Beton	37,7 - 39,63	2000	450.000
N43	Beton	37,7 - 39,63	2001	450.000
N43	Beton	33,7 - 35,7	2002	450.000
N8	KWS	74,35 - 75,63	2002	200.000

2. Het investeringsprogramma 2004 is nog niet goedgekeurd. Bijgevolg kan nog niet met zekerheid worden meegedeeld welke fietspadprojecten in aanbesteding zullen gaan in 2004.

3. Zie het antwoord op deelvraag 1 en 2.

4. De fietspaden worden geregeld geveegd. Deze werkzaamheden worden via een openbare aanbesteding uitgevoerd met veegmachines die eigendom zijn van de opdrachthouder (bestek netheid).

De lokale besturen spelen daarin geen rol. Gemeenten mogen echter zelf ook bijkomend vegen indien ze dit wensen.

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 73
van 5 januari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Entreprise J. Lefebvre (Halluin) – Grensoverschrijdend milieuoverleg

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening van 16 oktober laatstleden, stelde de minister dat de afdeling Milieuvergunningen een advies heeft verleend aan het provinciebestuur West-Vlaanderen omtrent het nieuwe bedrijf in de grensgemeente Halluin. Tevens sprak de mi-

nister in zijn antwoord de hoop uit dat de provincie in haar advies gehandeld heeft volgens de krachtlijnen van het Actieplan Milieu en Gezondheid Menen. (Handelingen Commissievergadering nr. 27 van 16 oktober 2003, blz. 13-16)

Vanuit de provincie West-Vlaanderen wordt echter gesteld dat het provinciebestuur van West-Vlaanderen geen bevoegdheid terzake heeft. Het enige wat de bevoegde dienst van de provincie deed, is dit advies doorsturen naar de gouverneur, die in deze optreedt als vertegenwoordiger van de lidstaat (i.c. Vlaanderen) en niet de provincie.

1. Wat is momenteel de stand van zaken inzake dit dossier van grensoverschrijdend milieuoverleg ?
2. Wie is uiteindelijk bevoegd in dit dossier voor het verstrekken van het advies conform het Actieplan Milieu en Gezondheid Menen ?

Antwoord

1. Volgens de mij beschikbare informatie heeft geen enkele van de in het Vlaamse gewest betrokken overheidsinstanties (noch de stad Menen, noch de provincie West-Vlaanderen, noch de diensten van het Vlaams Gewest – de afdeling Milieuvergunningen, ...) op officiële wijze een kennisgeving van een beslissing inzake het Franse bedrijf Entreprise Jean Lefebvre in Halluin ontvangen. Via niet-officiële weg heeft de stad Menen er echter wel kennis van gekregen dat de Préfecture du Nord reeds op 12 juni 2003 aan de SA Entreprise Jean Lefebvre Nord-Picardie een vergunning heeft verleend voor de exploitatie van een bedrijf voor de verwerking van slakken afkomstig van huisvuilverbrandingsovens.

Zoals reeds gesteld in mijn antwoord op de vraag om uitleg van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 16 oktober 2003, was een officiële kennisgeving in deze in theorie niet dwingend, vermits dit dossier geen informatieuitwisseling vergt volgens de EU-regelgeving. Gelet op de milieuproblematiek in en rond Menen, en in het bijzonder de grensoverschrijdende vervuiling, was een betere informatieuitwisseling zeker op zijn plaats geweest. Het Actieplan Milieu en Gezondheid Menen voorziet in punt III.5 daarom in een verruiming van de samenwerkingsvormen voor milieuproblematieken met het Franse Nord-Pas de Calais. Volgens de vooropgestelde planning zou tegen juni 2004

een samenwerkingsakkoord worden opgesteld om een aantal problemen te verhelpen, zoals bijvoorbeeld de oprichting van nieuwe vervuulende bedrijven en/of de uitbreiding van bestaande.

2. Zoals gezegd, voorziet de vooropgestelde planning in de opstelling van een samenwerkingsakkoord met betrekking tot de vestiging van nieuwe vervuulende bedrijven en/of de uitbreiding van bestaande tegen juni 2004.

Een technische werkgroep belast met de uitvoering van de verschillende acties onder het voorzitterschap van de stad Menen is gepland. Deze technische werkgroep staat ook in voor de rapportage en de probleemsignalering naar de inzake Gezondheid en Milieu bevoegde ministers.

Ik zal erop toezien dat in dit samenwerkingsakkoord duidelijke afspraken worden gemaakt met betrekking tot dergelijke vergunningsdossiers, en dat de diensten van het Vlaams Gewest afhankelijk van de aard van het bedrijf betrokken worden in de adviesverlening, om situaties zoals deze in de toekomst te voorkomen.

Vraag nr. 74 van 5 januari 2004 van de heer JOS DE MEYER

Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie

Zie :
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 127
van 24 december 2003
van de heer Jos De Meyer
Blz. 1767

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 75 van 9 januari 2004 van de heer JAN VERFAILLIE

Luchthaven Oostende – DHL

Zie :

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 130

van 9 januari 2004

van de heer Jan Verfaillie

Blz. 1770

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 76

van 9 januari 2004

van de heer JAN VERFAILLIE

Lappersfortbos Brugge – Stand van zaken

Na meer dan één jaar bosbezetting werd het Lappersfortbos in Brugge na een vonnis van de rechtbank op maandag 14 oktober 2002 door de politie ontruimd. Natuuractivisten hielden het bos sedert 11 augustus 2001 bezet omdat zij niet wilden dat er bomen zouden sneuvelen voor de komst van een autobussenstelplaats van De Lijn aan Ten Briele en de verbreding van de Vaartdijkstraat richting Steenbrugge op tweemaal één vak met een afgescheiden fietspad.

Het bos is 19 ha groot, en daarvan bestemde de stad Brugge er 11 als parkgebied.

Op 14 oktober 2003 herdachten het Lappersfront en het Groenegordelfront de eerste verjaardag van de ontruiming van het bos met een viertal spandoeken en een betoging in Steenbrugge. Een jaar later is er dus nog altijd geen concrete oplossing.

Op 10 april 2003 bereikte voormalig minister Vera Dua wel een principeovereenkomst met de NV Fabricom.

Recentelijk heeft de NV Fabricom bevestigd deze principeovereenkomst te verlengen. Maar tot op heden is de situatie niet veel veranderd.

Als de oppervlakte van het Lappersfortbos (8 ha) wordt aangekocht door het Vlaams Gewest met het oog op het behoud ervan als wandelgebied en groene long voor de Bruggelingen, dan worden er compensaties geëist door de stad Brugge voor die 8 ha. Dergelijke compensaties moeten gebeuren via een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) in het kader

van de afbakeningsprocessen uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

In opvolging van mijn vraag om uitleg in verband met het Lappersfortbos in Brugge op 13 november 2003 (Handelingen Commissievergadering nr. 60 van 13 november 2003, blz. 4-6) zou ik graag volgende bijkomende vragen stellen.

1. Is de minister al ter plaatse geweest, in het Lappersfortbos in Brugge ? Zo ja, wat waren zijn bevindingen ?

Zo neen, zal hij dit alsnog doen ?

2. Is het niet opportuner om met het bedrag voor de aankoop van het Lappersfortbos 150 ha natuurgebied elders aan te kopen in plaats van het Lappersfortbos, dat maar 8 ha beslaat ?

3. Zijn de nodige kredieten al uitgetrokken in de begroting om dit bos aan te kopen ?

4. Wat is de huidige stand van zaken in de aankoopprocedure ? Heeft de Vlaamse regering al een beslissing terzake genomen ?

5. Het dossier zit sedert mei 2003 bij de Inspectie van Financiën.

Wanneer wordt de goedkeuring van dit dossier verwacht ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Van Mechelen (vraag nr. 64).

Antwoord

1. Mijn voorgangster, mevrouw Vera Dua, heeft meerdere malen de site van het Lappersfortbos bezocht. Zij was daarbij telkens onder de indruk van het unieke karakter van dit bos. Enerzijds door de ligging vlak bij de stadskern van Brugge en anderzijds door de grote sociale betrokkenheid.

Aangezien het beleid rond de stadsbossen één van de prioriteiten is van mijn beleid en van het regeerakkoord, wens ik niet anders dan dit beleid voort te zetten.

2. Het is inderdaad juist dat het bedrag hoog is in vergelijking met andere bosprojecten van het Vlaams Gewest. Het aankoopbedrag is immers gekoppeld aan de bestemmingsgebieden.

De prijs die bedongen is, betreft een normale marktprijs en voor de KMO-zone kunnen we stellen dat de bedongen prijs veeleer aan de lage kant is. We mogen ook niet vergeten dat hoewel slechts 8 ha aangekocht wordt, het ganse bos van bijna 15 ha beschermd en opengesteld zal worden. Met de eigenaar, de NV Fabricom, werd overeengekomen dat het Vlaams Gewest de bedreigde delen aankoopt, met name de industriezone en KMO-zone. Het overige gedeelte van het bos dat in parkzone is gelegen, wordt in beheer gegeven bij het Vlaams Gewest.

De kern van het probleem in dit dossier is het behoud van een waardevol bosgebied in de stadskern. De afweging of dit bosgebied behouden dient te worden, is dan ook een beleidsmatige keuze. Vanuit mijn bevoegdheid voor het leefmilieu en mijn verantwoordelijkheid om in Vlaanderen stadsbossen te creëren, vind ik het cruciaal om dit bestaande bos te behouden en open te stellen voor de bevolking van Brugge en vind ik het verantwoord om deze investering vanuit het Vlaams Gewest door te voeren. Een bos dat zo dicht bij de stadskern is gelegen, is uniek in Vlaanderen en kan terecht als een monument worden beschouwd.

Jammer genoeg heeft men bij de opmaak van de gewestplannen in de jaren '70 de waarde van dit groen onvoldoende ingeschat waardoor de private eigenaar recht heeft gekregen op een hogere grondprijs dan de normale waarde van bosgrond. Het lijkt me trouwens vreemd dat het Vlaams Gewest dit domein aan een identieke prijs zou verwerven voor een harde functie (busstelplaats) maar eenzelfde investering niet zou doen voor het behoud van een unieke groene long en groen wandelgebied in de stad. Ook in het regeerakkoord is afgesproken dat in verstedelijkte gebieden ruimte gereserveerd moet worden voor zogenaamde stadsbossen. Aankoop en openstelling bieden de beste garantie om deze zone als stadsbos te laten functioneren. De sociale dynamiek die rond dit dossier ontstond, toont aan dat dit bos alle kenmerken van een stadsbos (die gekenmerkt worden door een grote sociale betrokkenheid) vertoont.

Het is mijn duidelijke keuze om dit bos te behouden en voor de mensen open te stellen. Mijn bekommernis is nu om dit op een zo verantwoord mogelijke wijze te realiseren. De minnelijke aankoop is de goedkoopste oplossing om het bos veilig te stellen. Een bestemmingswijziging zou ongetwijfeld aanleiding geven tot juridische procedures en een moeilijk in te schatten

maar wellicht hoger bedrag aan planschade. Het bos blijft dan privé-eigendom en de toegankelijkheid is niet gegarandeerd waardoor de investering van het Vlaams Gewest beperkt zou blijven tot het behoud van het bosareaal en bijgevolg geen sociaal-recreatieve meerwaarde zou genereren. Ingeval een onteigening wordt uitgevoerd, moeten meerkosten worden gerekend van 15,25 %. Bovendien is een onteigening niet noodzakelijk aangezien de eigenaar zich reeds principieel akkoord verklaarde met de verkoop van de bedreigde delen van het bos. De niet-bedreigde delen worden zoals hierboven geschetst (na de verwerving van de bedreigde delen door het Vlaams Gewest) door de huidige eigenaar ter beschikking gesteld om te worden geïntegreerd in het volledige stadsbos. Indien niet gekozen wordt voor verwerving zal de private eigenaar het terrein op korte termijn ontbossen. Het behoud van het Lappersfortbos en de verwerving ervan door het Vlaams Gewest sluiten perfect aan bij mijn stadsbosbeleid en passen binnen deel 4 (Kwaliteit doet Leven) van het regeerakkoord.

3. De nodige kredieten voor de aankoop van het Lappersfortbos zijn in de begroting gereserveerd om de overeenkomst die met de eigenaar, de NV Fabricom, kon worden bereikt, te honoreren.

4 en 5. In de loop van 2003 werd het advies gevraagd van de Inspectie van Financiën. Op 19 november werd het begrotingsakkoord aangevraagd.

Het is wachten op het akkoord van de minister van Begroting om dit dossier tot een goed einde te brengen.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : blz. 1736 – red.)

Vraag nr. 77
van 9 januari 2004
van de heer JOHAN MALCORPS

Terugnameplicht – Radioactieve meet- en controle-apparatuur

In het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 is in actie 69 sprake van de opmaak door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) van een inventaris van gebruiksvoorwerpen en afvalstoffen die een kleine hoeveelheid licht radioactief materiaal bevatten. En blijkbaar werkt OVAM ook aan een uit-

breiding van de aanvaardingsplicht voor afgedankte elektrische en elektronische apparaten, onder de noemer meet- en controleapparatuur, ten laste van producenten en invoerders (cf. schriftelijke vraag nr. 197 van 13 juni 2003 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 155).

Een voorbeeld zijn rookdetectoren die een radioactieve bron bevatten en die bij onverantwoorde verwijdering mogelijk een gevaar vormen voor de volksgezondheid. Want in de praktijk worden veel van de afgedankte detectoren wellicht afgegeven in containerparken of meegegeven met het huisvuil.

In feite gaat het om radioactief afval en is dit een verantwoordelijkheid van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) en van de federale minister van Binnenlandse Zaken. Maar om praktische redenen is het beter dat er concrete afspraken gemaakt worden tussen FANC en OVAM.

Maar er zijn nog belangrijker en gevaarlijker licht radioactieve afvalstromen. Zo bijvoorbeeld de radioactieve bliksemafleiders. FANC vaardigde recentelijk voorschriften uit voor de verwijdering van bliksemafleiders die radioactieve stoffen bevatten (Belgisch Staatsblad van 13 mei 2003). Maar het eerste probleem is de opmaak van een inventaris van deze bliksemafleiders, die dikwijls illegaal geplaatst en nadien niet meer gecontroleerd werden. De gemeenten stellen zich vragen bij het feit dat het probleem naar hen wordt doorgeschoven. Bovendien is de kans groot, gezien de hoge kosten voor een officiële verwijdering (minstens 1.500 euro per opruiming), dat de apparaten blijven staan en verder aftakelen (waardoor ook radioactieve deeltjes kunnen vrijkomen) of dat ze gewoon gedumpt worden, al dan niet in het normale afvalcircuit.

1. Kan de minister meedelen hoever het staat met deze plannen voor een verruiming van de aanvaardingsplicht tot meet- en controleapparatuur ?

Welke apparaten vallen daaronder : licht radioactieve branddetectoren, maar bijvoorbeeld ook bliksemafleiders ?

Werkt de sector (producenten – invoerders) hier actief aan mee ? Stellen zij zich garant voor de betaling van de aanzienlijke kosten voor de oordeelkundige verwijdering en verwerking van dit licht radioactief afval ?

2. Welke afspraken werden met FANC gemaakt en hoe wordt vermeden dat een deel van de

kosten wordt doorgeschoven van het federale naar het gewestelijke niveau (dat in feite niet bevoegd is) ?

3. Als bliksemafleiders niet onder de terugname-regeling vallen, welke afspraken worden dan gemaakt met FANC om te vermijden dat dit soort toestellen het milieu blijven belasten of gedumpt worden ?

Antwoord

1. De aanvaardingsplicht is verruimd in Vlarea zoals dit definitief is goedgekeurd op 5 december 2003 door de Vlaamse regering (*Vlarea : Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer – red.*). Het toepassingsgebied is aangepast aan de Europese richtlijn 2002/96/EG. Alle elektrische toestellen vallen onder de richtlijn, branddetectoren inbegrepen. Bliksemafleiders daarentegen zijn geen elektrische toestellen.

De producentenverantwoordelijkheid speelt zowel voor de historische voorraad (waarvoor geen bijdrage is geïnd) als voor de toekomstige afgedankte toestellen. Afhankelijk van het antwoord van FANC (zie antwoord vraag 2), zou de kostprijs voor de verwerking van radioactieve toestellen hoog kunnen oplopen. Het principe van de producentenverantwoordelijkheid stelt dat die kosten in de verkoopprijs van het toestel moeten worden verrekend. In dat geval zou het kunnen dat dergelijke toestellen niet meer kunnen concurreren met de optische branddetectoren, en uit de markt verdwijnen. De verwijdering van de historische voorraad moet dan nog wel worden gedragen. Op 20 oktober 2003 werd in een strategisch overleg tussen OVAM en Recupel over de prioriteiten voor 2004 aan Recupel de vraag gesteld om deze zaak te onderzoeken. Op dit ogenblik beaamt de sector zich nog over de aanpak.

2. Op 18 november 2003 werd overleg georganiseerd tussen OVAM en FANC in het kader van de uitvoering van actie 69 in het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007: "het opstellen van een lijst van licht radioactieve afvalstoffen en het optimaliseren van de inzameling". Op dit overleg werden concrete afspraken gemaakt voor bepaalde afvalfracties (o.a. rookmelders) die radioactieve elementen bevatten.

In eerste instantie ging FANC op korte termijn uitsluitend geven omtrent de vraag of de te verwijderen rookdetectoren met radioactieve materialen al dan niet beschouwd worden als radioactief afval. Tot op heden heeft OVAM echter nog geen antwoord ontvangen op deze vraag.

Indien deze afvalfractie beschouwd wordt als radioactief afval is niet het Vlaams Gewest, maar de federale overheid bevoegd om de inzameling, afvoer en verwerking van deze afvalfractie te organiseren, zodat deze materialen niet meer in het restafval terechtkomen.

Indien blijkt dat deze afvalmaterialen niet als radioactief afval beschouwd worden, zijn Vlarea en het Uitvoeringsplan van toepassing voor de inzameling, afvoer en verwerking van deze afvalfractie. Hierdoor zijn ze onderhevig aan een aanvaardingsplicht. Bovendien is er een Europese richtlijn (2002/96/EG) inzake de organisatie van de afvoer van elektrische en elektronische apparatuur die moet worden geïmplementeerd voor augustus 2004. Via een milieubeleids-overeenkomst (MBO) kan deze fractie opgenomen worden in het Recupelsysteem. Ze kunnen dan op kosten van de sector ingezameld worden via bestaande inzamelkanalen, waaronder de containerparken. De inzamel- en verwerkingskosten worden echter door de sector doorgerekend aan de burger.

Verder zal op langere termijn in overleg met FANC een lijst van licht radioactieve afvalstoffen opgemaakt worden, zodat een regeling qua inzameling en verwerking kan worden getroffen voor deze afvalstoffen.

- Op het overleg van 18 november 2003 meldde FANC dat het vanaf mei 2003 een informatie-campagne rond bliksemafleiders heeft opgestart.

Sommige van deze toestellen bevatten radioactieve elementen. Foto's van deze toestellen staan als ondersteuning op zijn website. Ook worden de gemeenten en andere doelgroepen geïnformeerd over het bestaan van deze toestellen en de correcte verwijdering bij erkende verwerkers.

De verwijdering van deze toestellen betekent echter hoge kosten. Er moet dan ook waakzaamheid zijn om eventuele misbruiken te voorkomen. Er werd afgesproken dat OVAM een link zal maken op haar website naar FANC.

Vraag nr. 78
van 9 januari 2004
van de heer JOHAN MALCORPS

Afvaltransporten – Controle

Tijdens de bijeenkomsten van de TFS-groep ("Transfrontier Shipments of Waste") in het kader van het informeel Impel-netwerk (Implementation and Enforcement of Environmental Law) binnen de Europese Unie (EU) blijkt dat er nog heel wat praktische problemen blijven bestaan om een efficiënte controle van grensoverschrijdende afvaltransporten mogelijk te maken.

- Wat het wegvervoer betreft, is het moeilijk om te weten welke vrachtwagens nu juist afval vervoeren. Zeker als het om vloeibare afvalstoffen (tankwagens) gaat. In Duitsland zijn alle afvaltransporten verplicht zich kenbaar te maken via een groot bord met de letter "A" ("A" voor Abfall) (cf. art. 10 van de Abfallverbringungs-gesetz van 30/9/1994). In België bestaat een dergelijke verplichting niet. Ook al omdat men het allicht niet eens zou raken over welke letter zou moeten worden gebruikt (de "A" voor afval of de "D" voor déchets). Met alle bijkomende problemen van dien voor de handhaving.

Er is enkel de verplichting om gevaarlijke transporten over de weg aan te duiden met het "ADR3"-bord (krachtens de "Agreement concerning the Carriage of Dangerous Goods by Road", UNECE, 1957). Maar veel afval valt buiten deze categorie, vooral als het volgens de Europese regelgeving om groene- of oranjelijststoffen gaat. En juist dit soort vrachten waarmee makkelijker kan worden gesjoemeld, zijn dikwijls op het eerste gezicht moeilijker als afvaltransporten te herkennen.

Een duidelijke signalisatie zou daarbij een wereld van verschil kunnen uitmaken voor al wie met de controle op deze transporten belast is.

- Voor afvaltransporten per spoor is er de bestaande RID-regelgeving voor de transporten van gevaarlijke goederen, vergelijkbaar met de ADR-regelgeving voor vrachtvervoer over de weg. Maar ook deze regelgeving is niet afgestemd op controles op afvaltransporten. Een bijkomend probleem is volgens de federale politie dat controles van transporten per spoor sowieso praktisch ondoenbaar zijn, omdat de trajecten van de transporten van bijvoorbeeld afval dikwijls niet op voorhand bekend zijn. Met het gevolg dat duizenden afvaltransporten over onze

spoorwegen denderen waar niemand iets van af weet.

- Ook afvaltransporten via schepen kunnen in de praktijk onvoldoende gecontroleerd worden. Ook hier is er een regeling afgestemd op transporten van gevaarlijke goederen (IMDG-code). Maar het controleren van afvalcontainers op boten is een haast onmogelijke opdracht, gezien het aantal schepen en het aantal containers dat dagelijks in grote havens als die van Antwerpen passeert. In feite is hier een Europese verordening nodig waarbij de afvalinspecteurs en/of de politie zich kunnen inschrijven in het hele douanesysteem. Welke initiatieven ziet de minister hier die enige voortgang op het terrein mogelijk kunnen maken ?

Hoewel voor de controles m.b.t. drie modi van afvaltransport in eerste instantie de federale overheid bevoegd lijkt, is de opdracht zelf, de controle op in- en uitvoer van afval via de weg, het spoor of de zee, wel degelijk een integraal gewestelijke bevoegdheid. Enkel de doorvoer van afval is een federale materie.

Vandaar dat ik toch aan de Vlaamse Milieuminister vraag welke initiatieven hij neemt (overleg met federale ministers bevoegd voor Veiligheid, Transport of Milieu, met Europa of met de betrokken internationale organisaties, of opdrachten aan de eigen gewestdiensten, i.c. OVAM) om handhaving op het terrein in de praktijk echt mogelijk en efficiënt te maken.

1. Is OVAM betrokken bij het internationaal overleg rond TFS ? Wat is eventueel haar inbreng ?
2. Kan de minister meedelen hoeveel effectieve controles (versta : meer dan louter papieren controles) op het terrein werden uitgevoerd, meer inzonderheid op afvaltransporten over de weg, over het spoor of over de zee, de laatste vijf jaar, door OVAM, eventueel door andere gewestelijke diensten, en in welke mate men daarbij werd bijgestaan door federale instanties (bv. de federale politie, de douane)?
3. Wat afvaltransporten over de weg betreft : heeft de minister er bij de federale verantwoordelijken al op aangedrongen om het probleem van de signalisatie van afvaltransporten eindelijk op te lossen, zodat OVAM (liefst samen met de federale politie en de douane) makkelijker de nodige vaststellingen kan doen inzake in- of uitvoer van afval (doorvoer is een federale bevoegdheid) ?

4. Welke initiatieven kan de minister nemen, eventueel in overleg met zijn federale collega's, om de controle op de afvaltransporten per spoor te verbeteren ?
5. Welke initiatieven kan de minister nemen, eventueel in overleg met zijn federale collega's, om de controle van afvaltransporten in de Vlaamse zeehavens te verbeteren ?
6. OVAM werkt ook actief mee aan het Eudin-project (European Data Interchange for Waste Notification System), dat erop gericht is via elektronische gegevensuitwisseling de handhaving te verbeteren van de verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap.

Zijn er al concrete resultaten op het terrein van deze samenwerking ?

(*ADR : Accord Européen relatif au Transport International des Marchandises Dangereuses par Route ; UNECE : United Nations Economic Commission for Europe ; RID : Règlement concernant le Transport International Ferroviaire des Marchandises Dangereuses ; IMDG : International Maritime Dangerous Goods – red.*)

Antwoord

1. Betrokkenheid van OVAM bij het internationaal overleg rond TFS

OVAM neemt deel aan de jaarlijkse Impel/TFS-conferentie samen met vertegenwoordigers van handhavingsautoriteiten van de andere lidstaten en enkele partnerlanden. Tijdens deze samenkomst worden gezamenlijke procedures besproken en internationale handhavingsprojecten opgestart en geëvalueerd. De deelname van OVAM aan de jaarlijkse conferentie heeft als belangrijkste doel de contacten met de andere bevoegde autoriteiten te verstevigen. In 2004 zal OVAM eveneens de problematiek van sloopschepen aankaarten op dit forum.

OVAM is momenteel actief in een aantal internationale handhavingsprojecten die op het TFS-forum gestart werden :

- Seaport Project : gestandaardiseerde rapportering over haveninspecties

- Verification of Destination of Waste Project : opvolging van een selectie van afvaltransporten met kennisgeving, vanaf het punt van vertrek tot aan de bestemming in de andere lidstaat ;
- Threat Assessment -Transfrontier Shipments of Waste: inventarisatie van de technieken (en omvang) die gebruikt worden in internationale afvalzwendel.

Indien op de conferentie van 2004 nieuwe projecten worden voorgesteld voor de periode 2005-2006, zal OVAM hieraan deelnemen indien dit opportuun is en als de ontwikkelingen in de discussie BBB (*Beter Bestuurlijk Beleid – red.*) dit in de toekomst nog toelaten.

2. Transportcontroles uitgevoerd door OVAM

Voor de controle van afvaltransporten rekent OVAM in de eerste plaats op de eerstelijnsdiensten, in het bijzonder de douane en de politie. De geprogrammeerde acties worden doorgegeven aan OVAM, die indien mogelijk inspecteurs ter beschikking stelt. OVAM levert technische assistentie aan verschillende soorten controles, namelijk de steekproefsgewijze controle van afvaltransporten langs de weg en op de waterwegen, en de controle van containertransporten op basis van douaneaangiftes in de haven van Antwerpen. De inbreng van de OVAM-inspecteurs bestaat uit het selecteren van transporten, een inspectie van de documenten en de lading, een beoordeling en eventueel het opmaken van een proces-verbaal of een deskundigenverslag.

Buiten de diensturen kunnen de eerstelijnsdiensten altijd terecht bij een ervaren OVAM-inspecteur via een telefonisch permantiesysteem.

De cijfers over het aantal uitgevoerde controles zijn als **bijlage** bijgevoegd. De volgende opmerkingen kunnen hierbij worden gegeven :

- afvaltransporten over de weg : deze controles worden vooral georganiseerd door de provinciale verkeerseenheden (PVE). Sinds 2003 is er ook een stijging van het aantal aanvragen om assistentie vanwege lokale politie-eenheden ;
- containercontroles : maandelijks worden door de Scheepvaartpolitie Antwerpen drie à vier controleacties georganiseerd op de

kaaien in de Antwerpse haven, waaraan OVAM eveneens deelneemt. Deze controles spitsen zich toe op internationale afvaltransporten, in het bijzonder de uitvoer naar derdewereldlanden. Sinds 2003 organiseren ook de douanedienscontroles op dergelijke transporten, waarbij eveneens de assistentie van OVAM wordt gevraagd.

3. Signalisatie van afvaltransporten

Vlarea (*Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -Beheer – red.*) is op 5 december door de Vlaamse regering goedgekeurd. In het kader van de opmaak van dit uitvoeringsbesluit werd tot en met april 2001 de opname overwogen van een artikel dat als volgt zou luiden :

Ieder vervoermiddel dat via de openbare weg afvalstoffen vervoert draagt vooraan en achteraan een identificatiebord. Dat bord is rechthoekig, heeft een basis van 40 centimeter en een hoogte van minimum 30 centimeter. Het heeft een witte achtergrond. In het midden is de spitse hoofdletter A afgebeeld, die minstens 20 centimeter hoog is en waarvan de zwarte lijn 2 centimeter breed is. Het bord wordt op het vervoermiddel bevestigd op een duidelijk zichtbare plaats maximum op 1,5 meter boven de rijweg.

De argumentatie was als volgt.

- Dit is een expliciete vraag van de federale politie.
- Een eenvoudig selectie van te controleren vrachtwagens door niet-afvaldeskundigen wordt mogelijk. Niet enkel de open containers met uitpuilend schroot worden bekeken, maar ook onverdacht uitzijnde huifwagens, en dergelijke.
- Vrachtwagens met afval en zonder plaat hebben iets te verbergen, en kunnen grondiger geïnspecteerd worden. Er is een grotere pakkans ook voor wagens die zonder plaat rijden.
- Het Duitse voorbeeld, waar de plaat haar diensten bewijst, wordt opgevolgd. Ook op Vlaamse wegen komt men nu reeds vaak de A-platen tegen (proactief meebouwen aan een de facto Europese standaard).

- Niet toegeven aan communautaire kissebisserij over A(afval) of D(échets). A hoeft niet voor afval te staan.
- Geen grote last voor het vrachtvervoer dat reeds vertrouwd is met dergelijke platen. De A-platen zijn met opzet even groot als de ADR-platen.
- Zichtbaar maken van afvaltrafiekken, geen schrikjagerij, maar wel maatschappelijke bewustmaking. Bedrijfsafval is zeven keer zo groot als huishoudelijk afval, maar blijft vaak voor het grote publiek onzichtbaar.

Tijdens de verdere redactie van Vlarea werd het echter opportuun bevonden deze bepaling niet op te nemen, omwille van de zorg voor administratieve vereenvoudiging en het beperken van de hoeveelheid nieuwe regels.

4. Controle op afvaltransporten per spoor

OVAM is er zich van bewust dat een grote hoeveelheid afval via het spoorwegnet wordt vervoerd, vooral vanuit de omliggende landen naar de Belgische havens. Einde 2001 kregen de aanspreekpunten van de Spoorwegpolitie van OVAM een praktijkgerichte cursus over de controles op internationale afvaltrafiekken over het spoor. In 2003 heeft OVAM overleg gepleegd met de Spoorwegpolitie van Antwerpen en Zeebrugge, om de mogelijkheden van controle van transporten over het spoor te kunnen inschatten. Ondanks de bereidheid van de Spoorwegpolitie om haar medewerking te verlenen, is gebleken dat de controle van dergelijke transporten zeer moeilijk zou verlopen. De transportbegeleidende documenten bieden slechts een zeer summiere informatie, zodat het bijna onmogelijk is om containers met afval te selecteren op deze basis.

De beperkte capaciteit aan inspecteurs in acht genomen, heeft OVAM besloten om controles van transporten per spoor voorlopig niet te organiseren, maar haar inspanningen te concentreren op de plaatsen waar het merendeel der transporten samenkomt, met name de kaaien in de havens.

5. Controle op afvaltransporten in de zeehavens

De controle van afvaltransporten in de zeehavens ondervindt momenteel drie grote problemen.

- 1) Een gebrek aan capaciteit bij de inspecterende diensten, zowel politie, douane als administratie, in casu OVAM.

Deze capaciteit staat absoluut niet in verhouding tot de stroom aan afvaltransporten die de havens, in het bijzonder de Antwerpse, te verwerken krijgen en die vooral uit de buurlanden afkomstig blijkt te zijn. Een verhoging van de capaciteit bij deze diensten, en in het bijzonder een prioritisering van handhaving bij de administratie, moet het mogelijk maken om een groter percentage aan containers te inspecteren en bijgevolg de pakkans drastisch te verhogen.

- 2) De moeilijkheid om overtreders gerechtelijk te vervolgen in het arrondissement Antwerpen.

Het gaat hier immers meestal om firma's in het buitenland of personen van niet-Europese origine die slechts kortstondig in Europa verblijven. De kleine kans op bestraffing heeft als gevolg dat vele potentiële overtreders niet afgeschrikt worden, en de Antwerpse haven zelfs verkiezen als draaischijf voor illegale transporten. Het handhavingsdecreet voorziet in het hanteren van boetes door de administraties, hetgeen een onbetwistbaar afschrikkingseffect moet betekenen voor firma's en personen die illegale afvaltransporten organiseren. Het van kracht worden van het handhavingsdecreet is in deze dus onontbeerlijk.

- 3) De moeizame administratieve afhandeling van overtredingen.

Illegale grensoverschrijdende overbrengingen van afvalstoffen dienen volgens de verordening 259/93 teruggezonden te worden naar de plaats van verzending. Ondanks de afspraken die op het TFS-forum werden gemaakt met handhavingsautoriteiten van de buurlanden, en ondanks de goede verstandhouding met de administraties in de andere Belgische gewesten, gaan deze terugzendingen onveranderlijk gepaard met tijdrovende procedures. Bovendien is de correcte verwerking van het afval op de plaats van verzending niet altijd gegarandeerd. De minister kan zijn collega's, in het bijzonder de competente autoriteiten in Duitsland, verzoeken om hun administraties tot een betere en snellere samenwerking aan te sporen.

De toegang voor OVAM-inspecteurs tot het douanesysteem lijkt mij minder prioritair en is rekening houdende met boven beschreven problemen geen limiterende factor voor een betere controle. Ten eerste omdat de samenwerking met de douanediens ten in het havengebied als goed kan worden omschreven zodat gegevens in verband met afvaltransporten wanneer gevraagd probleemloos geleverd worden. Ten tweede omdat de douanediens hun bevoegdheid voor het toezicht op de Europese verordening 259/93 inzake grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen nog niet volledig hebben opgenomen wegens juridische problemen. Zij zijn wel het best geplaatst om de gegevens te analyseren en voor controles aan te wenden.

6. Eudin-project

Eudin bundelt de krachten van Vlaanderen, Nordrhein-Westfalen, de federale Duitse bevoegde overheid, Nederland en Oostenrijk in de uitwerking van een elektronisch systeem om de voormeldingen voorafgaand aan elk afvaltransport en de namelingen na elk transport zo efficiënt mogelijk te realiseren.

Het voordeel van een elektronische ingave is dat de gegevens niet meer manueel moeten worden ingebracht en daardoor sneller beschikbaar zijn voor handhaving. Vooral de voormeldingen zijn hierin essentieel.

Vlaanderen en Nederland starten in 2004 met een proefproject om de technologie uit te testen. Hiertoe heeft Vlaanderen, dat verantwoordelijk is voor de technische kant van de zaak,

een lastenboek laten ontwerpen en wordt gestart met de gunning van de softwareontwikkelaar. Deze heeft als dubbele taak om het gemeenschappelijke deel van de toepassing te ontwerpen en ook de OVAM-software aan te passen aan deze nieuwe manier van werken.

Op 5 en 6 april komen de internationale partners samen in Mechelen om de verdere stappen in de realisatie van het Eudin-project te bespreken.

OVAM neemt het Eudin-project op in haar doelstellingen voor 2004.

Bijlage

Cijfers transportcontroles in 1999-2003

De tabellen geven het aantal transportcontroles weer waaraan OVAM heeft deelgenomen en die werden georganiseerd door de politiediensten. Het totale aantal aanvragen om assistentie ligt hoger. Wegens capaciteitsproblemen kon OVAM niet in alle gevallen met de eerstelijnsdiensten op het terrein gaan. Indien het acties betrof die in de buurt van de kantoren in Mechelen werden georganiseerd, hield OVAM een wagen en inspecteurs stand-by (permanentie).

De selectie van zeecontainers op basis van douanepapieren en de controle op de uitvoer van afval in voertuigwrakken (Bamboe) werden georganiseerd door de Scheepvaartpolitie Antwerpen. Ook de aanvragen om assistentie bij containercontroles door de douanediens verliepen via de Scheepvaartpolitie en zijn als zodanig geregistreerd.

	1999	2000	2001	2002	2003
Totaal	67	56	38	27	66
Rijkswacht, PVE	67	56	34	2	9
Lokale politie	0	0	0	9	15
Spoorwegpolitie	0	0	4	0	0
Scheepvaartpolitie	0	0	0	16	42

Tabel 1 Overzicht transportcontroles 1999-2003

	Aangevraagd	Ingevuld	Permanentie
Totaal	108	66	12
Lokale politie	45	15	12
Provinciale verkeerseenheden	17	9	0
Scheepvaartpolitie Antwerpen	46	42	0
Wegcontrole	71	33	12
Waterwegen	3	3	0
Douanedocumenten	33	30	0
Bamboe	11	10	0

Tabel 2 Details transportcontroles in 2003

Vraag nr. 79
van 9 januari 2004
van de heer ERIC VAN ROMPUY

Hernieuwbare energie – Evaluatie milieuvergunningprocedures

De Vlaamse regering heeft in het kader van het groenestroomcertificatensysteem de energieleveranciers ambitieuze doelstellingen opgelegd. Vanaf 1 januari 2002 is elke elektriciteitsleverancier verplicht een stijgend percentage van zijn elektriciteitsleveringen te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen. Tegen 2010 loopt dit percentage op tot 6 %.

Een leverancier kan bewijzen dat hij zijn verplichtingen nakomt door het voorleggen van voldoende groenestroomcertificaten bij de Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG). Deze certificaten worden toegekend aan producenten van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen per 1.000 kilowattuur. Die producenten kunnen hun groenestroomcertificaten dan verkopen aan leveranciers. Indien de leverancier niet voldoende certificaten kan voorleggen, dan wordt hem een administratieve geldboete opgelegd.

Omdat de productie van groene stroom achterblijft op de vooropgestelde beleidsdoelstelling, heeft de VREG op basis van de ingeleverde certificaten op 31 maart 2003 aanzienlijke administratieve geldboetes gevestigd ten aanzien van de energieleveranciers.

Een aantal leveranciers verwijt de Vlaamse overheid terzake onbehoorlijk bestuur omdat zij de noodzakelijke vergunningen voor nieuwe elektriciteitsproductie-installaties op basis van hernieuwbare energiebronnen niet zou verlenen, of nog, omdat

verleende vergunningen op korte termijn werden vernietigd of geschorst door de rechtbanken. De opgelegde beleidsdoelstellingen inzake groene stroom zouden dus onhaalbaar gemaakt worden door de vergunningenproblematiek.

De Europese richtlijn van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt, legt aan de lidstaten op het bestaande wet- en regelgevingskader voor vergunningsprocedures die van toepassing zijn op installaties voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen te evalueren, teneinde de belemmeringen voor de verhoging van de elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen in de regelgeving te verkleinen en de procedures op het betrokken bestuursniveau te stroomlijnen en te bespoedigen.

1. Werd deze door een Europese richtlijn opgelegde evaluatie uitgevoerd voor de milieuvergunningprocedure ?
2. Zo ja, hoe luidde het algemeen evaluatiebesluit en welke belemmeringen werden in de regelgeving en de te volgen procedurestappen dan vastgesteld ?
3. Welke maatregelen werden genomen om de vastgestelde belemmeringen te verkleinen en de vergunningsprocedure te stroomlijnen en te bespoedigen ?

Antwoord

1. De energieproductie en -levering is een aangelegenheid die ressorteert onder de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor Energie. Artikel 6 van EG-richtlijn 2001/77/EG van 27 septem-

ber 2001 schrijft inderdaad voor dat het bestaande wet- en regelgevingskader voor vergunningsprocedures of de overige procedures van artikel 4 van richtlijn 96/92/EG die van toepassing zijn op installaties voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen, moeten worden beoordeeld. Dit artikel 4 van EG-richtlijn 96/92/EG van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit bepaalt dat de lidstaten voor de bouw van nieuwe productie-installaties kunnen kiezen voor een vergunningsstelsel en/of een aanbestedingsstelsel. De vergunningen en aanbestedingen verlopen volgens objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria. Artikel 5 van dezelfde EG-richtlijn bepaalt verder dat wanneer de lidstaten voor het vergunningsstelsel kiezen, zij de criteria vaststellen voor de verlening van de bouwvergunningen voor productie-installaties op hun grondgebied.

Het is bijgevolg duidelijk dat de EG-regelgeving in deze niet de milieuvergunningen viseert.

Het is ook duidelijk dat met het oog op de bescherming van mens en milieu geenszins een inzake milieu-, veiligheids- en hinderrisico's versoepelde milieuvergunningenbenadering kan worden overwogen voor de productie van groene energie. Bovendien zijn meerdere van deze milieuvergunningsregelingen net opgelegd door een reeks van EG-milieurichtlijnen zoals onder meer deze inzake de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, inzake afvalverbranding, inzake milieueffectrapportering en inzake de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

2. Zoals toegelicht in mijn antwoord op de eerste deelvraag, betreft dit geen aangelegenheid die onder de bevoegdheid van mijn ambt ressorteert.
3. Zoals toegelicht in mijn antwoord op de eerste deelvraag, betreft dit geen aangelegenheid die onder de bevoegdheid van mijn ambt ressorteert.

Vraag nr. 80
van 9 januari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Minderhedendecreet – Voortgangsrapport 2002

Het decreet etnisch-culturele minderheden bepaalt dat elke minister voor zijn bevoegdheden alle genomen maatregelen die een impact hebben op de doelgroepen van het minderhedendecreet zou doorgeven.

Bedoeling was hiermee jaarlijks een voortgangsrapport te maken. Decretaal moesten de ministers dus aan de Interdepartementale Commissie voor Etnisch-Culturele Minderheden (ICEM) hun bijdrage leveren. Dit jaar worden de gegevens over 2002 niet centraal naar buiten gebracht.

Mag ik de minister vragen wat de bijdrage was voor elk van zijn bevoegdheidsdomeinen tot het rapport over 2002 ?

Antwoord

Ontwikkelingssamenwerking en Landbouw

Er werd geen bijdrage geleverd aan ICEM m.b.t. het voortgangsrapport 2002 in het kader van het decreet etnisch-culturele minderheden.

Er zijn in 2002 geen maatregelen genomen die rechtstreeks impact hebben op de doelgroepen van het minderhedendecreet.

Wegens de recente regionalisering van de Landbouwbevoegdheden werd de nieuwe Landbouwadministratie niet betrokken in het project.

Leefmilieu

Het aangehaalde artikel 8 spreekt niet over het opnemen van deze doelgroepen in de adviesraden, maar over het betrekken ervan bij de besluitvorming.

Artikel 8 mag mijns inziens niet gescheiden worden gelezen van de overige bepalingen van het decreet. Artikel 3 stelt dat het minderhedenbeleid tot doel heeft de voorwaarden te creëren opdat : 1° de etnisch-culturele minderheden ... als volwaardige burgers zouden kunnen deelnemen aan de Vlaamse samenleving ; 2° de etnisch-culturele minderheden ... onthaald, opgevangen en begeleid zouden kunnen worden met respect voor de menselijke waardigheid...

Eén van de opdrachten van het Forum van Organisaties van Etnisch-Culturele Minderheden, via hetwelk contact moet worden opgenomen met deze groepen, opgericht ingevolge artikel 9 van het minderhedendecreet, is : "visies ontwikkelen en stand-

punten bepalen met betrekking tot aangelegenheden die de doelgroepen aanbelangen en de integratie in de samenleving bevorderen."

Dat de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, die individuele milieuvergunningen afgeeft aan de grootste bedrijven van het gewest, geen advies moet vragen aan deze minderheden is een vanzelfsprekende conclusie.

Maar ook voor het beheer van natuurdomeinen, bossen, wild- en visbestand lijkt het niet evident dat deze minderheden belangengroepen zijn die via bijzondere kanalen bij de advisering betrokken moeten worden. Omgekeerd lijkt het ook geen meerwaarde te geven voor het milieu als niet-onderlegden een advies uitbrengen over dergelijke technische materies, waar biologie, scheikunde, ... en cijfermateriaal de beslissers zijn. Het lijkt zinvoller dat zij, zoals alle zitting hebbende leden, vanuit hun interesse en functie, van kennis van zaken blijf geven en via de gecreëerde kanalen (mandaten in vertegenwoordigde organisaties of instellingen) in de adviesraden participeren.

Omgekeerd wordt effectief gepeild naar de gevoeligheden van deze minderheden, indien de situatie er aanleiding toe geeft. Zo bepaalt de beheersvisie die de Vlaamse overheid uitwerkt dat parken anders worden ingericht in wijken waar veel jonge gezinnen of allochtonen verblijven, omdat uit raadpleging is gebleken welke verwachtingen zij van parken hebben. Hier zijn dan anderzijds de bedoelde adviesraden niet bij betrokken.

Vraag nr. 81
van 9 januari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Park van Tervuren – Federaal gedeelte

Een artikel over het herstellen van het Park van Tervuren in het januarinumnummer van de "Randkrant" herinnert eraan dat een deel van het park, met name het formele "Franse park" achter het museum en de omgeving van de Sint-Hubertuskapel evenals de vijvers tot aan het Spaanse huis, federaal eigendom zijn gebleven.

1. Kan de minister in dat verband meedelen of er nog overleg gepland is met de federale overheid aangaande de overheveling van dit domein naar het Vlaams Gewest ?
2. Is het Vlaams Gewest terzake wel degelijk vragende partij ?

3. Waarom wil de federale overheid dit domein in bezit houden ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik is er nog geen concreet overleg gepland met de federale overheid aangaande de integrale overheveling van het Park van Tervuren.

Wij dringen er wel op aan om hierover binnenkort samen te zitten.

2. Het Vlaams Gewest is principieel vragende partij in deze aangezien het beheer van bossen en parken tot zijn kerntaken behoort.

Bovendien is het Park van Tervuren van grote cultuurhistorische en sociale waarde. Dit unieke parkgebied sluit aan en vormt één geheel met het Zoniënwoud. De totaliteit van de site is uniek in Vlaanderen : een Frans park dat overgaat in een Engels landschapspark dat natuurlijk aansluit bij het belangrijkste boscomplex van Vlaanderen, zijnde het Zoniënwoud.

3. De federale overheid verwijst hiervoor naar het feit dat de Franse tuin aansluit bij het Afrikaans museum, dat ook federaal is.

Vraag nr. 82
van 9 januari 2004
van de heer FILIP DEWINTER

Vlaamse Milieumaatschappij – Selectieprocedures

Op 27 juni 2003 stelde ik een schriftelijke vraag over de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Het antwoord roept toch enkele bijkomende vragen op. (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 165)

1. Er werd geantwoord dat in de jaren 2001-2002 zeventien statutaire aanwervingen werden verricht. Slechts in twee gevallen werd een beroep gedaan op Selor, het Selectiebureau van de Federale Overheid. In zeven andere gevallen zou een beroep gedaan zijn op "een andere instantie belast met de werving en selectie".

Om welke instantie(s) ging het in elk van deze zeven gevallen ?

Welke rol speelde deze instantie ?

Was deze aanwezig bij het examen?

Was deze aanwezig in de jury?

Ontving deze instantie hiervoor een vergoeding en zo ja, hoeveel bedroeg ze voor deze aanwervingen samen ?

Hoe en door welk orgaan (directieraad ? leidend ambtenaar ?) werd deze instantie geselecteerd en aangewezen ?

2. Bij zeven andere aanwervingen wordt vermeld dat Jobpunt betrokken is.

Op welke wijze werd Jobpunt hierbij betrokken ?

Werd de vacature bekendgemaakt via Jobpunt ?

Was Jobpunt aanwezig bij de examens ?

Was Jobpunt aanwezig in de jury ?

3. Uit de beschrijving van de selectieprocedures blijkt dat een zeer grote rol is weggelegd voor enerzijds de vakbonden als "wakers over de objectiviteit" en anderzijds de zogenaamde "selectiedeskundige" die voorzitter is van de examencommissies en de juryleden bijstaat.

Beschikt deze deskundige over een diploma ? Zo ja, welk ?

Is deze selectiedeskundige, zoals mij gemeld wordt, een bekende militante van ACOD (Algemene Centrale der Openbare Diensten) ?

Zo ja, is de combinatie van enerzijds selectiedeskundige personeel en anderzijds militante van de vakbond te verenigen ?

Is mijn informatie correct dat de door de vakbond uitverkoren kandidaten niet alleen de vragen, maar ook de antwoorden ontvangen ?

4. Er wordt gemeld dat de selectiedeskundige het gezelschap krijgt van twee juryleden, zonder verdere toelichting.

Gaat het steeds om verschillende personen ?

Worden deze personen voorgesteld aan en goedgekeurd door de vakbonden ?

Gaat het om personen die een publiek ambt bekleeden ? Zo ja, welk ?

Gaat het om personeelsleden van de VMM zelf ?

Zo ja, op basis van welke criteria en kwalificaties worden zij aangewezen als jurylid en door wie ?

Gaat het om derden, die niet verbonden zijn aan de VMM ? Zo ja, op basis van welke criteria en kwalificaties worden zij aangewezen als jurylid en door wie ?

5. Uit het antwoord blijkt eveneens dat de statutaire examens worden aangekondigd in het Belgisch Staatsblad (BS), zoals door het Stambesluit voorgeschreven. Bij nazicht van het BS van 2001 en 2002 vind ik van de zeventien aanwervingen geen enkele aankondiging terug. Ik tref enkel publicaties aan van aangelegde werfreserves.

Graag ontving ik daarom bij elk van de zeventien statutaire aanwervingen de vermelding van de datum waarop de aankondiging verschenen zou zijn in het BS en indien dit niet gebeurde, toelichting over waarom het Stambesluit niet nageleefd werd.

6. Er wordt ten slotte gemeld dat de VMM in 2001 en 2002 een bedrag uitgaf van zowat 5.500 euro aan de vergoeding van schade van vijf ongevallen, veroorzaakt met dienstvoertuigen.

Graag ontving ik van deze vijf ongevallen opgave van dag van het ongeval, uur van het ongeval, en welke verplaatsing op dat ogenblik in opdracht van VMM gemaakt werd.

Was in al deze gevallen een personeelslid van de VMM de chauffeur ?

Antwoord

1. De andere instantie belast met de werving en selectie van statutaire personeelsleden is het dienstverleningspakket HRM & Vorming van de Vlaamse Milieumaatschappij (*HRM : human resources management – red.*). Op 8 augustus 2000 ontving de Vlaamse Milieumaatschappij een brief van de Vaste Wervingssecretaris van het Selectiebureau van de Federale Overheid. Daarin stond dat het selectiebureau wervingsdossiers aan de Vlaamse Milieumaatschappij zou overdragen en dat van dat moment de samenwerking met Selor niet meer noodzakelijk was.

De verantwoordelijke HRM & Vorming volgt strikt voorgeschreven procedures van het Stam-

besluit en treedt op als onafhankelijk orgaan. In elke procedure was de vertegenwoordiger van het dienstverleningspakket als voorzitter aanwezig en dit als afgevaardigde van de leidend ambtenaar. Er werd geen enkele vergoeding uitgekeerd.

2. Jobpunt werd gecontacteerd bij de functiespecifieke aanwervingsexamens vanaf niveau B. Jobpunt werd in de volledige procedure betrokken van bij het plaatsen van de advertentie tot en met de eindbeslissing.

Jobpunt adviseerde de Vlaamse Milieumaatschappij een beroep te doen op De Witte & Morel als samenwerkingspartner. Laatstgenoemde was aanwezig vanaf het opmaken van de advertentie tot en met de eindadvisering. De Witte & Morel werkte samen met de juryleden en de selectiedeskundige de opdrachten uit, nam de interviews af en stelde de eindrapporten op.

3. De selectiedeskundige, die het diploma heeft van gegradueerde in de psychologie, werd opgeleid om selecties uit te voeren en heeft reeds meer dan vijftien jaar ervaring met het rekruteren en selecteren van personeel. Het is mij niet bekend dat de selectiedeskundige van de Vlaamse Milieumaatschappij lid zou zijn van een vakorganisatie.

Ik ontken ten stelligste dat de kandidaten de gestelde vragen zouden ontvangen van de vakorganisaties; dit zou eenvoudigweg niet kunnen, daar de vakorganisaties zelf nooit vragen op voorhand krijgen.

4. Bij elk examen zijn ten minste twee juryleden aanwezig. De juryleden worden vooraf geïnformeerd over de selectieprocedure en gedurende het ganse proces gesteund door de voorzitter (de selectiedeskundige). Vóór elk examen worden de juryleden door de leidend ambtenaar aangewezen (die hierover een vraag stelt aan de afdelingshoofden). De namen van de juryleden worden opgenomen in het jurybesluit.

De juryleden zijn ambtenaren die ten minste bekleed zijn met een rang die minstens één rang hoger is dan de rang van de te selecteren kandidaat en die door de aard van hun functie of wegens hun expertise zitting kunnen hebben in de examencommissie. Indien er toch leden van de examencommissie worden geselecteerd die van een gelijke rang zijn als de kandidaten, dan moeten die minstens drie jaar anciënniteit hebben in de rang waarvoor het examen wordt ge-

organiseerd. De examencommissie kan worden aangevuld met externe commissieleden die worden aangewezen door de leidend ambtenaar.

5. Alle in het antwoord vermelde aanwervingen gebeurden op basis van reserves die werden aangelegd naar aanleiding van één van volgende oproepen in het Belgisch Staatsblad :

27.01.01

wervingsreserve medewerker
wervingsreserve assistent

05.05.01

deskundigen planning

10.11.01

adjunct van de directeur
adjunct van de directeur
programmeur
medewerker
technicus
speciaal assistent

28.05.02

basisreserve medewerker

04.04.03

programmeur

19.05.03

basisreserve, assistent – speciaal-assistent
basisreserve medewerker
basisreserve deskundige
basisreserve adjunct van de directeur – ingenieur.

6. De vijf ongevallen waarnaar wordt verwezen, gebeurden alle in uitvoering van een dienstopdracht. In al deze gevallen was de chauffeur een personeelslid van de Vlaamse Milieumaatschappij.

Hierna volgen de gevraagde gegevens betreffende deze ongevallen :

- ongeval dd. 11.10.2002 om 7.30 uur in Noorderwijk. Het betrokken personeelslid was op zending naar het Provinciaal Instituut voor Hygiëne in Antwerpen in opdracht van de

afdeling Meetnetten en Onderzoek – staalname lucht ;

- ongeval dd. 16.05.2002 om 10.00 uur in Bokrijk Het betrokken personeelslid was op staalname in het zuiveringsgebied in Bokrijk ;
- ongeval dd. 25.11.2002 om 10.00 uur in Tielt. Het betrokken personeelslid was op staalname bij landbouwers in Tielt in het kader van het Mestactieplan ;
- ongeval dd. 14.09.2001 om 10.00 uur in Koolskamp. Het betrokken personeelslid was op staalname, in opdracht van de Afdeling Meetnetten en Onderzoek – immissie-meetnetten ;
- ongeval dd. 04.01.2001 om 11.00 uur in Kallo. Het betrokken personeelslid moest afvalwaterstalen nemen bij een bedrijf in Kallo.

Vraag nr. 83
van 9 januari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Biodiversiteit – Maatregelen

Uit recente cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) blijkt dat een groot aantal diersoorten in België en Vlaanderen bedreigd worden in hun bestaan. De cijfers voor Vlaanderen zijn onrustwekkender dan de Belgische cijfers, maar enkel Brussel scoort nog slechter op dit vlak. Ook in de Beleidsnota 1999-2004 van de voorganger van de minister werd het probleem vastgesteld (Stuk 141 (1999-2000) -Nr. 1, blz. 17).

In Vlaanderen is 39 % van de zoogdieren, 60 % van de reptielen en 31 % van de amfibieën met uitsterven bedreigd. Zo zijn de otter, de bever, de zandhagedis en de boomkikker bijna helemaal verdwenen. Ook de vuursalamander, de roodwangschildpad en de bosvleermuis worden steeds zeldzamer. De oorzaak voor deze slechte cijfers ligt volgens onderzoek bij het gebruik van pesticiden en de toenemende verharding van het oppervlak met beton en asfalt.

1. Is de minister zich bewust van deze situatie ?
2. Welke maatregelen heeft de minister al genomen om de biodiversiteit in Vlaanderen te behouden ?

3. Wat onderneemt de minister in de toekomst om dit probleem aan te pakken ?

Antwoord

1 en 2. Ik ben er mij van bewust dat het met de biodiversiteit niet zo goed gaat in Vlaanderen, zo getuigen de cijfers van het Natuurrapport 2003 (NARA). We hebben echter al heel wat maatregelen genomen om het verlies aan biodiversiteit te stoppen. In uitvoering van het gewijzigd decreet natuurbehoud en van het Bosdecreet werden verschillende uitvoeringsbesluiten inzake gebiedsgerichte maatregelen goedgekeurd. Hierdoor is een belangrijke stimulans gegeven aan een doelgerichte en efficiëntere gebiedsspecifieke planning en uitvoering op het terrein. Ook voor het soortenbeleid werd een juridisch kader uitgewerkt.

In de praktijk werden ook al vele inspanningen gerealiseerd. Zo kocht de Vlaamse overheid de afgelopen jaren veel natuurgebieden. In vier jaar verdubbelde de oppervlakte natuurreservaten bijna, tot een totale oppervlakte van 13.000 ha. Een historische verhoging. Daarmee is geschiedenis geschreven in het Vlaamse natuurbeleid.

De basis voor het gebiedsgericht natuurbeleid werd gelegd met de goedkeuring van het Vlaams Ecologisch Netwerk. Doel is in deze gebieden de natuur te beschermen en verder te laten ontwikkelen.

Ook voor specifieke doelgroepen werden instrumenten uitgewerkt zodat de drempel om te participeren aan een natuurgericht beheer wordt verlaagd. Zo zijn beheersovereenkomsten beschikbaar voor landbouwers en stel ik vast dat een steeds ruimere groep participeert. Daarom is een nieuw uitvoeringsbesluit principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering waarin nieuwe beheerspakketten worden uitgewerkt, zoals het botanisch beheer. Het is de bedoeling om nieuwe beheerspakketten uit te werken, bijvoorbeeld voor soortenbescherming.

De aanpak van het bosbeleid is gelijklopend met het natuurbeleid. Het einddoel, het duurzaam multifunctioneel bos en een hogere biodiversiteit, wordt ons aangereikt vanuit de internationale context. In het vorige decennium verloor Vlaanderen gemiddeld 600 ha bos per jaar. Mede dankzij diverse wetgevende initiatieven werd de ontbossingsgolf gestopt. In Vlaanderen

werd in de periode 2000 tot 2003 een nettogroei opgetekend van ongeveer 500 ha.

Dit zijn maar enkele voorbeelden van activiteiten die het verlies van biodiversiteit moeten stoppen. Voor meer informatie en voorbeelden kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het Natuurrapport 2003 aanraden. Het effect van deze maatregelen kan echter niet op korte termijn waargenomen worden. Daarom wordt er ook meer en meer aandacht besteed aan monitoring om tijdig bepaalde processen te kunnen bijsturen.

3. Wat de toekomstvisie betreft, wil ik verwijzen naar het nieuwe milieubeleidsplan. Dat bevat immers de krijtlijnen voor het Vlaamse milieubeleid voor de komende jaren, en geeft aan welke doelstellingen we willen behalen tijdens de volgende vijf jaar.

Specifiek naar soorten toe, zal dit jaar de start worden gegeven voor het opstellen van een aantal nieuwe soortenbeschermingsplannen. Tegelijkertijd zullen er acties worden gestart in uitvoering van de reeds opgestelde soortenbeschermingsplannen. Tevens zal er specifieke aandacht worden gegeven aan de educatie en de sensibilisatie van doelgroepen in het kader van een betere soortenbescherming.

Vraag nr. 84
van 16 januari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Onregelmatig samengestelde adviesorganen – Adviezen

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 32
 van 16 januari 2004
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1721

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 85
van 16 januari 2004
van de heer JOHAN MALCORPS

Arseenpentoxidetransport – Reglementering en toezicht

Op 21 december vorig jaar raakte het Ethiopische schip Andinet voor de kust van Texel in de problemen. Door storm sloegen tientallen vaten met houtverduurzamer overboord. In totaal gaat het om drie containers vol vaten en een zestigtal losse vaten uit een vierde opengesprongen container. Blijkbaar zijn er ook aanwijzingen dat enkele vaten lek waren. Het product houdt een grote bedreiging in voor het kwetsbare ecosysteem van de Waddenzee.

Van de federale overheid krijgen we te horen dat onze eigen Noordzee niet bedreigd is en dat de BMM (Beheerseenheid van het Mathematisch Model van de Noordzee) in de gaten houdt of er gifvaten onze richting uitdrijven.

Een andere vraag is echter of ons land ook niet mee verantwoordelijkheid draagt voor de gang van zaken. Immers, het schip was onderweg van Antwerpen naar Bremen, met een product dat door Europa verboden werd als houtverduurzamingsmiddel wegens het gevaar voor de gezondheid, en dat eigenlijk als afvalproduct moet worden beschouwd. De vorige federale Milieuminister Tavernier was overigens een van de eersten om dit Europees verbod meteen om te zetten in een Belgisch besluit.

Blijkbaar wordt het product dus wel nog uitgevoerd voor gebruik in de derde wereld (m.n. een telecombedrijf in Ethiopië) ... Terecht stelt de milieubeweging al een tijd aan de kaak dat dit soort van giftige chroom- en arseenhoudende afvalstoffen tot voor kort gedumpt kon worden door ze te impregneren in hout. In Europa kan dat nu niet meer. Maar export vanuit Europa voor toepassingen in het Zuiden, kan dus blijkbaar nog wel.

1. Was de Vlaamse Milieuadministratie, bijvoorbeeld de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), op de hoogte van dit transport van containers arseenpentoxide ?

Moest dit transport als transport van afval en/of als transport van gevaarlijke stoffen beschouwd en gemeld worden ?

Als een dergelijke lading niet als afval beschouwd wordt, moet dit dan niet herzien worden na de Europese beslissing om dit product voor gebruik in Europa voor een hele rits toepassingen te verbieden (cf. richtlijn van de Europese Commissie van 6 januari 2003 waarin het gebruik van arseen in verduurzaamd hout bestemd voor alle residentiële toepassingen, voor alle toepassingen waarbij geregeld huidcontact optreedt en voor alle toepassingen in de landbouw, verboden werd) ?

Als het toch beschouwd wordt als een afvaltransport : komt de hele lading uit Groot-Brittannië en gaat het enkel om een doorvoer via Antwerpen naar Duitsland (en van daar naar Ethiopië) ? Of werd er ook lading ingenomen in Antwerpen ?

Dit is niet onbelangrijk, aangezien de doorvoer van afval een federale bevoegdheid is, maar de uitvoer onder Vlaamse verantwoordelijkheid valt.

2. En meer algemeen : hoe is het toezicht op de veiligheid van het transport ter zee van dit soort ladingen geregeld ?

Hoe wordt de Vlaamse Milieuadministratie hierbij betrokken ?

Antwoord

Het Ethiopische schip Andinet zou vertrekken in Groot-Brittannië en via Antwerpen en Bremen naar Ethiopië varen. De Andinet vervoerde containers met vaten houtverduurzamer die een oplossing bevatten van koper, chroom en arseen (CCA).

In 2003 werd een richtlijn uitgevaardigd (RL 2003/2/EG) om het op de markt brengen en het gebruik van arseen te beperken. De bijlage van deze richtlijn vervangt punt 20 van bijlage 1 van richtlijn 76/769/EEG en stelt het volgende :

"Arseenverbindingen mogen niet langer worden gebruikt voor de verduurzaming van hout. Evenmin mag aldus behandeld hout in de handel worden gebracht ; in afwijking hiervan mag hout dat in industriële installaties met CCA-oplossingen is behandeld en in de handel is gebracht, voor professionele en industriële toepassingen worden gebruikt, wanneer de structurele integriteit van het hout vereist is voor de veiligheid van mensen en van vee en het niet waarschijnlijk is dat mensen er

gedurende de levensduur van dit hout mee in aanraking komen : o.a. voor de utiliteitsbouw, voor bruggen en voor telefoon- en electriciteitspalen".

De overbrenging van arseenpentoxide door de Andinet is geen afvaltransport vermits de CCA-oplossing geproduceerd mag worden en op de markt gebracht mag worden, zij het onder voorwaarden en met beperkingen. De overbrenging diende dus niet te worden genotificeerd aan OVAM, er diende geen kennisgeving bij OVAM ingediend te worden of toe te komen.

Aangezien dit geen grensoverschrijdende overbrenging van afval is maar een uitvoer van een gevaarlijke chemische stof, is de verordening 304/2003 betreffende in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen van kracht.

Artikel 2 beschrijft het toepassingsgebied van de verordening : deze verordening is van toepassing op 1 b) bepaalde gevaarlijke chemische stoffen die binnen de gemeenschap of een lidstaat verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn.

Arseenverbindingen zijn opgelijst in bijlage 1, deel 1 van deze verordening. Dit betekent dat de uitvoer van arseenverbindingen onderworpen is aan de procedure van kennisgeving. In artikel 7 wordt de procedure van uitvoer en de verplichte kennisgeving geformuleerd. De exporteur stelt de aangegeven nationale instantie van de lidstaat waarin hij is gevestigd uiterlijk 30 dagen voordat de uitvoer van de chemische stof zou moeten plaatsvinden, van die uitvoer in kennis. Deze kennisgeving bevat gedetailleerde informatie over de identiteit van de stof, de aan beperkingen onderworpen gebruikscategorie, het type beperking, enzovoort. De aangegeven nationale instantie controleert of de informatie overeenstemt met bijlage III en zendt de van de exporteur ontvangen kennisgeving onverwijld door aan de Europese Commissie. De Europese Commissie neemt dan op haar beurt maatregelen om ervoor te zorgen dat aan de betrokken instanties van de invoerende partij of het invoerende land ten minste 15 dagen voor de eerste uitvoer kennis wordt gegeven van de eerste voorgenomen uitvoer. Elke kennisgeving van uitvoer wordt in een databank van de Commissie geregistreerd.

De dienst Risicobeheersing van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu ontvangt de kennisgevingen van invoer en uitvoer van de Europese Commissie.

Vraag nr. 86
van 16 januari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Decreet integraal waterbeheer – Watermolens

Het recentelijk goedgekeurde decreet inzake integraal waterbeheer (IWB) bepaalt dat het Vlaams Gewest een recht van voorkoop heeft van onroerende goederen die, geheel of gedeeltelijk, zijn gelegen in afgebakende oeverzones. Hetzelfde decreet bepaalt dat onder "oeverzones" ten minste de taluds van de oppervlaktewaterlichamen moeten worden verstaan.

Deze bepaling doet de vraag rijzen naar de rechtszekerheid van eigenaars van watermolens.

1. Wat wordt er precies verstaan onder het begrip "oeverzones" ? Wat is de precieze inhoud van de woorden "ten minste" in de betrokken definitie ?
2. Zijn moleneigenaars vrijgesteld van het recht van voorkoop door het Vlaams Gewest ? En zo niet, wat is hun rechtszekerheid wat hun eigendom betreft ?
3. Bestaan er in de schoot van de Vlaamse regering concrete plannen om molens op te kopen, gebruikmakende van het recht van voorkoop ?

Antwoord

1. Een oeverzone is volgens de definitie in het decreet betreffende het integraal waterbeleid "de strook land vanaf de bodem van de bedding van het oppervlaktewaterlichaam die een functie vervult inzake de natuurlijke werking van watersystemen of het natuurbehoud of inzake de bescherming tegen erosie of inspoeling van sedimenten, bestrijdingsmiddelen of meststoffen".

De oeverzone van elk oppervlaktewaterlichaam omvat ten minste de taluds ervan. Dit geldt niet automatisch voor de waterwegen, waarvoor ze expliciet moeten worden aangegeven in de beheerplannen. Als met het oog op de natuurlijke werking van watersystemen of het natuurbehoud, of de bescherming tegen erosie of inspoeling van sedimenten, bestrijdingsmiddelen of meststoffen een bredere oeverzone nodig is, wordt die op gemotiveerde wijze afgebakend in het (deel)bekkenbeheerplan of het stroomgebiedsbeheerplan. Met andere woorden, "ten minste" slaat op de mogelijkheid om bredere

oeverzones af te bakenen in de verschillende beheerplannen.

Deze bredere oeverzones kunnen worden afgebakend omwille van volgende functies van oeverzones :

- de natuurbehoudsfunctie, namelijk het instandhouden, herstellen en ontwikkelen van de natuur en het natuurlijk milieu door natuurbescherming, natuurontwikkeling en natuurbeheer en het streven naar een zo groot mogelijke biologische diversiteit in de natuur. Voornamelijk de ecologische verbindingsfunctie langs waterlopen is hier van belang ;
- de bescherming tegen inspoeling van grond (bescherming tegen erosie), meststoffen en andere nutriënten en bestrijdingsmiddelen. Hier heeft de oeverzone dus de functie van bufferstrook ;
- het behoud en het herstel van de natuurlijke werking van watersystemen. Het kunnen voorzien in (bredere) oeverzones is vaak een belangrijke randvoorwaarde om de natuurlijke werking van oppervlaktewateren – waarbij het aanvaarden van een zekere dynamiek van het oppervlaktewater als uitgangspunt geldt (hermeandering, restauratie van de van nature overstroombare gebieden,...) – mogelijk te maken.

Doel van de oeverzones is dus vooral om oppervlaktewateren iets meer ruimte te geven voor bovenstaande functies.

2. Moleneigenaars zijn niet vrijgesteld van het recht van voorkoop door het Vlaams Gewest. Theoretisch is het mogelijk dat bij de afbakening van een oeverzone in een (deel)bekkenbeheerplan of stroomgebiedsbeheerplan een watermolen in die afgebakende oeverzone komt te liggen. In dat geval kan de Vlaamse overheid het recht van voorkoop toepassen. Het is echter duidelijk dat de opname van watermolens geenszins de doelstelling is van de afbakening van oeverzones. Een watermolen is een puntvormig element langs een waterloop, oeverzones zijn er in eerste instantie om over langere trajecten een bescherming te bieden aan oppervlaktewaterlichamen.

Bovendien wil ik ook nog stellen dat de Vlaamse overheid enkel het recht van voorkoop kan toepassen wanneer de huidige eigenaar zijn

goed vrijwillig te koop aanbiedt en een akkoord sloot met een potentiële koper. Het recht van voorkoop geldt ook niet wanneer het goed verkocht wordt aan de echtgenoot, de wettelijk samenlevende partner, de afstammelingen, ... van de (mede-)eigenaar. De rechtszekerheid van moleneigenaars wordt dus zeker niet aangetast met het decreet IWB.

3. Er bestaan momenteel geen concrete plannen om molens te kopen, gebruikmakende van het recht van voorkoop.

Het is uiteraard niet uitgesloten dat in de toekomst, wanneer een molen vrijwillig wordt aangeboden en deze aankoop past in een project van de overheid, deze de molen wil verwerven. Dat is ook in het verleden al gebeurd (bv. landinrichtingsproject Noordoost-Limburg). In dat geval kan het Vlaams Gewest het recht van voorkoop laten gelden.

**Vraag nr. 87
van 16 januari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Waterbeheersing – Londerzeel-Puurs

Naar aanleiding van de wateroverlast van eind 2002 en begin 2003 deed de Vlaamse regering in antwoord op verschillende vragen mee dat wat het overstromingsgevaar van de Molenbeek in Puurs betrof, in de toekomst de voorstellen tot oplossing zoals die uit de modelleringsstudies zouden komen, verder op het terrein zouden worden geïmplementeerd.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 220 van 4 juli 2003 kondigt de minister aan dat beslist werd om versneld over te gaan tot het opstellen van een computermodel voor de bovenstroomse gebieden door het studie bureau Talboom (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 177).

Naar aanleiding van de intensieve neerslag half januari 2004 bleek dat het overstromingsgevaar in de streek van Londerzeel weliswaar kon worden bezworen, maar dat er telkens toch weer reden tot ongerustheid is. De regio Puurs ondervond tot nog toe geen bijzondere moeilijkheden.

Het lijkt nochtans duidelijk dat de tot dusver getroffen maatregelen geen garanties bieden voor de toekomst.

Kan de minister mededelen of het computermodel waarvan sprake reeds is opgesteld en welke concrete resultaten dat heeft opgeleverd ?

Werden er door de Vlaamse overheid in de loop van vorig jaar concrete ingrepen uitgevoerd teneinde de veiligheid inzake wateroverlast te verhogen in de regio Merchtem-Londerzeel en in Klein-Brabant ?

Zijn er in de loop van dit jaar nog projecten in dat verband gepland ?

Antwoord

Het computermodel dat in opdracht van het Vlaams Gewest/afdeling Water werd opgebouwd van de waterloop de Grote Molenbeek van eerste categorie en de Kleine Molenbeek van tweede categorie was operationeel eind 2002.

De oplossing voor een aantal van de problemen van wateroverlast in Merchtem, Londerzeel-Steenhuffel en Meise-Wolvertem kon slechts worden gevonden door meer stroomopwaarts op waterlopen tweede en derde categorie berging te gaan zoeken. Daarom werd aan het studie bureau Talboom in de tweede helft van 2003 opdracht gegeven om het model uit te breiden met een aantal stroomopwaartse waterlopen en om ook de mogelijkheden van een aantal potentiële gebieden die voor berging in aanmerking komen, door te rekenen.

In de eerste plaats werden een vijftal bergingsgebieden voor water onderzocht, waarvan twee op de Kleine Molenbeek en drie op de Grote Molenbeek en zijlopen. De resultaten van de modellering tonen aan dat een aantal van deze gebieden mogelijkheden hebben om wateroverlastproblemen in Merchtem en Wolvertem te verminderen. De resultaten van de berekeningen zullen worden overgezonden aan de provincie Vlaams-Brabant, die verdere initiatieven zal nemen voor de inrichting van deze gebieden.

Naast de modelberekeningen ter bescherming van Merchtem en Wolvertem werd in de tweede plaats aan het studie bureau gevraagd om de wateroverlastproblematiek in de vallei van de waterloop eerste categorie ter hoogte van Steenhuffel en verder stroomafwaarts voor de wijk Snepelaar verder te analyseren en bijkomende bergingsgebieden te zoeken. Ook hier hebben de berekeningen aangetoond dat bijkomende berging en dus een betere bescherming van de stroomafwaarts gelegen woonwijken mogelijk zijn, mits een aantal ingrepen

stroomopwaarts van Steenhuffel. Een verdere detaillering van de berekeningen zal gebeuren in de eerstkomende weken. Op vrijdag 30 januari 2004 heeft een overleg plaatsgevonden tussen de afdeling Water, de provincie Vlaams-Brabant, de gemeente Londerzeel en het studie bureau Talboom om de voorlopige resultaten te overlopen. Vervolgens zullen de voorstellen worden besproken in een lokaal wateroverleg, waarbij verschillende betrokken overheden en administraties zich zullen kunnen uitspreken over de voorstellen. Vervolgens zal in de loop van dit jaar een opdracht worden uitgeschreven door het Vlaams Gewest met als doel de geformuleerde voorstellen verder te concretiseren in een ontwerp. De kosten voor de opmaak van dit ontwerp zijn uitgetrokken op het programma 2004 van de afdeling Water.

In afwachting van de resultaten van de modelberekeningen werden er door de Vlaamse overheid in 2003 geen verdere maatregelen genomen.

Vraag nr. 88
van 22 januari 2004
van de heer JOS DE MEYER

Waterbeheersing Oost-Vlaanderen – Onbevaarbare waterlopen

De overstromingen van de voorbije jaren geraken vergeten, maar niet bij degenen die onder water stonden ! De overstromingen rond de jaarwisseling 2003 en de overstromingsramp van september 1998 tonen aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland.

In de provincie Oost-Vlaanderen hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. De aanwezigheid van Schelde, Leie, Dender, Durme en zovele andere waterlopen speelt hierbij een belangrijke rol.

Het onvoldoende baggeren van de waterlopen en slibruimen, onvoldoende dijkverstevigingen en -onderhoud, zijn uiteraard de problemen die blijvend vragen doen rijzen bij het overheidsbeleid terzake.

1. Welke werkzaamheden zijn er in 2003 op het vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, slibruimen, onderhoudswerken, enz.) uitgevoerd aan de onbevaarbare waterlopen eerste categorie in de provincie Oost-Vlaanderen ? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.

2. Welke werkzaamheden werden in 2003 nog aanbesteed ? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.

3. Welke werkzaamheden worden in 2004 uitgevoerd ? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.

4. Welke werkzaamheden worden in 2004 aanbesteed ? Graag de omschrijving en kostprijs per bekken.

Antwoord

Het betreft een jaarlijks terugkerende vraag van de heer Jos De Meyer, in 2003 parlementaire vraag nr. 86 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 21 maart 2003, blz. 1766 – red.*).

Er wordt verwezen naar de lijst als **bijlage** waarin de verschillende lopende en geplande initiatieven door de afdeling Water opgelijst zijn. Wat het programma 2004 betreft : hierbij werden ook de projecten FFEU 2003 vermeld (*FFEU : Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven – red.*).

1. Naast de klassieke beperkte onderhoudswerken (zoals naaien, onderhoud van pompen) werd in 2003 onder meer een slibruiming uitgevoerd aan het pompstation Keetberg op de Melselebeek en werd de ruiming van de Meirebeek (aanbesteed in 2002) gefinaliseerd, werd gewerkt aan de bouw van overloopgebieden op de Zwalm, werden duikers vervangen op de Ledebek, werden aanpassingswerken uitgevoerd aan de Vondelbeek, enzovoort. Een gedetailleerd overzicht is als **bijlage** toegevoegd.

2. In 2003 werden verschillende grote projecten aanbesteed en vastgelegd op de begroting 2003. De uitvoering van deze opdrachten is gepland voor 2004.

De meest in het oog springende projecten zijn de aanpassingen van de pompstations in Wichelen en Ertvelde en de bouw van bijkomende overloopgebieden in Brakel. Daarnaast is ook de bouw van drie nieuwe duikers op de Ledebek aanbesteed in 2003.

3. Zie hiervoor vraag 2.

4. Door de bijkomende middelen vanuit het FFEU kunnen ook een aantal belangrijke slibruiming gebeuren onder meer van het Ka-

naal van Stekene. Ook aanpassingswerken aan de Ledebeek (die in het verleden al veel aanleiding heeft gegeven tot wateroverlast) staan op het programma 2004, meer bepaald de aanpassing van deze beek tussen de R4 en Lichtelare (werken op het grondgebied van Destelbergen, Gent en Lochristi). Ten slotte zijn ook nog aanpassingswerken gepland aan het gemaal Oostmoer in Waarschoot. Naast de uitvoering van de eigenlijke werken zijn er natuurlijk ook nog studies die opstarten, onder meer voor het ontwerp van vijf gecontroleerde overstromingsgebieden op de Maarkebeek, en zijn een aantal computermodelleringsstudies gepland, onder meer van het Leopoldkanaal en een aantal waterlopen op de linkeroever (Noord-Zuidverbinding, Grote Watergang, ...). Ten slotte zijn ook onteigeningen gepland voor de aanleg van oeverzones (langs de Zwalm, de Poekebeek, de oude Caele, ...) en voor de aanleg van een overstromingsgebied langs de Molenbeek in Erpe-Mere.

Projecten Oost-Vlaanderen	Projecten uitgevoerd / in uitvoering in 2003	Omschrijving	Bekken
Werk			
Zwalm : realisatie vismigratiewegen en overloopegebieden : deel bouwkunde	1.165.100	Aanleg van 4 overloopegebieden en 4 vismigratielopen (bouwkunde)	Boven-Schelde
Zwalm : realisatie vismigratiewegen en overloopegebieden : deel EM	294.151	Aanleg van 4 overloopegebieden en 4 vismigratielopen (elektromechanica)	Boven-Schelde
Vernieuwen EM pompstation Vinderhoutte en Waarschoot	802.730	Vernieuwen van cruciale uitrusting (o.a. laagspanningsinstallatie) en grondige revisie (pompen) van oude pompstations	Gentse kanalen
Kanaal van Stekene : dijkherstel	64.068	Tweede fase inrichting rechteroever opwaarts monding Molenbeek via natuurtechnische inrichting	Gentse kanalen
Denderbellebroek : opdrijfrooster gemaal	120.725	Om het nieuwe gemaal bedrijfszeker te houden, is een installatie om het drijfviul tegen te houden, uitgewerkt	Dender
Dispatching buitendienst Gent fase 1	123.947		verschillende bekkens
Vondelbeek : aanpassing tussen overwelling en verdeelwerk	1.340.559	Plaatselijke verruiming van de Vondelbeek volgens natuurtechnische inzichten ter verbetering van de toevoer naar het vernieuwde pompstation in Dendermonde	Dender
Noord-Zuidverbinding : oeverherstel	17.983	Oeverherstel over 100 meter aan de Gemenestraat in Kieldrecht/ Verrebroek	Beneden- Schelde
Slibruiming			
Ruiming van de wachtboezem aan het pompstation Keetberg op de Melselebeek	175.000		Beneden- Schelde
Ruiming Meirebeek	601.264	Grondige ruiming van de Meirebeek in Gent (Drongen en Lovendegem)	Gentse kanalen

Lopende projecten, aanbesteding 2003 uitvoering gepland in 2004	Omschrijving	Bekken
Dispatching buitendienst Gent fase 3-4	414.995 Dispatching buitendienst deel 3 : aanpassen kunstwerken insitu in voorbereiding op aansluiting op ABBA – aanpassen laanspanningsborden van kunstwerken	Bekken
Caelé : vernieuwen duiker aan de Molenslag in Vinderhout	73.177 Dit project is opgenomen in het landinrichtingsproject	Gentse kanalen
Wichelen – Kalkenvaart : vernieuwen sturing pompemaal en revisie	482.009 Vernieuwen van cruciale uitrusting in een oud pompstation + doorvoeren automatisering	Boven-Schelde
Vondelbeek : aanpassen ontwateringsgracht Pollepelstraat	60.461 Kleine ingreep om lokale overstromingen te vermijden ingevolge de opstuwung van het wachtbekken	Dender
Ledebeek : aanpassing Notaxlaan	122.309 Het knelpunt van de bestaande overwelling wordt opgelost door de omlegging van de waterloop in een nieuwe, ecologisch ingerichte bedding	Boven-Schelde
Ertvelde – Avrijvaart : gemaal Spiedam	283.141 Revisie van 3 automatische roosters, 7 pompen en sturing	Gentse kanalen
Ledebeek Lokeren : bouwen van 3 nieuwe duikers	205.240 Vervangen van 3 nieuwe duikers op het grondgebied Lochristi en Lokeren die voor opstuwung zorgen.	Boven-Schelde
Programma 2004		
	Omschrijving	Bekken
Werken		
Aanpassing gemaal Oostmoer in Waarschoot	500.000 Uitvoeren noodzakelijke aanpassingswerken	Gentse kanalen
Ledebeek tussen R4 en Lichtelare	250.000 Aanpassing (verruimen van het profiel en uitbreken duikers) teneinde het doorvoer- en buffervermogen te vergroten	Beneden-Schelde
Geplande slibruimingen 2004 (kredieten FFEU 2003 zijn pas sinds december beschikbaar)		
	Omschrijving	Bekken
Slibruimingen		
Ruiming boezem gemaal op de Steenbeek in Denderbelle	350.000	Dender
Ruiming Molenloop in Viane	200.000	Dender
Ruiming pand afwaarts gemaal op Kanaal van Stekene	1.000.000	Gentse kanalen
Ruiming pand opwaarts gemaal op Kanaal van Stekene	250.000	Gentse kanalen

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 48
van 19 december 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

OCMW-rusthuis Zonnestraal Lint – Erkenning

Maar al te vaak hoort men klachten, terecht of onterecht, over de kwaliteit in sommige OCMW-rustoord in Vlaanderen. Onaangepaste en dikwijls verouderde gebouwen geven al eens aanleiding tot ongemakken bij zowel residenten als personeel. Het spreekt voor zich dat de levenskwaliteit van de residenten van primordiaal belang is.

Enige tijd geleden bereikten mij verontrustende berichten over het OCMW-rusthuis "Zonnestraal", Liersesteenweg 62 in 2547 Lint. Door allerlei mankementen bleek dit rusthuis zijn erkenning kwijtgeraakt te zijn.

1. Is het correct dat bovenvermeld rusthuis tijdelijk zijn erkenning kwijt was en zo ja, van wanneer tot wanneer ?
2. Wat waren dan de redenen voor het verlies van deze erkenning ? Waren ze alleen van technische aard of waren er ook andere redenen ?
3. Liep het rusthuis door verlies van de erkenning subsidies mis en zo ja, welke ? Werden ze met terugwerkende kracht alsnog betaald ?
4. Heeft een eventuele schrapping van de erkenning aanleiding gegeven tot verminderde dienstverlening naar de residenten of naar het personeel ?

Antwoord

1. De erkenning van rusthuis Zonnestraal, Liersesteenweg 52, 2547 Lint, beheerd door het OCMW van Lint, werd bij ministerieel besluit van 12 februari 1999 verlengd met ingang van 1 december 1998 tot 1 december 2001 onder erkenningsnummer CE 1344 voor maximaal 58 woonegelegenheden, in toepassing van artikel 18 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991.

Bij ministerieel besluit van 19 september 2003 werd de erkenning van rusthuis Zonnestraal verlengd met ingang van 1 december 2001 tot en met 30 november 2004 voor maximaal 58 woonegelegenheden. Er werd daarbij akte genomen van de brief van het OCMW van Lint van 17 juni 2003 met betrekking tot de naleving van de geldende brandveiligheidsnormen in de instelling. Het OCMW is volledig verantwoordelijk voor de hierin opgenomen verklaringen en dient de administratie halfjaarlijks in te lichten over de vordering van de werkzaamheden inzake brandveiligheid.

Rusthuis Zonnestraal heeft zijn lopende erkenning steeds behouden.

2. Zie ook antwoord op vraag 1.

Het rusthuis heeft zijn erkenning nooit verloren. De verlenging van de erkenning werd met terugwerkende kracht verleend vanaf het aflopen van de vorige erkenningstermijn.

De laattijdige verlenging van de erkenning met terugwerkende kracht heeft uitsluitend betrekking op de noodzakelijke remediëring van de brandveiligheidssituatie van het rusthuis.

Na het insturen van een ontvankelijke afwijkingaanvraag voor veiligheidsnorm 8.2.1. van het KB van 12 maart 1974 in verband met de geplaatste onthaalbalie door het OCMW op 19 mei 2003, heeft het OCMW op 17 juni 2003 een aanvullend remediëeringsplan ingestuurd met betrekking tot de geldende brandveiligheidsproblematiek in het rusthuis waaruit blijkt dat aan de opmerkingen in het brandweerverslag van 10 september 2002 werd voldaan of ze verholpen zullen worden.

3. Het rusthuis heeft zijn erkenning nooit verloren, bijgevolg werden alle werkingssubsidies en andere financiële tegemoetkomingen vanuit de Vlaamse en federale overheid steeds doorbetaald aan het OCMW-rusthuis.
4. De erkenning van het rusthuis is nooit geschrapt geweest.

Uit de algemene beoordeling van dit rusthuis opgenomen in het meest recente inspectieverlag van 17 januari 2002 naar aanleiding van de verlenging van de erkenning blijkt dat het een kleine instelling betreft in een weliswaar verouderde infrastructuur maar waar ernstige inspan-

ningen worden geleverd naar professionalisering toe.

Vraag nr. 51
van 9 januari 2004
van de heer KOEN HELSEN

Vlaamse Zorgkas – Ambtshalve aansluitingen

De minister bezorgde ons gegevens over de ambtshalve aansluiting bij de Vlaamse Zorgkas.

Begin 2003 werden 260.000 personen verwittigd van hun ambtshalve aansluiting, met de mogelijkheid om voorsnog bij een andere kas aan te sluiten. Van deze 260.000 mensen hebben er 157.000 nog niet gereageerd.

Dit toch wel hoge cijfer van niet-vrijwillige betalers leert dat veel mensen ofwel tegen een extra bijdrage voor de zorgverzekering zijn, ofwel dat zij onvoldoende het nut ervan beseffen.

1. Werde nagegaan waarom mensen niet spontaan hun bijdrage hebben betaald ?
2. Is het niet raadzaam nog een mediacampagne te voeren om de meerwaarde van de zorgverzekering duidelijk te maken ?
3. Is men al daadwerkelijk overgegaan tot het innen van de bijdragen ? Zo ja, wat waren daarvan de meerkosten ? Worden die meerkosten verhaald op de betrokkenen ?

Antwoord

1. 157.000 mensen die niet aansloten, lijkt nominaal veel, procentueel bedraagt dit echter slechts 3,7 % van al de personen die dienden aan te sluiten bij de Vlaamse zorgverzekering.

Ik vind een aansluitingsgraad van 96,3% een schitterend resultaat dat aantoont dat de Vlamingen willen bijdragen tot het systeem van de zorgverzekering. Deze percentages houden bovendien nog geen rekening met het resultaat van de tweede oproep van de Vlaamse Zorgkas in december 2003.

2. De Vlaamse Zorgkas heeft dus in de loop van 2003 de niet-aangeslotenen reeds tweemaal via brief herinnerd aan hun aansluitingsplicht. Deze brief was telkens vergezeld van een folder waar-

in de meerwaarde van de Vlaamse zorgverzekering werd geëxpliciteerd.

Ik ben ervan overtuigd dat deze persoonlijke aanpak tot meer resultaten leidt dan nog een mediacampagne.

3. Afhankelijk van het resultaat van de tweede mailing van de Vlaamse Zorgkas zullen bijkomende acties al dan niet in overweging worden genomen.

Vraag nr. 52
van 9 januari 2004
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Schuldbemiddeling OCMW/CAW – Evaluatie

"Diensten schuldbemiddeling die aangesteld worden in de collectieve schuldenregeling zouden voor hun werk de tarieven vastgelegd bij KB moeten hanteren. Indien de cliënt deze tarieven niet kan betalen, kan de schuldbemiddelaar een beroep doen op het Fonds ter bestrijding van Overmatige Schuldenlast om alsnog betaling te bekomen. Verbazingwekkend is het dat er 23.789 beschikkingen van toelaatbaarheid in dossiers collectieve schuldenregeling zijn in gans België, en slechts 742 aanvragen tot vergoeding binnengekomen zijn bij het Fonds, waarvan 515 uit Vlaanderen", aldus een mededeling ontvangen via de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

In Vlaanderen zijn zowel de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) als de OCMW's bevoegd om aan schuldbemiddeling te doen: zij kunnen dus een beroep doen op het Fonds.

1. Heeft de minister recente gegevens over het aantal personen dat een beroep doet op schuldbemiddeling bij OCMW's / bij CAW's ? Indien ja, graag een opsplitsing per provincie, per geslacht en per leeftijdscategorie.
2. Is er naar aanleiding van bovenstaande vaststelling nagegaan wat de mogelijke oorzaken zijn van het minieme beroep dat wordt gedaan op het Fonds ?

Het kan immers dat cliënten in schuldbemiddeling toch genoeg inkomen hebben als ze begeleid worden, maar het zou ook kunnen dat de procedures om een beroep te doen op het Fonds te zwaar zijn omdat er te weinig personeel is bij OCMW's en CAW's.

Antwoord

1. De meest recente gegevens over de cliënten van de instellingen voor schuldbemiddeling waarover ik beschik, zijn deze vervat in de studie "Hulp op krediet. Schuldbemiddeling in de Vlaamse OCMW's en CAW's", HIVA, 2002 (*Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*).

Wat het profiel van de cliënt van de instelling voor schuldbemiddeling aangaat, verwijs ik naar het antwoord van mijn voorganger en opdrachtgeefster van deze studie op vraag nr. 148 van 24 maart 2003 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, 2002-2003, nr. 15, blz. 2403).

2. Ik merk op dat het Fonds ter Bestrijding van Overmatige Schuldenlast slechts operationeel werd vanaf maart 2003.

Uit de gegevens die het Ministerie van Economische Zaken mij bezorgde, blijkt dat voor Vlaanderen + het gerechtelijk arrondissement Brussel in 2003 in totaal 627 dossiers werden ingediend bij het Fonds. Hiervan werden er 28 door drie OCMW's (Brugge, Lokeren en Schoten) ingediend.

3. Ik wijs er de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dat niet alle instellingen voor schuldbemiddeling in het kader van de wet op de collectieve schuldenregeling als schuldbemiddelaar optreden.

Om een beter zicht te krijgen op hun werking, heb ik aan alle instellingen voor schuldbemiddeling gevraagd mij zo spoedig mogelijk mee te delen of zij als schuldbemiddelaar in het kader van de bovenvermelde wet optreden, of zij een beroep doen op het Fonds of voornemens zijn dit te doen en eventueel waarom niet.

Ik heb hen tevens verzocht de gevraagde gegevens voortaan in het jaarverslag op te nemen.

Vraag nr. 57
van 16 januari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Wereldtop Duurzame Ontwikkeling – Standpunten

Ter voorbereiding van de Wereldtop Duurzame Ontwikkeling nam de Vlaamse regering officieel het standpunt in om :

- specifieke aandacht te besteden aan de gezondheid van kwetsbare groepen, zoals vrouwen;
- het genderperspectief toe te passen binnen het beleidsdomein Gezondheidszorg, in het bijzonder op het vlak van de besluitvorming.

Mag ik de minister vragen wat er in Vlaanderen gebeurde betreffende deze twee voor haar prioritaire standpunten ?

Antwoord

Ter voorbereiding van de Wereldtop Duurzame Ontwikkeling nam de Vlaamse regering officieel het standpunt in om :

- specifieke aandacht te besteden aan de gezondheid van kwetsbare groepen, zoals vrouwen ;
- het genderperspectief toe te passen binnen het beleidsdomein Gezondheidszorg, in het bijzonder op het vlak van de besluitvorming.

Wat gebeurde in Vlaanderen betreffende deze twee prioritaire standpunten ?

Tijdens de voorbije drieënhalve jaar werden verschillende **kwetsbare groepen** gedefinieerd binnen het domein van de preventieve gezondheidszorg in Vlaanderen.

De definiëring van deze doelgroepen gebeurt aan de hand van de peiling van noden en behoeften door het sociale werkveld bij de Vlaamse bevolking. De vaststelling van de kwetsbare groepen leidde tot een bewuste keuze in de preventieve gezondheidszorg voor een structureel en gecoördineerd werken aan de specifieke problematiek, waarbij het bereiken van gezondheidswinst en het vermijden van (grotere) gezondheidsschade centraal staan.

Meest in het oog springend is het programma van **georganiseerde borstkankerscreening** in Vlaanderen.

Internationale studies en daarop gebaseerde Europese aanbevelingen inzake screening liggen aan de basis van de opzet van dit screeningsprogramma voor de Vlaamse vrouwen tussen 50 en 69 jaar. Uit deze aanbevelingen blijkt duidelijk dat een bevolkingsonderzoek zoals de georganiseerde borstkankerscreening aanzienlijke gezondheidswinst kan betekenen voor de vooropgestelde doelgroep.

Start van het programma viel op 15 juni 2001, met vijf erkende regionale screeningscentra en 44 erkende mammografische eenheden. Het screeningsprogramma ging reeds zijn tweede tweejaarlijkse cyclus in, ondertussen met 169 erkende mammografische eenheden. Voor de vrouw staat de vrije keuze om deel te nemen aan het programma steeds centraal. Toch worden de Vlaamse vrouwen door een aantal instanties (zoals de Vlaamse Liga tegen Kanker en de lokale gezondheidsnetwerken of LOGO's) geïnformeerd over de ernst van borstkanker en ook gesensibiliseerd om te participeren.

Pas wanneer een voldoende hoge participatiegraad wordt bereikt, zal het screeningsprogramma voldoende gezondheidseffect teweegbrengen. Het effect van dit bevolkingsonderzoek kan echter pas aangetoond worden na enkele doorlopen cycli. Dit neemt natuurlijk niet weg dat tijdens de loop van het programma de kwaliteit permanent geëvalueerd wordt.

Met betrekking tot baarmoederhalskanker wordt vanuit de Vlaamse Gemeenschap een impuls gegeven aan de vijf Vlaamse provincies voor de implementatie op decentraal niveau van een centraal bepaald screeningsprogramma, met het doel een daling van ziekte en sterfte ten gevolge van baarmoederhalskanker.

Het screeningsprogramma dat in de provincies wordt opgezet, moet bijdragen tot het opvoeren van de doelmatigheid van de opsporing van baarmoederhalskanker. Dit betekent dat de doelgroep vrouwen tussen 25 en 64 jaar met een passend interval (1x om de 3 jaar) en volgens afgesproken kwaliteitsnormen gescreend wordt. Op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap werden hiertoe protocollen opgesteld, gebaseerd op het wetenschappelijk onderzoek hieromtrent en waarover in de betrokken beroepsgroepen een consensus bestaat. De provincies hebben een belangrijke sensibiliserende taak ten overstaan van verschillende partners, waaronder de vrouwelijke doelpopulatie, de betrokken beroepsgroepen en de gemeenten. De sensibiliseringsacties moeten ertoe bijdragen dat de vrouwelijke populatie tussen 25 en 64 jaar optimaal gescreend wordt op het risico van baarmoederhalskanker.

Naast de preventie van kanker wordt door de Vlaamse Gemeenschap ook uitgebreid aandacht besteed aan de preventie van **seksueel overdraagbare aandoeningen** (SOA) en HIV-besmetting.

Met betrekking tot deze problematiek werden onder meer twee specifiek kwetsbare groepen aangeduid, met name de sekswerkers en de Subsahar-

aanse Afrikaanse migrantenpopulatie. De preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen richt zich naar de sekswerkers (zowel vrouwen als mannen) wegens de hoge risicograd bij onveilige contacten. Vanuit de Vlaamse Gemeenschap wordt samengewerkt met een aantal organisaties met terreinwerking (PasOp en GH@PRO) om een gepast aanbod aan informatie, sensibilisering en hulpverlening te bieden en tevens te voorzien in een gezondheidsaanbod betreffende beroepsgebonden risico's. Zo wordt voor de doelgroep van sekswerkers in een screening op SOA en cervixkanker en een vaccinatie voor hepatitis B voorzien door deze organisaties.

Preventie van SOA's en bevordering van de seksuele gezondheid richten zich ook naar de Subsaharische Afrikaanse migranten (SAM) in Vlaanderen, wegens het hoge percentage aan HIV-besmettingen in deze doelgroep. Het Instituut voor Tropische Geneeskunde vormt in deze problematiek de organisatie met terreinwerking en werkt samen met de Vlaamse Gemeenschap om hierop een antwoord te bieden. Het doet dit onder meer door informatieverstrekking, sensibilisering, vorming van peer educators en autochtone preventiewerkers, opbouw van een sociaal netwerk rond SAM met HIV en het voorzien in interculturele bemiddeling tussen SAM met HIV en de reguliere voorzieningen.

Een andere kwetsbare groep wordt gevormd door **zwangere vrouwen die roken** tijdens hun zwangerschap.

Preventie van roken bij zwangere vrouwen brengt ons meteen op het terrein van de gezondheidsbevordering. De effecten van het roken treffen, naast de vrouw zelf, vooral het ongeboren kind. Ook de vrouw die rookt in het bijzijn van haar, al dan niet pasgeboren, kinderen vormt een groot gevaar voor hun gezondheid. De Vlaamse Gemeenschap doet een beroep op het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie (VIG) om de problematiek van het roken en passief roken te behartigen. Naast het VIG zijn de LOGO's actieve loco-regionale partners, die de lokale actoren (zoals huisartsen, apothekers, ...) sensibiliseren om aan de preventie van roken actief mee te werken. Ook de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen neemt een belangrijke rol op, daar zij aanbevelingen voor goede medische praktijkvoering ontwikkelen voor de Vlaamse huisartsen en deze ook ondersteunen in het hanteren van deze aanbevelingen.

De benadering van de doelgroep via deze verschillende kanalen vergroot de kans op een gedragsverandering in positieve zin.

Een laatste voorbeeld van specifieke aandacht voor de gezondheid van een kwetsbare groep is de **valpreventie bij bejaarden**.

30 à 40 % van de bejaarden ouder dan 65 jaar valt één keer per jaar. Deze cijfergegevens leren dat het van belang is aandacht te besteden aan deze kwetsbare groep binnen de preventieve gezondheidszorg. Het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie neemt ook deze problematiek ter harte en zorgt, samen met de LOGO's, voor de preventie van ongevallen in de privésfeer. In hun opdrachten werd het belang van deze doelstelling sterk benadrukt.

Inzake de **prenatale zorg** wordt vanuit Kind en Gezin specifieke aandacht gegeven aan de gezondheid van kwetsbare zwangere vrouwen. Momenteel zijn er door Kind en Gezin acht prenatale consultatiebureaus erkend, voornamelijk in grootsteden : drie in Antwerpen, twee in Brussel, twee in Gent en één in Mechelen. In deze prenatale consultatiebureaus kunnen kansarme zwangeren terecht voor prenatale medische en sociale begeleiding en gezondheidsvoorlichting en -opvoeding. Uit de voorlopige cijfers blijkt dat Kind en Gezin in 2003 zo meer dan 4.000 vrouwen bereikte.

In december 2003 keurde de raad van bestuur van Kind en Gezin een nieuw concept voor prenatale dienstverlening aan kwetsbare aanstaande ouders goed. Dit concept maakt het mogelijk de dienstverlening aan te bieden aan alle kwetsbare zwangeren in het Vlaamse en Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Drie uitgangspunten liggen aan de basis van dit concept :

- ondersteunen van de zelfredzaamheid van kwetsbare aanstaande ouders (veeleer dan ouders afhankelijk te maken van de dienstverlening) ;
- toeleiden naar de reguliere sector voor medische prenatale begeleiding ;
- investeren in netwerken.

De doelgroep die hierbij beoogd wordt, zijn kwetsbare aanstaande ouders die zich niet of laattijdig medisch prenataal laten begeleiden. De drempel naar de reguliere gezondheidszorg is voor hen vaak te hoog. Kind en Gezin zal deze cliënten opvangen en zo actief mogelijk toeleiden naar de reguliere medische zorg. Enkel in grootsteden organiseert Kind en Gezin dan nog eigen medische consulten in "prenatale steunpunten". Zwangere vrouwen en

hun partner kunnen hier terecht tot toeleiding naar de bestaande reguliere sector mogelijk wordt.

De doelgroep van kwetsbare zwangeren komt niet overal in gelijke mate voor. Om een segmentering mogelijk te maken, wordt aangesloten bij het concept van het stedenfonds. De concrete organisatie van de dienstverlening zal daarom op drie niveaus worden uitgebouwd :

- grootsteden: Brussel, Antwerpen, Gent ;
- centrumsteden: Aalst, Brugge, Hasselt, Genk, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout ;
- andere gebieden.

In de dienstverlening worden vier basisfuncties uitgebouwd. Een onthaal- en oriënteringsfunctie voorziet in een laagdrempelige loketfunctie waar kwetsbare zwangeren met al hun vragen terecht kunnen. In de grootsteden en centrumsteden zal dit onthaal structureel worden georganiseerd, in de andere gebieden wordt hierin veeleer ad hoc voorzien. Waar er een Inloopteam (integraal laagdrempelig opvoedingsondersteuningspunt) actief is, zal deze functie aan het inloopteam worden toevertrouwd. Zij hebben hierin reeds enige expertise. In de andere gevallen wordt de onthaalfunctie door de regioteamleden van Kind en Gezin zelf uitgebouwd.

Daarnaast wordt ook in een medische prenatale functie voorzien. Op elk niveau zal er een netwerk van gynaecologen, huisartsen en vroedvrouwen worden uitgebouwd. Kwetsbare zwangeren zullen naar deze hulpverleners worden toegeleid voor de medische prenatale begeleiding. Enkel in grootsteden zullen er prenatale steunpunten kunnen functioneren.

Ten derde zal de sociale begeleiding sterker worden uitgebouwd. Dit heeft te maken met administratieve begeleiding, verwijzing naar andere hulpverleners, uitbouwen van een ondersteunend netwerk, aandacht geven aan precare behoeften en gezondheidsvoorlichting en – opvoeding inzake zwangerschap. Deze functie zal worden opgenomen door de regioteamleden van Kind en Gezin, en dit op alle niveaus.

Ten slotte zullen ook op de drie niveaus ruimere (regionale) netwerken met hulp-, welzijns- en gezondheidsorganisaties worden opgezet. Is er een Inloopteam in de buurt ? Dan wordt deze functie aan het Inloopteam toevertrouwd. In de andere gevallen zal dit gebeuren door de regioteamleden.

Het **genderperspectief** is van essentieel belang voor het preventieve gezondheidsbeleid omdat het :

- de noodzaak van volledige participatie van vrouwen en mannen in het besluitvormingsproces (h)erkent ;
- gelijk gewicht geeft aan de kennis, waarden en ervaringen van vrouwen en mannen ;
- verzekert dat zowel vrouwen als mannen hun behoeften en prioriteiten op het gebied van gezondheid kenbaar kunnen maken ;
- erkent dat bepaalde gezondheidsproblemen uniek zijn of meer ernstige gevolgen hebben voor vrouwen of mannen ;
- leidt tot een groter inzicht in de oorzaken van ziekte ;
- uitmondt in meer doeltreffende interventies om de gezondheid te bevorderen ;
- bijdraagt tot het bereiken van grotere gelijkheid/evenwaardigheid van gezondheid en gezondheidszorg.

Met betrekking tot de toepassing van het genderperspectief op de besluitvorming inzake het gezondheidsbeleid verwijs ik naar het Vlaamse **decreet** betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, dat eerstdaags van kracht wordt. Hiermee wordt een solide basis gelegd voor het preventief handelen door de Vlaamse Gemeenschap. Tevens vormt het decreet een consolidatie van de bestaande initiatieven, ten aanzien van onder meer kwetsbare groepen.

Artikel 6 van het decreet bepaalt dat de Vlaamse regering zich kan richten tot specifieke bevolkingsgroepen met als doel het beter bereiken van groepen die gekenmerkt worden door een bijzondere kwetsbaarheid, het beter rekening houden met de evolutieve en dynamische aspecten van het mens zijn en het verbeteren van de uitvoerbaarheid van de diverse initiatieven. Daarnaast bepaalt artikel 7 dat de Vlaamse regering bijzondere aandacht besteedt aan :

- a) bevolkingsgroepen die kampen met kansarmoede,
- b) bevolkingsgroepen die in een grotere mate blootgesteld zijn aan bedreigingen van hun gezondheid en

c) de toegankelijkheid van het aanbod in de preventieve gezondheidszorg.

Alle binnen dit decreet gesubsidieerde organisaties zijn verplicht met deze bijzondere aandachtspunten rekening te houden.

Deze artikelen tonen duidelijk aan dat de Vlaamse regering haar aandacht vestigt op de gezondheid van kwetsbare groepen in de samenleving en dus een actief **doelgroepenbeleid** voert. Bij de definiëring van de kwetsbare groepen zullen niet alleen sociale criteria gehanteerd worden, maar zal ook niet uit het oog worden verloren dat ook op basis van andere criteria (bv. geografische) bijzondere doelgroepen kunnen worden afgelijnd.

Het genderperspectief krijgt een duidelijke plaats in de uittekening van de lijnen van het Vlaamse preventieve gezondheidsbeleid. Zo wordt het begrip "**gezondheidsconferentie**" geïntroduceerd voor de ontwikkeling van een voorstel van een nieuwe of te herziene Vlaamse gezondheidsdoelstelling. De voorbereiding van deze gezondheidsconferentie wordt gekenmerkt door de oprichting van werkgroepen, waarin onder meer inhoudelijke deskundigen en vertegenwoordigers van de doelgroep zitting hebben.

Naast een doelgroepenbeleid en de introductie van de gezondheidsconferentie houdt de Vlaamse Gemeenschap, in uitvoering van het genoemde decreet, ook rekening met het genderperspectief in haar **specifieke initiatieven** (zoals tabakspreventie, ongevallenpreventie, seksuele gezondheid en preventie van SOA). Bij de ontwikkeling van deze initiatieven wordt steeds a priori rekening gehouden met de mate van kwetsbaarheid van subcategorieën van de beoogde doelgroep. Ook wordt een langetermijnvisie voorop geplaatst in termen van het realiseren van gezondheidswinst en het voorkomen of beperken van gezondheidsschade voor de huidige en toekomstige generaties.

Vraag nr. 58
van 16 januari 2004
van de heer KOEN HELSEN

Zorgkassen – Interne controle

Het besluit van 17 juli 2002 betreffende de organisatie, het beheer, de werking en de erkenning van zorgkassen en betreffende de controle op zorgkassen stelt dat elke zorgkas moet beschikken over een interne controle.

Een werkgroep, opgericht in 2002, heeft zich erover beraden of terzake regelgevend moest worden opgetreden. Hij vond dit niet nodig omdat elke zorgkas over een interne controle beschikt en omdat de zorgverzekering nog maar net is opgericht. Het Vlaams Zorgfonds zou aan de hand van de controle op de beslissingen van de zorgkassen de interne controle van elke zorgkas afzonderlijk evalueren en, afhankelijk van de vaststellingen, de minister adviseren al dan niet regulerend op te treden.

1. Heeft elke zorgkas dezelfde vorm van interne controle ?
2. Zo neen, vindt de minister het normaal dat zorgkassen werken met verschillende vormen van controle ?
3. Wat was het resultaat van het onderzoek van het Vlaams Zorgfonds inzake de evaluatie van de interne controle van elke zorgkas afzonderlijk ?
4. Werd al een advies uitgebracht aan de minister m.b.t. de noodzaak van een reglementering ?

Antwoord

1. Niet iedere zorgkas heeft dezelfde vorm van interne controle. Dat is niet verwonderlijk gelet op het feit dat er vijf zorgkassen zijn opgericht door ziekenfondsen, twee door private verzekeringsmaatschappijen en één door de overheid.
2. De zorgkassen opgericht door ziekenfondsen zijn onderworpen aan de richtlijnen van de Controledienst voor de Ziekenfondsen en de overige zorgkassen hebben ervaring met interne controle via hun oprichtende instantie.

Bovendien wordt iedere zorgkas gecontroleerd door een erkende revisor die de algemene controlenormen moet toepassen.

3. Tot op heden heeft noch de Controledienst voor de Ziekenfondsen, noch een revisor opmerkingen met betrekking tot de interne controle gegeven.

Het Vlaams Zorgfonds rondt binnen een drietal maanden een controleronde op de kwaliteit van de beslissingen en de vertaling van deze beslissingen naar bestanden af. Nu al kan worden gezegd dat de kwaliteit van de door de zorgkassen genomen beslissingen hoog is, de vertaling naar bestanden kan beter. Iedere zorgkas wordt op

dit vlak individueel bijgestuurd door het Vlaams Zorgfonds.

4. Uit het antwoord op vraag 3 mag blijken dat een verder optreden tot nu toe niet noodzakelijk is.

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 33 van 19 december 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

Ondernemingsconferentie – Financiering maatregelen

In Vacature van 13 december 2003 wordt vermeld dat er 114 miljoen euro zal worden besteed aan de besliste maatregelen op de Ondernemingsconferentie.

Kan de minister per maatregel/voorstel opgeven hoeveel middelen daaraan in 2004 worden besteed ?

Antwoord

Voor de maatregelen van de Ondernemingsconferentie werd in een bedrag van 113,7 miljoen euro voorzien.

Deze middelen worden op volgende wijze besteed :

- verbeteren van het imago van ondernemen (2 miljoen euro) ;
- financiële ondersteuning van starters (10 miljoen euro) ;
- stimuleren van risicokapitaal (Vriendenlening en Talentenbank) (10 miljoen euro) ;
- stimuleren van de export (10 miljoen euro) ;
- meer ruimte om te ondernemen (2 miljoen euro minderontvangst als gevolg van fiscaal ondersteunen van brownfieldontwikkeling) ;

- maatregelen in het onderwijs zoals stimuleren van stages, actie Accent op Talent (2 miljoen euro) ;
- innovatieve acties (milieu- en innovatieplatform, Eco-scan, excellentiepolen, innovatiepact versneld uitvoeren, innovatiepremies KMO's, ondersteunen O&O-afdelingen) (20 miljoen euro) ;
- ondersteunen auditconvenant ter ondersteuning van milieuefficiënt produceren (1 miljoen euro) ;
- realiseren van de sluitende aanpak werklozen en stimuleren woon-werkverkeer (33 miljoen euro) ;
- stimuleren vorming en opleiding (acties i.v.m. knelpuntberoepen, uitbreiden opleidingscheques voor werknemers) (5 miljoen euro) ;
- werkcreatie in zorg- en groendiensten (5 miljoen euro) ;
- dienstencheques voor kinderopvang (13,7 miljoen euro).

Samen 113,7 miljoen euro.

(O&O : onderzoek en ontwikkeling – red.)

Vraag nr. 34
van 19 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Opleidingscheques – Teruggavemodaliteiten

Het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 regelt de modaliteiten voor het verstrekken van opleidingscheques aan werknemers en ondernemingen. Ongetwijfeld betekenen deze cheques een extra stimulans voor het volgen van opleidingen allerhande, zodat een grotere flexibiliteit op de arbeidsmarkt wordt bereikt.

Artikel 11, § 4 van het besluit bepaalt de voorwaarden waaronder de aangekochte cheques waarvan de geldigheidsduur verstreken is, eventueel kunnen worden teruggegeven en terugbetaald. Dat kan bij overlijden of arbeidsongeval, of wanneer de werkende die ingeschreven was voor een opleiding die niet heeft kunnen volgen door overmacht. Van dat laatste moet bewijs geleverd worden door een doktersattest.

Er kunnen zich echter ook andere omstandigheden voordoen waarbij de cheques niet of slechts laattijdig kunnen worden gebruikt. Zo kan de cursus waarvoor de betrokken werkende zich heeft ingeschreven, afgelast worden wegens gebrek aan inschrijvingen. Betrokkene moet dan op zoek naar een andere erkende opleidingsverstrekker die dezelfde cursus geeft. Het is echter niet altijd evident om binnen aanvaardbare geografische normen of tijdspanne dezelfde cursus te vinden.

Op die manier gaat het stimulerend effect van de opleidingscheques voor een deel verloren. Als gevolg ook van de beperkingen van teruggave worden betrokkenen in principe dan eigenlijk gedwongen om een cursus te volgen die hen eigenlijk niet echt interesseert.

1. Wat is de reden voor de beperkte mogelijkheden tot teruggave van de aangekochte opleidingscheques ?
2. Hoe staat de minister tegenover de beperkingen in teruggave van de aangekochte opleidingscheques en de eventuele uitbreiding van de teruggavemogelijkheden, zoals bijvoorbeeld het verlengen van de geldigheidsduur en de bredere omschrijving van het begrip "overmacht", dus niet in de zin van alleen ziekte ?

Antwoord

1. Het systeem van de opleidingscheques werd geconcipieerd als een vraaggestuurd project en beoogt de ondernemingen maximaal te responsabiliseren. De ondernemingen beslissen zelf naargelang hun concrete behoefte, al dan niet gebaseerd op opleidingsplannen (informele of formele) en/of wanneer het nodig is, voor welke soorten opleidingen en wanneer ze een deel of het geheel van hun maximaal contingent aan opleidingscheques willen besteden.

Van bij de ontwikkeling en de opstart van het systeem van de opleidingscheques hebben mijn voorgangers, de heren Dirk Van Mechelen en Jaak Gabriels, ervoor geopteerd omzichtig om te gaan met eventuele mogelijkheden tot teruggave van aangekochte cheques en een afwachtende houding aan te nemen met betrekking tot de andere gevallen van overmacht dan opgenomen in artikel 11, § 4 van het besluit van 14 december 2001. Men wou voornamelijk voorkomen dat ondernemingen op basis van ondoordacht handelen massaal opleidingscheques zouden hamsteren om naderhand een niet gebruikt

residu terug in te leveren. Gelet op de relatief lange geldigheidsduur (12 maanden) van de opleidingscheques verkoos men om af te wachten welke andere soorten van overmacht, met welke frequentie en met welk potentieel, zich zouden aandienen.

Er bestond, misschien niet ten onrechte, een zekere vrees dat het ganse contingent aan opleidingscheques op een korte periode zou worden opgekocht en dat naderhand zou blijken dat een al dan niet groot deel ervan terug zou worden ingeleverd. A priori voorzien in diverse gevallen van terugbetaling van de opleidingscheques zou de ondernemingen wellicht hebben aangemoedigd om op ondoordachte manier de opleidingscheques aan te kopen.

Nu het systeem bijna twee jaar loopt, dient te worden opgemerkt dat het aantal vragen om terugbetaling om andere redenen dan deze bepaald in artikel 11, § 4 eigenlijk minimaal of zelfs te verwaarlozen is.

2. "GevalLEN van overmacht of bijzondere gevallen" voor opleidingscheques waarvan de geldigheidsduur nog niet is verstreken, kunnen zich aandienen in velerlei vormen, zoals postverlies bij het versturen naar de onderneming, onvrijwillig verlies van de cheques bij de onderneming zelf, verlies door diefstal, verlies door brand, waterschade, enzovoort.

In geval van postverlies, namelijk wanneer de opleidingscheques niet binnen veertien werkdagen, te rekenen vanaf de overhandiging aan de post, bij de onderneming toekomen, worden er gratis nieuwe opleidingscheques gemaakt. Dit is vermeld in de overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de emittent en daartoe werd een procedure uitgewerkt.

In geval van onvrijwillig verlies van de cheques wordt gehandeld alsof het om cash geld gaat. Iemand die 50 euro verliest die hij heeft afgehaald bij zijn financiële instelling, moet ook niet aan die instelling vragen om het verloren geld terug te krijgen.

In geval van verlies door diefstal en brand dekt in principe de verzekering de geleden schade. De onderneming moet voor dergelijke gevallen de vereiste procedures opstarten (een klacht indienen bij de politie en proces-verbaal laten opmaken voor de verzekeringsmaatschappij). Ook op fiscaal en boekhoudkundig vlak kunnen dergelijke verliezen worden verrekend.

Tot slot wens ik te vermelden dat voor de gevallen waarbij de opleiding geannuleerd wordt door de opleidingsverstrekker, ik reeds een initiatief heb genomen. Artikel 11 bepaalt effectief niets wanneer een opleiding door de opleidingsverstrekker zelf geannuleerd wordt. Dit gebeurt weliswaar zelden, maar toch bestaat de mogelijkheid onder meer bij onvoldoende inschrijvingen, het volzet zijn van de opleiding, ziekte van de lesgever, overmacht aan de kant van de opleidingsvertrekker en de onmogelijkheid van de opleidingsverstrekker om dezelfde cursus opnieuw te organiseren binnen de geldigheidsduur van de cheques. In de meeste gevallen kan een onderneming de cheques weliswaar nog gebruiken voor een andere opleiding, tenzij dit niet aan de orde is. De praktijk leert dat heel wat bedrijven, zeker de allerkleinste, enkel cheques kopen voor een welbepaalde opleiding en geen andere behoefte hebben of in dergelijke gevallen ook de cheques niet zomaar wensen te gebruiken voor een alternatieve opleiding.

Voor de weliswaar zeldzame gevallen ga ik toch een voorstel indienen om in artikel 11 ook te voorzien in de mogelijkheid tot terugbetaling van de cheques in geval van annulering van de opleiding door de opleidingsverstrekker mits deze de annulering grondig motiveert en attesteert. De aanvraag tot terugbetaling van de cheques moet evenwel gebeuren binnen veertien maanden na de uitgiftedatum van de cheques.

Vraag nr. 35
van 24 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Vlaams Agentschap Ondernemen – Accountmanagers

In het Vlaams Agentschap Ondernemen zullen ondernemingen worden begeleid door "hun" accountmanager, die een antwoord moet bieden op al hun vragen aan de verschillende administraties.

Hoe wordt dat praktisch georganiseerd? Krijgen alle, bijna 200.000, ondernemingen een accountmanager toegewezen?

Antwoord

In het kader van de Ondernemingsconferentie engageerde de Vlaamse overheid zich inderdaad om binnen het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) een stelsel van "accountmanagers" uit te

bouwen die een mandaat krijgen om voor belangrijke (investerings)dossiers op te treden voor alle backoffices van de Vlaamse overheid. Hoofdbe-trachting daarbij is de administratieve doorlooptijd gevoelig in te korten en de ondernemingsvriendelijkheid van de Vlaamse administratie te verhogen.

Deze maatregel werd ondertussen reeds meegenomen in het voorontwerp van decreet tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid VLAO, dat door de Vlaamse regering principieel werd goedgekeurd op 19 december 2003. Artikel 5, § 1, 3° in dit voorontwerp verwijst naar "taken van accountmanagement", wat wordt omschreven als "de onafhankelijke en integrale opvolging en begeleiding van een dossier inzake ondernemen of ondernemingsgerelateerde materies". In uitvoering van dit decreet zal de Vlaamse regering de domeinen bepalen waarop het accountmanagement van toepassing zal zijn.

Hoe het accountmanagement operationeel zal worden ingevuld, is finaal de verantwoordelijkheid van het hoofd van het nieuw op te richten VLAO, die zich daarbij kan laten bijstaan door zijn raadgevend comité.

Drie elementen zijn daarbij van belang.

In de eerste plaats de optie om een partnerschap aan te gaan met privé-organisaties uit het socio-economisch middenveld. Door een wel afgelijnde taakafbakening tussen het agentschap en de private loketten is een optimale verdeling van de workload tussen beide partijen mogelijk. Een groot aantal ondernemingen kan immers al verder worden geholpen in deze private loketten. De ambtenaren van het agentschap kunnen zich daardoor echt focussen op de "moeilijke" gevallen, die vaak een grensoverschrijdende dimensie hebben (hetzij tussen verschillende Vlaamse administraties, hetzij tussen verschillende beleidsniveaus).

Voorts spreekt het voor zich dat ook het beschikbaar overheidsinstrumentarium voor ondernemers nog een stuk klantvriendelijker moet worden opgevat. Het systematisch vertalen van procedures naar webbased applicaties past in deze visie. Ondernemers moeten immers zelf zonder problemen een aantal instrumenten kunnen aanvragen.

Tot slot moet de focus van het Vlaams Agentschap op accountmanagement ook tot duidelijke efficiëntievoordelen leiden. Gelet op het feit dat het agentschap geen meerkosten met zich mag meebrengen, wordt de maximaal beheersbare portefeuille aan klanten voorlopig op 20.000 ingeschat. Dit cijfer

dient met het nodige voorbehoud te worden gehanteerd, aangezien dossiers door hun aard en complexiteit immers grondig van elkaar kunnen verschillen.

Vraag nr. 36
van 24 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Ondernemingsconferentie – Milieuheffingen

In de besluiten van de Ondernemingsconferentie wordt gesteld : "de Vlaamse regering zal in het kader van de problematiek omtrent de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen, deze herkwalficeren zodanig dat de dienstverlening van de overheid wordt vergoed".

Als de oplossing zo simpel is, waarom werden dan al niet veel vroeger de heffingen vervangen door retributies, zoals onder meer het Vlaams Economisch Verbond (VEV) al meer dan een jaar geleden voorstelde ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 66
van 9 januari 2004
van de heer CARL DECALUWE

VRT – Freelance cameraploegen

De VRT doet vaak voor diverse opdrachten een beroep op freelance cameraploegen.

1. Volgens welke procedure worden cameraploegen op freelance basis binnen de VRT aange-trokken ?
2. Klopt de bewering dat iedere producer binnen de openbare omroep zelf aan prijszetting kan

doen betreffende de opdrachten voor camera-ploegen op freelance basis ?

Indien ja, wat is de onderliggende bedrijfsfilosofie van deze opstelling en aanpak ?

In welke mate is dit de meest efficiënte en effectieve manier van beeldproductie ?

3. Wat is het aandeel van het camerawerk gepresteerd op freelance basis ten opzichte van dat van het VRT-personeel voor de eigen beeldproductie tijdens het afgelopen jaar ?

Antwoord

1. De regel vereist dat de producers voor de inzet van freelance cameraploegen offertes vragen aan diverse ploegen die voor de opdracht in aanmerking komen. Hieruit kiest hij dan in overleg met zijn hiërarchie de meest interessante offerte.

Voor programma's zoals "De rode loper", "Vlaanderen Vakantieland" en dergelijke, waarbij men gedurende een lange periode op dagelijkse basis over ploegen moet beschikken, worden er volumeovereenkomsten aangegaan over een volledig seizoen. Bij andere gaat het over een bepaald aantal opdrachten naargelang van de aard en de behoeften van het programma.

2. Bij het inzetten van cameraploegen op freelance basis wordt niet aan prijszetting gedaan. De tv-directie heeft reeds sinds geruime tijd als richtsnoer een maximale prijs vastgelegd voor de incidentele inzet van ploegen. De prijzen die via de hierboven geschetste procedures worden verkregen, zijn meestal aanzienlijk lager.

In de gehanteerde bedrijfsfilosofie worden op een gedecentraliseerde manier (maar onder controle per tv-net) overeenkomsten aangegaan voor een bepaalde periode. Dit heeft als voordeel dat de bedrijven hun offertes kunnen afstemmen op de aard van de opdracht. Ploegen zijn meestal gespecialiseerd/geïnteresseerd in bepaalde opdrachten, bijvoorbeeld hard nieuws, human interest. De VRT kan inspelen op de beschikbaarheid van ploegen (de laatste jaren is er een aanzienlijk aanbod waardoor de prijzen onder druk staan) en de procedures worden geresponsabiliseerd. Deze aanpak werd in 1996 ingevoerd en heeft ondertussen zijn deugdelijkheid bewezen.

3. Wat het aandeel van camerawerk gepresteerd op freelance basis ten opzichte van het aandeel gepresteerd door interne ploegen betreft, kan de VRT enkel een raming geven op basis van betaalde facturen. Het aandeel van de eigen ploegen bedraagt dan bij benadering 60 % gespreid over een jaar.

Vraag nr. 67 van 16 januari 2004 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Onregelmatig samengestelde adviesorganen – Adviezen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 32
van 16 januari 2004
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1721

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 68 van 16 januari 2004 van de heer ANDRE MOREAU

Heffing leegstand – Langdurig te koop staande handelspanden

Zie :
Vlaams minister van Financiën en Begroting,
Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie
Vraag nr. 72
van 16 januari 2004
van de heer André Moreau
Blz. 1744

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie.

Vraag nr. 69
van 22 januari 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

VRT-nieuws en duidingsprogramma's – Politici

Omdat de openbare omroep als opdracht heeft een correcte duiding te brengen over de actualiteit en omdat het daarbij belangrijk is dat alle in het parlement vertegenwoordigde politieke stromingen aan bod komen, graag een antwoord op volgende vragen.

1. Welke politici van welke partijen waren er tot op heden te gast in "De zevende dag" sinds 18 mei 2003 ?
2. Welke politici van welke partijen waren er te gast in "Terzake" sinds 18 mei 2003 tot heden ?
3. In "Villa Politica" worden de door de VRT uitgekozen protagonisten van de "grote" debatten op een steekkaart vooropgesteld met vermelding van onder andere leeftijd, partij en opleiding.

Welke politici werden zo sinds 18 mei 2003 voorgesteld ?

4. Welke politici van welke partijen waren er te gast in "Coninx en Van Wijck" sinds 18 mei 2003 tot op heden ?
5. Welke politici waren de studiegasten in de verschillende journaals van de VRT sinds 18 mei 2003 tot op heden ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt de VRT om voor "De zevende dag", "Terzake", "Villa Politica", "Coninx en Van Wijck" en de Journaals een overzicht te bezorgen van politici die sinds 18 mei 2003 te gast geweest zijn.

Om zowel formele als praktische redenen kan de VRT de gevraagde gegevens niet bezorgen.

Wat het formele aspect betreft, verwijzen we naar de gecoördineerde mediadecreten. In artikel 23, § 1, wordt gesteld :

"In de programma's wordt, op basis van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, elke vorm van discriminatie geweerd. De programma-opbouw geschiedt derwijze dat hij geen aanleiding

geeft tot discriminatie tussen ideologische en filosofische strekkingen. De informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen, dienen onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. De programma's van de nieuwsdienst moeten beantwoorden aan de normen inzake journalistieke deontologie zoals vastgelegd in een deontologische code en genieten waarborgen voor de gangbare redactionele onafhankelijkheid zoals vastgelegd in een redactiestatuut."

De uitzendingen van de tv-nieuwsdienst beantwoorden aan deze bepaling. Zij behandelen de politieke actualiteit op een waarheidsgetrouwe en onpartijdige wijze. Bij de selectie van de onderwerpen is de nieuwswaarde het belangrijkste criterium. Het volstaat dus niet dat een partij of een politicus een standpunt inneemt om daarover te berichten. Van belang is immers of dit standpunt voldoende relevant is in de context van het hele nieuwsaanbod. De deontologische code van de VRT die conform de bepalingen van de gecoördineerde mediadecreten door de gedelegeerd bestuurder uitgevaardigd is, bevat daarover volgende bepalingen :

"In de nieuwsuitzendingen kiezen journalisten van de nieuwsdienst geen partij. De eigen mening mag ook niet blijken uit de vraagstelling. Toch moet de interviewer kritisch zijn en de geïnterviewde confronteren met vragen en standpunten van anderen. Daarbij worden controversiële onderwerpen niet uit de weg gegaan. Uit de houding van de journalist blijkt geen vijandigheid maar een alerte kritische ingesteldheid. De verschillende relevante standpunten komen aan bod. Toch houdt onpartijdigheid niet in dat alle partijen en meningen in één uitzending worden behandeld. Een spreiding over verschillende uitzendingen en dagen is verantwoord."

Uit deze elementen blijkt dat statistieken over het aantal keer dat een partij of politicus in de uitzendingen van de VRT aan bod is geweest, niet bepalend zijn om te beoordelen of hij zijn decretale opdracht correct uitvoert.

Vanuit praktisch standpunt kan de VRT zulke gegevens bovendien niet bijhouden. Om dergelijke lijsten ter beschikking te kunnen stellen, zou een zeer uitvoerige en tijdrovende research vereist zijn op basis van de gearchiveerde uitzendingen van alle programma's die in de schriftelijke vraag opgesomd worden. We kunnen dan ook niet ingaan op deze vraag.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn**BART SOMERS**MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING**Vraag nr. 19**
van 7 november 2003
van de heer CARL DECALUWE*Overheidsopdrachten – GIM NV*

Europees commissaris Pedro Solbes heeft bevestigd dat de antifraudecel van de Europese Commissie, OLAF, een onderzoek geopend heeft naar de firma Geographic Information Management NV (GIM NV) uit Leuven (European News Mobile Edition – EU News 15 oktober 2003).

GIM NV is actief in de sector van geografische informatiesystemen (GIS). Het onderzoek wordt volgens de commissaris gerechtvaardigd door het feit dat de moederverenootschap van GIM NV gevestigd is op de Bahama's, een offshore belastingparadijs waarvan de wetgeving de volstreekte anonimiteit garandeert, en door het feit dat GIM NV voor een omvangrijk bedrag opdrachten onderhands heeft gekregen.

Ook op Vlaams vlak krijgt GIM NV tal van overheidsopdrachten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) en van diverse Vlaamse openbare instellingen.

1. Welke opdrachten werden er gedurende de laatste drie jaar gegund aan GIM NV door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen ?

Volgens welke overheidsopdrachtenprocedure werd elk van deze opdrachten gegund ?

2. Wat was het bedrag van elke opdracht ?
3. Waren het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of de betrokken Vlaamse openbare instellingen ten tijde van de gunning van de respectieve opdrachten op de hoogte van het feit dat het hoofdaandeelhouderschap van GIM NV zich in feite op de Bahama's bevindt ?
4. Vindt de minister-president van de Vlaamse regering het opportuun dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse openbare instellingen opdrachten toekennen aan vennootschappen waarvan de aandeelhouders zich schuilhouden in offshore belastingparadijzen ?
5. Wat zijn de gevolgen voor de aanbestedingen die nog worden gepland voor de nabije toekomst ?

Antwoord

1 en 2. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de overheidsopdrachten die gedurende de laatste drie jaar rechtstreeks gegund werden aan NV GIM.

Het overzicht geeft per opdracht ook de gevraagde informatie over de opdrachtenprocedure en het bedrag.

Opdrachten door Leefmilieu en Infrastructuur – Secretariaat-Generaal (LIN – SG) / Mobiliteitscel toegekend aan Geographic Information Management NV in de periode 2001-2003

Titel	Bedrag (incl. BTW)	Jaar	Wettelijke basis
Uitwerken van de integratie-algoritmes voor de conversie van digitale verkeersnetten tussen Trips en GIS	52.223,60	2002	art. 17 § 2 1° f)
Idem, bijakte	22.409,20	2002	art. 17 § 2 1° f)
Evaluatie van de netwerkconversie - testcase model Vlaams-Brabant	47.480,40	2002	art. 17 § 2 1° f)
Idem, bijakte	23.716,00	2003	art. 17 § 2 1° f)
Strategisch niveau : aanpassingen en uitbreiding van de ArcNoisetoepassing – Functionele analyse en technisch ontwerp	71.970,80	2002	art. 17 § 2 1° f)
Studie voor de verfijning van de ArcNoisetoepassing naar een grootschalig projectniveau	74.318,20	2002	art. 17 § 2 1° f)
Berekeningen geluidscontouren hoofdwegennet t.b.v. Mobiliteitsplan Vlaanderen	31.674,84	2001	art. 17 § 2 1° f)
Idem, herberekeningen	10.624,27	2001	art. 17 § 2 1° f)

Opdrachten door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) toegekend aan Geographic Information Management (GIM) NV in de periode 2001-2003

Titel	Bedrag (incl. BTW)	Jaar	Wettelijke basis
Opleiding : basiscursus ArcView	2.339,60	2001	Onderhandelingsprocedure conform wet op overheidsopdrachten 24/12/1993
Opleiding : basiscursus ArcView	1.169,80	2001	Onderhandelingsprocedure conform wet op overheidsopdrachten 24/12/1993
Opleiding : basiscursus ArcView	1.169,80	2001	Onderhandelingsprocedure conform wet op overheidsopdrachten 24/12/1993
Opleiding : wegwijs met GIS	809,87	2001	Onderhandelingsprocedure conform wet op overheidsopdrachten 24/12/1993
Opleiding : maatopleiding ArcView	5.384,50	2001	Onderhandelingsprocedure conform wet op overheidsopdrachten 24/12/1993
Opleiding : aanvullende maatopleiding ArcView	8.211,38	2001	Onderhandelingsprocedure conform wet op overheidsopdrachten 24/12/1993
Opleiding : ArcGis voor beginners en gevorderden	7.560,08	2002	Onderhandelingsprocedure conform wet op overheidsopdrachten 24/12/1993
Opleiding : ArcGis voor beginners en gevorderden	5.771,70	2003	Onderhandelingsprocedure conform wet op overheidsopdrachten 24/12/1993
Technische interventie aan RioDbsoftware	535,43	2003	Onderhandelingsprocedure conform wet op overheidsopdrachten 24/12/1993

Opdrachten door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest toegekend aan Geographic Information Management (GIM) NV in de periode 2001-2003

Titel	Bedrag (incl. BTW)	Jaar	Wettelijke basis
Verlenging bestaande opdracht ter begeleiding van de implementatie van een GIS-systeem	24.745,98	2001	Onderhandse wijze

Opdrachten door de Vlaamse Milieumaatschappij toegekend aan Geographic Information Management (GIM) NV in de periode 2001-2003

Titel	Bedrag (incl. BTW)	Jaar	Wettelijke basis
Fase 1 : Klaarstomen site voor nieuwe ooievaarstrek seizoen 2000/2001	5.505,44	2001	Onderhandelingsprocedure
Fase 2 : Opleiding onderhoud ooievaarssite			
Onderhoud en opleiding ooievaarswebsite	980,10	2002	Onderhandelingsprocedure
Haalbaarheidsstudie informatie- en geoloket beheersovereenkomsten	49.404,30	2002	Onderhandelingsprocedure
Interventie support Databank Ondergrond Vlaanderen	919,60	2003	Onderhandelingsprocedure

3. Sinds parlementaire vraag nr. 4 van 30 september 1999 van Vlaams volksvertegenwoordiger Patrick Lachaert (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 1999, blz. 130 – red.*) mag worden aangenomen dat de Vlaamse overheid op de hoogte kon zijn van het feit dat het hoofdaandeelhouderschap van NV GIM zich in feite op de Bahama's bevindt.
4. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zinspeelt op de onwenselijkheid van het toekennen van overheidsopdrachten door de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaams Gewest en de Vlaamse openbare instellingen aan "vennootschappen waarvan de aandeelhouders zich schuilhouden in offshore belastingparadijzen".

De vestigingsplaats van de aandeelhouders van de mededinger naar overheidsopdrachten behoort tot de eigenheden en kwalificaties van die mededinger. De overheid onderzoekt die kwalificaties bij de "kwalitatieve selectie", de eerste fase in het onderzoek van de ingediende offertes. Die kwalitatieve selectie inzake opdrachten van diensten is geregeld in de artikelen 68 tot 74

van het koninklijk besluit (KB) van 8 januari 1996. Welnu, al die artikelen zijn in hun redactie toegespitst op de mededingende firma zelf en niet op haar bestuurders, componenten, aandeelhouders of dochters.

Vanzelfsprekend wordt er ook gealludeerd op de kwalificaties van het personeel van de firma (artikel 71, 1°, 3° en 4° en artikel 72, § 3, 2e lid), doch nergens maakt men een punt van de woonplaats of nationaliteit van dat personeel! Dat zou trouwens ook niet kunnen, want indien men bepaalde woonplaatsen of nationaliteiten van het personeel zou uitsluiten, zou dat een ongeoorloofde discriminatie en inmenging in de interne zaken van de firma zijn.

Op basis van de overheidsopdrachtenregels bestaat er bijgevolg geen verplichting voor de overheid om te informeren naar de identiteit van bestuurders, componenten, aandeelhouders of dochters van de mededingende firma's, noch voor die firma's om die gegevens mee te delen. Zelfs wanneer die informatie vrijwillig zou zijn meegedeeld (of de overheid er via andere kana-

len over zou beschikken), kan de overheid enkel maar de gerechtelijke en fiscale instanties inlichten over eventuele verdachte situaties, maar kan ze zeker niet weigeren om de overheidsopdracht aan een verdachte firma te gunnen. Ze zou dat pas kunnen als een van de uitsluitingsgronden van artikel 69 van hetzelfde KB toepasselijk zou zijn, namelijk in geval van definitieve veroordeling van de firma of van één van haar bestuurders, bijvoorbeeld op grond van fraude.

5. Uit het vorige punt volgt dat er vooralsnog geen actiemogelijkheden zijn bij de toekomstige gunning van overheidsopdrachten en dat het mij niet toekomt om die gunning opportuun of inopportuun te vinden, louter op basis van de vestigingsplaats van het aandeelhouderschap van de firma die als laureaat uit de gunningsprocedure voortkomt.
6. Ik wens er de bijzondere aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op te vestigen dat in het antwoord op de vragen 1 en 2 enkel de overheidsopdrachten opgenomen zijn die door de administratie rechtstreeks aan GIM NV werden gegund.

Daarnaast bezorg ik hem, voor de volledigheid en tot al wat dienen kan, als **bijlage** een tweede lijst van opdrachten die door GIM NV uitgevoerd werden als onderaannemer van Siemens Business Services (SBS).

Het betreft inzonderheid werkaanvragen die door het departement LIN in het kader van de IT-outsourcing bij Siemens Business Services (SBS) werden geplaatst en die in opdracht van SBS uitgevoerd werden door GIM NV (*IT : informatietechnologie – red.*).

Bijlage

Opdrachten door Siemens Business Services (SBS) gegund aan NV GIM in het kader van de IT-outsourcing

Project	Dep.	Beschrijving	Bestelling	EUR excl. BTW	EUR incl. BTW
WA 339	Aminal	DOV – Uitbreiding en integratie van DOV Internet en DOV GIS	22/07/1999	208.639,59	252.453,90
WA 7853	Aminal	Overname en eventueel opmaak en uitvoering van een herstelplan voor applicatie Databank Ondergrond Vlaanderen (DOV) – hydrogeologie (Lolita 1071)	08/11/2000	13.253,63	16.036,89
WA 10681	Aminal	Correctief en adaptief onderhoud informatiesysteem DOV.Modules invoer en raadpleging	12/04/2001	124.684,17	150.867,84
WA 9055	Aminal	Aanpassing systeemarchitectuur Databank Ondergrond Vlaanderen (DOV) – hydrogeologie (Lolita 1071) conform nieuwe MVG-standaarden (Apache, ArcIMS, ArcSDE, JSP, Java) – Bijsturing WA 339 – Aminal	02/05/2001	22.070,26	26.705,01
WA 7077	Aminal	Consultancy voor de evaluatie en de opmaak van de eerste raming voor een eventueel nodig herstelplan en een overnameplaats voor SLA-dienstverlening betreffende de niet-BAFO-applicatie Databank Ondergrond Vlaanderen (DOV) – hydrogeologie (Lolita 1071)	09/05/2001	2.201,96	2.664,37
WA 11214	AOSO	Correctief onderhoud DOV/Invoer (Lolita 351) – oproep 16.02.2001 – AOSO Geotechniek	16/05/2001	8.453,51	10.228,75
WA 7623	Aminal	DOV – Additief onderhoud : Aanmaak van rapporteringsmodule	08/11/2000	2.602,88	3.149,49
WA 13554	Aminal	Databank Ondergrond Vlaanderen (DOV) Substelsysteem Hydrogeologie – implementatie van rapporteringsfuncties conform analyse resulterend uit WA 7623 – Aminal	15/11/2001	22.682,75	27.446,13
WA 12852	Aminal	Additief onderhoud van toepassing Grontwatervergunningen (Lolita 951) – vervangt WA 11201 – uit te voeren gecoördineerd met WA's 7625 en 10681 – Aminal Water	21/01/2002	50.997,30	61.706,73

Project	Dep.	Beschrijving	Bestelling	EUR excl. BTW	EUR incl. BTW
WA 18304	Aminal	Consultancy met Eerste Raming betreffende de migratie van de toepassing Vlaamse Hydrografische Atlas (Lolita 1019) naar nieuwe GIS-architectuur met connectiviteit naar departementale GIS-data-server Mercator met transitie op basis van actuele GIS-technologie inzake ontwikkeling (UML, ArcObjects, VBA, OLE/COM, JAVA, ...), services (ArcIMS) en data (Geodatabase Informix/SDE) conform krachtlijnen van WA 16093 – Aminal Water	26/04/2002	9.083,50	10.991,04
WA 501451	AOSO	Technische implementatie van de uitbreiding van de toepassing Databank Ondergrond Vlaanderen – DOV Substelsysteem Geotechniek (Lolita 351) met een rapporteringsmodule betreffende lijsten, profielen en lokatiekaarten inzake boringen, sonderingen, putten/filters lengteprofielen conform de analyse resulterend uit WA 7623 van Aminal en met uitvoering gecoördineerd t.a.v. WA 13554 van Aminal – AOSO Geotechniek	31/05/2002	32.287,56	39.067,95
WA 500145	Aminal	Procesgerichte en informatiegerichte analyse/modellering en Eerste Raming inzake de uitbreiding van de toepassing Databank Ondergrond Vlaanderen (Lolita 1071) met 2 modules ten behoeve van Aquafin als pilotorganisatie met toegang via het Milieu-Extranet – gegevensinvoer en raadpleging d.m.v. de bestaande GIS-tool op basis van Arc-View en Informix – Aminal	31/05/2002	14.715,36	17.805,59
WA 16827	AOSO	Adaptief onderhoud van toepassing Databank Ondergrond Vlaanderen DOV (Lolita 351) – upgrade naar ArcIMS V3.1 – AOSO Geotechniek	19/12/2003	8.176,88	9.894,02 Iopend
WA 501236	Aminal	Klein onderhoud inzake de toepassing Vlaamse Hydrografische Atlas (Lolita 1019) tijdens een periode van het jaar 2002 – Aminal Water	05/07/2002	13.577,73	16.429,05
WA 501339	AOSO	Klein onderhoud inzake de Databank Ondergrond Vlaanderen – DOV Geotechniek (Lolita 351) tijdens een periode van het jaar 2002 – AOSO Geotechniek	08/08/2002	3.937,50	4.764,38
			25/11/2003	4.389,44	5.311,22 Iopend
			08/11/2002	8.526,76	10.317,38
			28/11/2002	7.576,32	9.167,35

Project	Dep.	Beschrijving	Bestelling	EUR excl. BTW	EUR incl. BTW
WA 17855	AOSO	Correctief onderhoud Databank Ondergrond Vlaanderen – DOV (Lolita 351) – oproep 28.01.2002 – AOSO GEO	10/10/2002	4.752,20	5.750,16
WA 501237	Aminal	Klein onderhoud inzake de toepassing Databank Ondergrond Vlaanderen (DOV) – Hydrogeologie (Lolita 1071) tijdens een periode van het jaar 2002 – Aminal Water	28/11/2002	4.005,43	4.846,57
			25/02/2003	7.739,30	9.364,55
			22/04/2003	4.276,98	5.175,15

(SLA : Service Level Agreement ; BAFO : Best and Final Offer ; AOSO : administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten ; Aminal : administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer – red.)

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 26
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Gesco's – Stand van zaken

Om langdurig werklozen en kansengroepen een kans te geven op de arbeidsmarkt wordt vaak het statuut van gesubsidieerde contractueel (gesco) toegepast.

Deze gesco's worden tewerkgesteld bij plaatselijke besturen, overheden en organisaties tot zelfs sportclubs. In ruil ontvangt de werkgever van de Vlaamse overheid een tegemoetkoming in de loonkosten in de vorm van premies.

1. Hoeveel werknemers zijn momenteel aan het werk met een statuut van gesubsidieerde contractueel ?
2. Kan de minister medelen in welke specifieke plaatselijke besturen, overheden en organisaties deze gesco's werden tewerkgesteld ?
3. Hoeveel aanvragen werden totnogtoe in 2003 ingediend en voor welke specifieke overheid, bestuur of organisatie ?

Hoeveel aanvragen werden goedgekeurd en voor welke specifieke overheid, bestuur of organisatie ?

Hoeveel aanvragen werden geweigerd en welke zijn de motieven daartoe ?

Aan welke criteria moet de werkzoekende voldoen om in het statuut gesubsidieerde contractueel te kunnen werken ?

4. Hoeveel kost deze tewerkstellingsmaatregel per goedgekeurde overeenkomst ?

Hoeveel bedraagt de gemiddelde premie die de Vlaamse overheid per gesco moet betalen ?

Welk budget heeft de Vlaamse overheid hiervoor ter beschikking ?

Antwoord

1. In totaal betreft het 27.680 VE (37.683 personen) (*VE : voltijds equivalent – red.*).
2. Gesco's kunnen worden tewerkgesteld bij VZW's, gemeentebesturen en verenigingen van gemeenten zonder economische finaliteit, OCMW's en verenigingen van OCMW's, provinciebesturen, de Vlaamse overheid en de Vlaamse openbare instellingen, polders, wateringen en kerkfabrieken.
3. Wat de klassieke gesco's en BKO betreft, werden in 2003 tot 12 december 118 aanvragen ingediend en werden 94 aanvragen goedgekeurd. Voor een aantal dossiers was de behandelingsprocedure niet afgerond (*BKO : buitenschoolse kinderopvang – red.*).

Het aantal ingediende aanvragen voor sociale werkplaatsen bedroeg 21, die alle werden ingewilligd. In het kader van het WEP-plus werden in 2003 101 aanvragen ingediend, werden 67 aanvragen goedgekeurd en werden vijf aanvragen negatief beslist, een aantal aanvragen is nog in behandeling (*WEP : Werkervaringsplan – red.*).

De aanvragen gebeurden bijna uitsluitend door VZW's, gemeentebesturen en OCMW's. De vijf niet-goedgekeurde aanvragen waren aanvragen van VZW's. De redenen tot niet-goedkeuring waren het opstarten van het stelsel dienstencheques, noodzakelijke samenwerkingsovereenkomsten die nog niet waren afgesloten en het feit dat onvoldoende begeleiding en opvolging op de werkvloer kon worden gegarandeerd.

De verschillende beschreven maatregelen vertrekken elk van het basisgegeven dat het de tewerkstelling van personen betreft die ingeschreven zijn als niet-werkende werkzoekende bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) of die een periode van inactiviteit achter de rug hebben.

Afhankelijk van maatregel en doelstelling varieert de periode die wordt gevraagd om als gesco te kunnen worden aangeworven. Zo is binnen het stelsel van de klassieke gesco-programma's de basisvoorwaarde om als gesco te kunnen worden aangeworven een periode van zes maanden inschrijving bij de VDAB kunnen bewijzen. Een langere periode van werkloosheid wordt echter gevraagd indien men een hogere premie dan de basispremie wenst. Voor een

aantal kansengroepen wordt binnen deze programma's echter geen periode van inschrijving gevraagd, bijvoorbeeld voor laaggeschoolden, oudere werkzoekenden, allochtonen, arbeidsgehandicapten en leefloners. Vanuit dezelfde filosofie wordt wat BKO betreft eveneens geen periode van inschrijving gevraagd vermits het hier de tewerkstelling van laaggeschoolden betreft.

Het WEP-plus daarentegen is een programma dat zich specifiek richt naar laaggeschoolden waarvan blijkt dat hun afstand tot de arbeidsmarkt te groot is en die via een werkervaring van één jaar een opstap kunnen maken naar een reguliere job. Dit programma richt zich naar personen die gedurende twee jaar ingeschreven zijn als niet-werkende werkzoekende of die leefloner zijn.

Vanuit het gegeven dat er hoe dan ook een aantal mensen zijn die wellicht nooit de stap naar een reguliere job zullen zetten en enkel kunnen functioneren in een beschermde werkomgeving werden de sociale werkplaatsen gecreëerd. Het betreft hier mensen die minimaal vijf jaar inactief zijn.

Daarnaast wordt in een aantal gelijkstellingsperiodes voorzien, bijvoorbeeld de tewerkstelling in een beschutte werkplaats.

4. Wat de klassieke gesco's en BKO betreft, is de premie per VE afhankelijk van de periode van inschrijving als niet-werkende werkzoekende en/of van de kwalificatie.

Voor de contingentgesco's werden twee premiebedragen bepaald.

Voor sociale werkplaatsen en WEP-plus is de basispremie per VE steeds identiek maar schommelt deze wel afhankelijk van het feit of een persoon werd aangeworven die recht heeft op een federale activeringspremie.

Voor 2004 wordt de gemiddelde premie per VE gesco voor de klassieke gesco's geraamd op 13.694 euro, voor de contingentgesco's op 10.453 euro, voor BKO op 13.786 euro, voor het gesco-WEP-plus op 14.297 euro en voor de gesco's binnen de sociale werkplaatsen op 13.206 euro.

Voor 2004 wordt voor de klassieke gesco's een budget uitgetrokken van 63.800.000 euro, waarvan 17.922.000 euro bestemd voor BKO ; voor de contingentgesco's van 221.538.000 euro. Voor

het volledige WEP-plus wordt een budget uitgetrokken van 24.380.000 euro en voor het volledige stelsel sociale werkplaatsen (exclusief arbeidszorg) 25.765.000 euro. Wat de programma's WEP-plus en sociale werkplaatsen betreft, werd reeds gesteld dat het hier slechts gedeeltelijk over gesco's gaat.

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 37
van 9 januari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Federale maatregelen zand- en grindwinning – Economische gevolgen

De federale regering plant de aanpassing van de zones voor zand- en grindwinning en de verhoging van de retributies met 54 % voor zand en met 226 % voor grind.

1. Is er over deze maatregelen voorafgaand overleg geweest ?
2. Wat zijn de gevolgen voor de ontginbare hoeveelheden ?
3. Zijn de geplande retributies nog redelijk te noemen ?

Wat zijn de gevolgen voor de prijzen van zand en grind in Vlaanderen ?

Wat zijn de gevolgen voor de bouwsector ?

4. Wat zijn de gevolgen voor de oppervlaktedelfstoffenplannen van het Vlaams Gewest ?

Antwoord

Gelet op het groot economisch en maatschappelijk belang van de bevoorradingszekerheid van minerale grondstoffen voor de Vlaamse beton- en bouwsector, is het absoluut aan te bevelen om de buitenlandse afhankelijkheid van Vlaanderen niet te laten toenemen.

Het Vlaamse beleid is immers gericht op het op een duurzame manier veilig stellen van de grondstofvoorziening en het zo tegemoetkomen aan de toekomstige maatschappelijke en economische behoefte. Dit betekent dat er in Vlaanderen voldoende oppervlaktedelfstoffen ontginbaar moeten worden gemaakt omdat :

- het louter betrekken van delfstoffen uit het buitenland een onverantwoord doorschuiven betekent van een maatschappelijk knelpunt inzake milieu en ruimtebeslag ;
- heel wat industriële activiteiten zijn opgebouwd rond de specifieke eigenschappen van de Vlaamse delfstoffen ;
- bepaalde relatief laagwaardige maar toch noodzakelijke delfstoffen niet over grote afstanden getransporteerd kunnen worden.

Het is dus mijn intentie om het beleidsproces te ondersteunen dat erop gericht is om op basis van een onderbouwde behoefte geargumenteed bijkomende ontginningsgebieden voor de in Vlaanderen voorkomende oppervlaktedelfstoffen voor te bereiden via bijzondere oppervlaktedelfstoffenplannen.

Een juridische basis voor dit beleid is tot stand gekomen met het oppervlaktedelfstoffendecreet van 4 april 2003.

Echter, het voorzien in bijkomende of nieuwe ontginningsgebieden voor bouwzand op land volgens de principes van het oppervlaktedelfstoffendecreet zal slechts een gedeeltelijke oplossing kunnen bieden aan de beoogde bevoorradingszekerheid van deze delfstof om de volgende redenen.

1. Het geologische gegeven dat deze delfstoffen geografisch niet over gans Vlaanderen voorkomen maar bijna uitsluitend in de provincie Limburg ontgonnen kunnen worden.

De behoefte aan bouwzand in Vlaanderen wordt en werd dan ook voor het grootste deel ingevuld door aanvoer van het Belgisch Continentaal Plat (ca. 3 miljoen ton) en vanuit het buitenland (ca. 8 miljoen ton), terwijl uit de Vlaamse groeves circa 2,7 miljoen ton komt. Bij een gelijkblijvend Vlaams aanbod van bouwzand is Vlaanderen dus nu al zeer sterk afhankelijk van het buitenland.

2. Het grinddecreet van 14 juli 1993 dat in een stopzetting van de grindwinningen voorziet.

Omdat samen met grind in dezelfde groeves ook veel bouwzand gewonnen wordt, heeft deze stopzetting grote gevolgen voor het aanbod aan bouwzand en zal, zonder bijkomende maatregelen, de productie van 2,7 miljoen ton sterk dalen.

Op economisch vlak zullen er aanzienlijke prijsverschuivingen plaatsvinden. Bij een tekort aan bouwzand zal er meer bouwzand ingevoerd moeten worden wat gepaard gaat met een stijging van het verkeer en bijkomende milieueffecten. Dit brengt Vlaanderen bovendien in een situatie van een nog veel grotere afhankelijkheid van bouwzand uit het buitenland.

3. Ten slotte is de buitenlandse context onzeker te noemen en mag worden verondersteld dat de import van bouwzand uit bijvoorbeeld Nederland (ca. 7,5 miljoen ton naar België waarvan 5 miljoen ton naar Vlaanderen) sterk zal worden ingeperkt.

Het beleid m.b.t. het Belgisch Continentaal Plat, dat reeds een belangrijke zandbron was, wordt nu bijgevolg van essentieel belang om samen met het ontginningsbeleid op land op een duurzame manier te voorzien in de maatschappelijke behoefte aan bouwzand in Vlaanderen.

Over de aangekondigde federale maatregelen is er geen voorafgaand overleg geweest.

Ik heb vernomen dat mijn federale collega's Moerman en Vande Lanotte de zandwinningen op het Belgisch Continentaal Plat economisch niet onbelangrijk vinden en ervoor zorgen dat ze over een groter gebied verspreid worden, zodat duurzaam kan worden ontgonnen.

Als Vlaamse minister bevoegd voor de natuurlijke rijkdommen, heb ik mijn federale collega's een brief gestuurd met de bevestiging dat de Noordzee onbetwistbaar een essentiële rol speelt in de Vlaamse behoefte aan minerale grondstoffen.

Dat er meer plaats komt voor zandwinning op het Belgisch Continentaal Plat is een positieve maatregel om het te verwachten lager Vlaams aanbod en de lagere import te compenseren. Daartegenover moet het effect van de verhoging van de retributies worden ingeschat.

Ik heb hen bijgevolg verzocht om mij als Vlaams minister te willen betrekken bij de besprekingen voor het gewestplan van de Noord-

zee om in overleg het globaal effect van de maatregelen te bespreken.

Bij dit overleg wens ik het economisch belang van de zandwinning op de Belgische Noordzee te verdedigen teneinde de federale maatregelen zowel voor de bouwsector, de prijszetting, de ontginbare hoeveelheden als de oppervlakte-delfstoffenplannen ten goede te laten komen.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 30
van 14 november 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale woningen – Onderhoudstoestand

Het is bekend dat heel wat sociale woningbouw gerealiseerd is tussen de jaren 1960-1980. Heel wat van deze sociale woningen en sociale appartementen voldoen niet meer aan de geldende normen betreffende gebruik van duurzame materialen, rationeel energiegebruik en veiligheid.

Houthalen-Helchteren is een gemeente die heel wat sociale woningen telt. In deze gemeente is er zelfs een proefproject met duurzame sociale woningen waarover wij alleen positief kunnen zijn. Spijtig genoeg staan er op Meulenberg een aantal appartementsblokken van het Kempisch Huis die in een erbarmelijke staat zijn.

Deze appartementen zijn dertig jaar oud en zijn opgetrokken in materialen die zelfs toen al als goedkoop bekend stonden. Je merkt dat dan ook duidelijk aan deze blokken. De buitenkant ziet er vuil en verwaarloosd uit, wat niet bevorderlijk is voor de omgeving (een mooie rustige woonwijk met veel groen en ook veel nieuwbouw). De appartementen zelf zijn eigenlijk niet meer echt bewoonbaar : ramen die niet meer dichtgaan, lekkende buizen in de muren die roestvlekken en schimmel geven, slecht geïsoleerde binnenmuren, ...

De bewoners klagen dan ook over hoge energierekeningen (om een klein appartementje te verwarmen, hebben ze tot 1.000 euro per jaar nodig, en dan krijgen ze het niet warmer dan hooguit 19° C) en heel veel geluidsoverlast van de burens. De woningen zijn ook tochtig en vochtig, wat de gezondheid niet ten goede komt.

Maar het meest schrijnende is toch wel de brandveiligheid. In deze blokken van zes hoog is er geen brandtrap en werkt het brandalarm alleen door de knop constant te blijven indrukken.

De bewoners van deze appartementsblokken doen er alles aan om hun woningen zo netjes mogelijk te houden. In praktijk wil dat zeggen dat ze constant bezig zijn met behangen en verven. Het is erg frustrerend, gezien de hoge huurprijs die ze hiervoor betalen.

1. Is de minister zich ervan bewust dat deze situatie zich voordoet in heel wat gedateerde sociale woningen ?

Bestaat er een inventaris van sociale woningen en een inventaris van de toestand van die woningen op het vlak van energiegebruik en leefbaarheid ?

2. Wordt van de socialebouwmaatschappijen geëist dat zij als eigenaar deze woningen geregeld via herstellingen renoveren zodat de woningen leefbaar blijven ?

3. Kan het dat een dergelijk woningblok brandonveilig is ? Wat indien hier een brand zou uitbreken, met alle gevolgen van dien ?

4. Wordt bij elke nieuwbouw en bij elke renovatie van sociale woningen het rationeel energiegebruik vooropgesteld (de huurprijs van sociale woningen ligt inderdaad vaak laag, maar de hoge energiekosten zorgen er heel dikwijls voor dat een goedkope sociale woning een dure woning wordt) ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van een in het jaar 2000 gestart onderzoek naar de onderhoudstoestand van het patrimonium werd een nieuwe databank Patrimonium in gebruik genomen, voorzien van onder andere een geïntegreerde fotodatabank en checklist met technische kenmerken en gebreken (uitbreidbaar). Momenteel werden ruim 120.000 woningen op het terrein bezocht, dit is circa 90 % van het huurpatrimonium (in de provincie West-Vlaanderen werd wat achterstand opgelopen). Gezien de omvang van deze veld-enquête, kwamen in eerste instantie enkel extern afleesbare elementen aan bod. Aspecten als leefbaarheid en energiegebruik werden daarbij niet in detail geëvalueerd. Op basis van een algemene evalueatie in vijf categorieën kunnen echter wel vrij accuraat die woningen

worden uitgefilterd waarvan kan worden aangenomen dat zij ook inzake leefbaarheid, intern comfort en/of veiligheid te wensen overlaten.

- CAT 1 – goede onderhoudstoestand
- CAT 2 – onderhouds- & herstelwerken
- CAT 3 – beperkte en/of doelgerichte renovatie
- CAT 4 – grondige renovatie of vervangingsbouw
- CAT 5 – feitelijk onbewoonbaar

Het in de vraag aangehaalde voorbeeld "Meulenberg" in Houthalen-Helchteren kreeg als eindexamen categorie 3 (uit projectgegevens blijken hier in 1994 en 2000 reeds diverse renovatiewerken te zijn uitgevoerd, onder andere de hal, compartimentering kokers, verhoging borstweringen en sluiting terrassen = claustra's). Inzake brandveiligheid werd naar aanleiding van de werken in 1994 een verslag opgemaakt door

de plaatselijke brandweer. Naar aanleiding van recentelijk ingewonnen advies werden, naar vernomen, nog enkele (niet-verplichte) aanbevelingen geformuleerd om bijvoorbeeld in geval van renovatie ook een buitentrapp aan te brengen. Wat winddichtheid van het buitenschrijnwerk betreft, worden de tochtborstels van de schuiframen waar nodig vernieuwd. De textuur van de gevelbekleding (vezelcementplaten) blijkt erg gevoelig voor vervuiling, wat het geheel inderdaad een erg troosteloze aanblik biedt ; de bekleding werd in het verleden reeds gereinigd.

Algemeen scoort de provincie Limburg inzake globale onderhoudstoestand echter relatief gunstig ten opzichte van het (voorlopig) gemiddelde voor Vlaanderen. Enerzijds beschikken vele socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) in Limburg over een eigen onderhoudsdienst, anderzijds is het patrimonium er gemiddeld genomen wat jonger. (Let wel : gegevens voor Limburg zijn volledig, het Vlaams gemiddelde betreft slechts een voorlopige extrapolatie, deze cijfers zullen in de loop van 2004 worden vervolledigd voor alle gemeenten en per SHM) :

Regio	#WON	CAT 1	CAT 2	CAT 3	CAT 4	CAT 5
Hasselt	9.075	55,1 %	32,8 %	8,9 %	3,1 %	0,0 %
Maaseik	4.162	83,8 %	8,9 %	5,3 %	1,9 %	0,0 %
Tongeren	3.595	47,6 %	39,2 %	10,4 %	2,8 %	0,0 %
Limburg	16.831	60,6 %	28,3 %	8,3 %	2,8 %	0,0 %
Vlaanderen	voorlopig	54,5 %	28,9 %	12,0 %	4,5 %	0,1 %

De databank biedt in eerste instantie een globaal en jaarlijks geactualiseerd overzicht van gegevens zoals ze individueel beheerd worden op socialehuisvestingsmaatschappijniveau. De elektronische overdracht betekent voor beide partijen een administratieve vereenvoudiging. De directe meerwaarde ligt wel veeleer op het niveau van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), als kenniscentrum, en het beleid. Tot voor kort was de kennis van het patrimonium en een concrete kijk erop (fotobestanden, onderhoudstoestand) vooral gesitueerd op lokaal niveau en/of in het geheugen van zaakvoerders en individuele sectorarchitecten. Een globaal overzicht maakt het de socialehuisvestingsmaatschappijen nu ook mogelijk hun gegevens selectief te vergelijken met deze van andere socialehuisvestingsmaatschappijen via het systeem

van onderlinge positionering (beschikbaar op Woonnet).

2. De databank Patrimonium en geïntegreerde inventaris van de algemene onderhoudstoestand laat toe problemen te duiden en te lokaliseren aan de hand van statistieken op gemeentelijk of op SHM-niveau. Woningen die aan renovatie toe zijn, kunnen worden uitgefilterd en zo nodig selectief aan een bijkomend (intern) onderzoek worden onderworpen. Vanaf 2004 wordt de databank Patrimonium op woningniveau ook verder uitgebreid met de boekhoudkundige investeringen van alle in het verleden uitgevoerde renovatiewerken. Voor oudere woningen zal een lage investeringskostprijs daarbij doorgaans recht evenredig zijn met het huidige te verwachten kwaliteits- en comfortniveau, ...

Deze informatie zou de VHM in principe kunnen toelaten de SHM's meer gericht te responsabiliseren wat de algemene onderhoudstoestand van het patrimonium betreft. In dit kader streeft de VHM echter geen plaatsvervangende renovatie- en onderhoudsplanning na, hetgeen enkel dreigt te leiden tot het ontstaan van een zware parallelle administratie. Naast het louter vaststellen van de nood aan renovatiewerken kunnen immers ook de onvermijdelijke budgettaire en sociale consequenties (inzake verhuisbewegingen, verhoging van basishuurprijzen, e.d.) onmogelijk uit het oog worden verloren, ... Hierbij gaat de VHM uit van het standpunt dat de SHM's het best geplaatst zijn om, binnen de gegeven complexiteit m.b.t. patrimoniumbeheer, zelf een evenwichtige balans na te streven inzake gestelde prioriteiten, sociaal beleid en haalbaarheid qua planning.

De resultaten van de veldenquête (onderhoudstoestand), samen met diverse gegevens uit de databanken Patrimoniumbeheer en Projectbeheer (bouw- & renovatieactiviteiten), kunnen wel als aanvullende graadmeters gekoppeld worden aan het bestaande systeem van "onderlinge positionering" van de SHM's via Woonnet (dit is deels reeds het geval). Dit thema werd onder andere ook aangesneden in het kader van de lopende onderhandelingen omtrent "werkafspraken" tussen de VHM en de SHM's.

3. Alle sociale woningen voldoen aan de eisen inzake brandveiligheid geldende op het moment van de bouw. Om een stedenbouwkundige vergunning te verkrijgen, is trouwens een gunstig advies van de brandweer noodzakelijk. De eisen inzake brand kenden een belangrijke evolutie. Nieuwe normen zijn echter niet van toepassing op bestaande gebouwen. Op advies van de brandweer kan de burgemeester wel bepaalde eisen opleggen bij situaties met een effectief hoog risico.

Een bestaand gebouw volledig in overeenstemming brengen met de meest recente eisen inzake brandveiligheid is vaak heel ingrijpend en soms onmogelijk zonder zware renovatie (waarbij het gebouw moet worden ontruimd). Deze aanpassingen zijn veelal erg duur en vertalen zich in een verhoogde huurprijs.

Bij renovaties wordt steeds in de mate van het mogelijke rekening gehouden met de gangbare eisen inzake thermische isolatie, technische installaties en brand. Op zijn minst wordt, in overleg met de brandweer, een haalbaar compromis

uitgewerkt. Zo zullen bij een gevelrenovatie eisen gesteld worden inzake brandgedrag en vlamoverslag, evacuatiemogelijkheden en bereikbaarheid.

De evaluatie van het brandrisico van een gebouw en de uitwerking van zinvolle oplossingen zijn vrij complex door het groot aantal invloedsfactoren en moeten per geval gebeuren. Veelal wordt een stappenplan uitgewerkt gaande van onmiddellijk te treffen maatregelen tot aanbevelingen voor een toekomstige renovatie.

4. Omwille van kostprijs zijn sociale woningen zeer compact (gekoppelde woningen of rijwoningen), een eerste vereiste om de energiebehoefte voor verwarming te beperken.

Sedert 1981 dienen alle sociale nieuwbouwwoningen te voldoen aan een minimumpeil van globale warmte-isolatie (K). Dit peil bedroeg aanvankelijk K70. In toepassing van het Vlaams isolatiedecreet van 1992 wordt dit peil K55. In 2001 verstrengt de VHM deze eis naar K45. Tal van recente projecten halen zelfs K40.

Naast deze globale isolatie-eis worden bovendien per component specifieke isolatiewaarden opgelegd, strenger dan deze opgenomen in het Vlaams isolatiedecreet, zoals een maximale U-waarde voor beglazing van 2 W/m²K. Deze eisen zijn tevens van toepassing bij renovatieprojecten.

Sedert een vijftiental jaar worden de ontwerpen ook nagezien op de eventuele aanwezigheid van koudebruggen welke aanleiding geven tot verhoogde warmteverliezen en risicozones vormen voor condensatie en schimmelvorming. In de ontwerponderrichtingen C2001 van de VHM worden hieromtrent specifieke eisen gesteld.

Om een gezonde verluchting mogelijk te maken, zonder daarbij te veel energie te verliezen, worden sedert 1994 alle sociale woningen voorzien van ventilatiesystemen conform de Belgische norm. Daarnaast wordt steeds meer aandacht gegeven aan de luchtdichtheid van de gebouwen om ongecontroleerde warmteverliezen te beperken. Warmteterugwinning uit de ventilatielucht is in opmars en toepasbaar bij mechanische ventilatiesystemen.

Standaard worden alle nieuwbouwwoningen voorzien van centrale verwarming met ketels met hoog rendement. De laatste jaren worden de installaties ontworpen om op lage tempera-

tuur te werken waardoor condensatietechnieken kunnen worden toegepast voor een nog beter rendement.

Momenteel zijn reeds meer dan 450 woningen uitgerust met een zonneboiler die het sanitair warm water (voor)verwarmt. Een bijkomende 1.500 zonneboilers zitten momenteel in de ontwerpfase.

Appartementsgebouwen van enige omvang worden verwarmd door middel van een collectief systeem waarbij steeds gebruik gemaakt wordt van de meest recent verwarmingstechnieken. Via een elektronisch systeem kan de temperatuur per appartement nog eens individueel worden bijgestuurd. Dit systeem laat tevens toe van de per wooneenheid verbruikte hoeveelheid warmte precies op te meten zodat ook de kosten eerlijk verdeeld worden.

Tot slot dient te worden vermeld dat enkele proefprojecten ecologische en duurzame sociale woningbouw lopende zijn. Hierin worden niet alleen bijzondere inspanningen geleverd inzake energie, maar worden ook de basisprincipes inzake duurzaamheid concreet vertaald met aandacht voor leiding- en regenwater, afvalwater, materiaalgebruik, afvalbeheer en heel in het bijzonder woonkwaliteit.

Wat nieuwbouw betreft, kan gerust worden gesteld dat sociale woningen energiezuiniger zijn dan de doorsneenieuwbouwwoning in Vlaanderen.

Ook bij renovatieprojecten wordt toegezien op het verbeteren van de isolatie. De socialehuisvestingsmaatschappijen worden dienaangaande gesensibiliseerd om het isolatieniveau van het bestaande patrimonium te verbeteren. Prioriteit wordt gegeven aan de dakisolatie en isolerend buitenschrijnwerk. Hierbij dient ook rekening te worden gehouden met een potentiële verschuiving van condensatiezones (accentueren van koudebruggen); geschikte ventilatiesystemen kunnen de risico's beperken.

Uit een geëxtrapoleerde statistiek van het reeds geïnventariseerde patrimonium blijkt 65 % van het sociale huurpatrimonium te beschikken over dubbele beglazing. Het gemiddelde voor het Vlaamse gewest (volgens cijfers van het NIS) ligt op 72 %, zodat hier een zekere inhaalbeweging wenselijk blijft (*NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*).

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

* datum van afsluiting : 8/3

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
B. SOMERS, minister-president van de Vlaamse regering				
19	07.11.2003	C. Decaluwe	<i>Overheidsopdrachten – GIM NV</i>	1814
30	24.12.2003	J. De Meyer	<i>Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie</i>	1721
32	16.01.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Onregelmatig samengestelde adviesorganen – Adviezen</i>	1721
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
26	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Gesco's – Stand van zaken</i>	1821
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
45	19.12.2003	A. De Maght-Aelbrecht	<i>Zuid-Afrikaanse diploma's geneeskunde – Erkenning</i>	1721
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie				
55	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Begroting 2004 – Overgang begrotingssaldo-vorderingssaldo</i>	1722
56	05.01.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Heffing leegstand – Dubbele heffing</i>	1726
57	05.01.2004	J. Sauwens	<i>VDAB-begroting – Evenwicht</i>	1726
58	05.01.2004	J. Sauwens	<i>Impliciete schuld – Evolutie</i>	1727
59	05.01.2004	J. Sauwens	<i>Akkoord begrotingsnormen – Publicatie</i>	1730
60	05.01.2004	J. Sauwens	<i>Lastenverlaging – Berekening</i>	1731
62	05.01.2004	J. Sauwens	<i>ALESH-operatie – Stand van zaken</i>	1733
63	05.01.2004	J. Sauwens	<i>Begroting – Overgedragen kredieten</i>	1735
64	09.01.2004	J. Verfaillie	<i>Lappersfortbos Brugge – Stand van zaken</i>	1736
65	09.01.2004	C. Decaluwe	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – IJzeren Rijn</i>	1737
67	09.01.2004	J. Malcorps	<i>Stedenbouwkundige verordening hemelwater – Stand van zaken</i>	1738
68	09.01.2004	E. Van Rompuy	<i>Hernieuwbare energie – Evaluatie stedenbouwkundige procedures</i>	1739
69	09.01.2004	E. Van Rompuy	<i>Technologisch onderzoek – Energievoorziening</i>	1742
70	16.01.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Onregelmatig samengestelde adviesorganen – Adviezen</i>	1744
△ 72	16.01.2004	A. Moreau	<i>Heffing leegstand – Langdurig te koop staande handelspanden</i>	1744
△ 73	16.01.2004	D. Holemans	<i>Ruimtelijke planning – Bezwaarprocedure via gemeente</i>	1746
76	22.01.2004	J. Loones	<i>Stedenbouwkundige vergunningen – Informatie</i>	1747

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

59	16.12.2003	F. Dewinter	<i>Overheidsopdrachten – Consultancybureaus</i>	1748
60	16.12.2003	D. Ramoudt	<i>Resoluties – Opvolging</i>	1748
61	19.12.2003	D. Ramoudt	<i>Openbaarheid van bestuur – Kopieekosten</i>	1749
62	19.12.2003	A. Van Nieuwkerke	<i>Project "Thuis in de Stad" – Advertenties</i>	1750
63	19.12.2003	A.-E. Bogaert	<i>Gemeentelijk parkeerbeleid – Privatisering</i>	1751
64	24.12.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Agnetenklooster Tongeren – Restauratie</i>	1753
65	24.12.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Paleis voor Schone Kunsten – Taalgebruik</i>	1754
66	24.12.2003	J. De Meyer	<i>Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie</i>	1754
67	09.01.2004	C. Van Eyken	<i>Vlaamse Rand – Sportoverlegorgaan faciliteitengemeenten</i>	1754
68	09.01.2004	C. Van Eyken	<i>Vlaamse Rand – Taalkampen</i>	1756
69	09.01.2004	C. Van Eyken	<i>Vlaamse Rand – Openbare bibliotheken</i>	1756
70	09.01.2004	J. De Meyer	<i>Educatieve schooluitstappen – Vervoerskosten en toegangsgeld</i>	1758
71	09.01.2004	K. Helsen	<i>Jeugdverenigingen – Subsidiëring</i>	1758
72	09.01.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalwetgeving – Administratieve sancties</i>	1760

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

118	16.12.2003	J. Laurys	<i>Waterbeheersing Demerbekken – Afdeling Zeeschelde</i>	1760
120	16.12.2003	F. Dewinter	<i>Overheidsopdrachten – Consultancybureaus</i>	1762
121	16.12.2003	D. Ramoudt	<i>Resoluties – Opvolging</i>	1762
122	19.12.2003	K. Van Overmeire	<i>Waterbeheersing Overboelare – Vliegveld</i>	1763
123	19.12.2003	K. Van Overmeire	<i>Waterbeheersing Dender – Wachtbekken Deux-Acren</i>	1763
124	19.12.2003	J. Loones	<i>Signalisatie wegenwerken – E17 Destelbergen</i>	1764
125	19.12.2003	A.-E. Bogaert	<i>Luchthaven Oostende – Ryanair</i>	1765
126	24.12.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Minderhedendecreet – Voortgangsrapport 2002</i>	1767
△ 127	24.12.2003	J. De Meyer	<i>Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie</i>	1767
128	24.12.2003	J. Sauwens	<i>De Lijn – Aantal reizen abonneementhouders</i>	1769
129	24.12.2003	J. Sauwens	<i>Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel – Controle</i>	1769
△ 130	09.01.2004	J. Verfaillie	<i>Luchthaven Oostende – DHL</i>	1770
131	09.01.2004	J. Sauwens	<i>De Lijn – Telling reizigers – Aantal abonnementen</i>	1771
132	09.01.2004	C. Decaluwe	<i>N36 Gentssteenweg Harelbeke – Ondertunneling</i>	1775
133	09.01.2004	J. De Meyer	<i>Educatieve schooluitstappen – Vervoerskosten en toegangsgeld</i>	1776
134	09.01.2004	J. De Meyer	<i>N70 Belsele – Opvang doorgaand verkeer</i>	1776
135	09.01.2004	C. Vandebroeke	<i>Fietspaden – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	1776

L. SANNEN, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

73	05.01.2004	C. Decaluwe	<i>Entreprise J. Lefebvre (Halluin) – Grensoverschrijdend milieuoverleg ..</i>	1778
74	05.01.2004	J. De Meyer	<i>Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie</i>	1779
75	09.01.2004	J. Verfaillie	<i>Luchthaven Oostende – DHL</i>	1779
76	09.01.2004	J. Verfaillie	<i>Lappersfortbos Brugge – Stand van zaken</i>	1780
77	09.01.2004	J. Malcorps	<i>Terugnameplicht – Radioactieve meet- en controleapparatuur</i>	1781
78	09.01.2004	J. Malcorps	<i>Afvaltransporten – Controle</i>	1783
79	09.01.2004	E. Van Rompuy	<i>Hernieuwbare energie – Evaluatie milieuvergunningprocedures</i>	1788
80	09.01.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Minderhedendecreet – Voortgangsrapport 2002</i>	1789
81	09.01.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Park van Tervuren – Federaal gedeelte</i>	1790
82	09.01.2004	F. Dewinter	<i>Vlaamse Milieumaatschappij – Selectieprocedures</i>	1790
83	09.01.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Biodiversiteit – Maatregelen</i>	1793
84	16.01.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Onregelmatig samengestelde adviesorganen – Adviezen</i>	1794
85	16.01.2004	J. Malcorps	<i>Arsenpentoxidetransport – Reglementering en toezicht</i>	1794
86	16.01.2004	J. Sauwens	<i>Decreet integraal waterbeheer – Watermolens</i>	1796
87	16.01.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waterbeheersing – Londerzeel-Puurs</i>	1797
88	22.01.2004	J. De Meyer	<i>Waterbeheersing Oost-Vlaanderen – Onbevaarbare waterlopen</i>	1798

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

48	19.12.2003	M. Van den Eynde	<i>OCMW-rusthuis Zonnestraat Lint – Erkenning</i>	1802
51	09.01.2004	K. Helsen	<i>Vlaamse zorgkas – Ambtshalve aansluitingen</i>	1803
52	09.01.2004	M. van den Abeelen	<i>Schuldbemiddeling OCMW/CAW – Evaluatie</i>	1803
57	16.01.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Wereldtop Duurzame Ontwikkeling – Standpunten</i>	1804
58	16.01.2004	K. Helsen	<i>Zorgkassen – Interne controle</i>	1807

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

33	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Ondernemingsconferentie – Financiering maatregelen</i>	1808
34	19.12.2003	D. Ramoudt	<i>Opleidingscheques – Teruggavemodaliteiten</i>	1809
35	24.12.2003	J. Sauwens	<i>Vlaams Agentschap Ondernemen – Accountmanagers</i>	1810
36	24.12.2003	J. Sauwens	<i>Ondernemingsconferentie – Milieuheffingen</i>	1811
37	09.01.2004	J. Sauwens	<i>Federale maatregelen zand- en grindwinning – Economische gevolgen ..</i>	1822

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

30	14.11.2003	A. De Martelaer	<i>Sociale woningen – Onderhoudstoestand</i>	1824
66	09.01.2004	C. Decaluwe	<i>VRT – Freelance cameraploegen</i>	1811

67	16.01.2004	A. Moreau	<i>Onregelmatig samengestelde adviesorganen – Adviezen</i>	1812
68	16.01.2004	A. Moreau	<i>Heffing leegstand – Langdurig te koop staande handelspanden</i>	1812
69	22.01.2004	K. Van Dijck	<i>VRT-nieuws en duidingsprogramma's – Politici</i>	1813